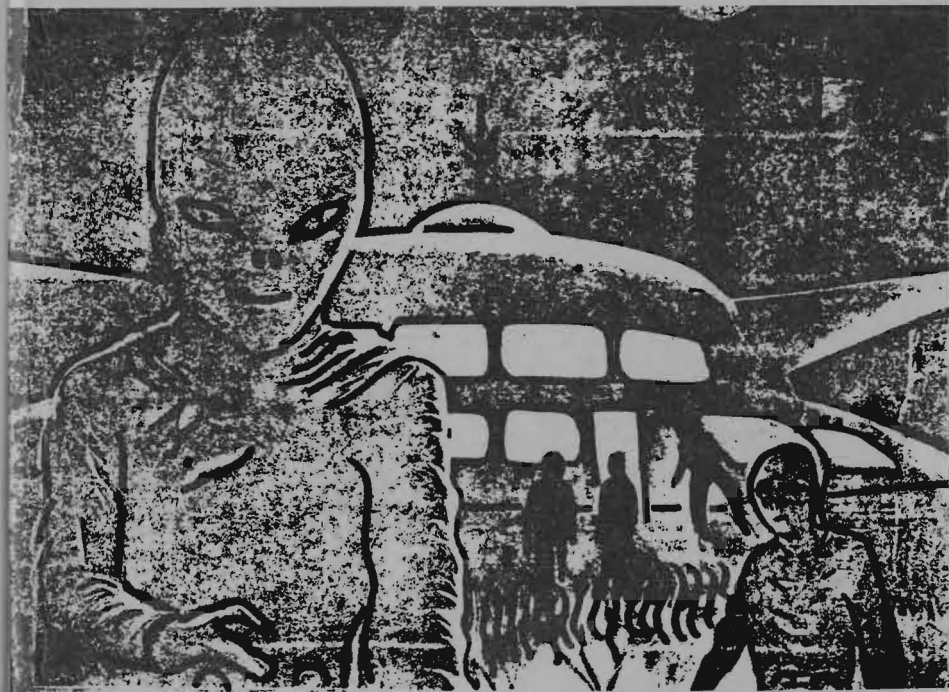

Hesiodos Toinix

YHTEYS UFOIHIN JA HENKIMAILMAAN

TURUN HENGENTIEETEEN SEURA

HESEDODS FOIRIK

YHTEYS UFOIHIN JA
HENKIMAAILMAAN

FORSSAN KIRJAPAINO OY · FORSSA 1973

ESIPUHE

Kirja, Yhteys UFOihin ja Henkimaailmaan, on lähinnä eräänlainen opetusteos, jonka avulla pyrin antamaan hyödyllisiä ohjeita ja neuvoja henkilöille, jotka haluavat olla perillä näistä yli-luonnollisista asioista. Käyttäessäni sanaa yli-luonnollinen, niin tarkoitan sillä sitä, että kysymyksessä ovat asiat, joita ei normaalisti havaita fyysisesti, eli aineellisesti, vaan havaintojen teossa ihmisen tulee omata jonkinverran sellaisia kykyjä, joita ovat mm. selvänäkö, selväkuuloisuus, telepatia, erikoinen uniennäkö kyky, tai ennalta aavistamisen taito jne. Kun sanon, että jollakin ihmisellä on yli-luonnollisia, tai yli-aistisia kykyjä, niin en missään tapauksessa tarkoita, että nuo ko ominaisuudet olisivat epänormaaleja aistimuksia, tai hallusinaatioita, joita pitäisi karttaa, vaan päinvastoin. Puhuttaessa normaalista tai epänormaalista ihmisestä, niin käsitykset heistä ovat nykyään aivan sekaisin. Niitä ihmisiä joilla on yli-luonnollisia kykyjä pidetään ”tärähtäneinä”, ja taas niitä ihmisiä, jotka eivät omaa mitään tavallisuudesta poikkeavia aisteja pidetään viisaina ja normaaleina. Mikäli taas tarkastelemme ihmisen noin 50.000—100.000 vuotta vanhaa kehityshistoriaa yli-luonnollisten tietämiskykyjen avulla, niin voimme todeta, että vain sellainen ihminen voi olla todell-

la normaali ja lähes täydellinen, joka omaa juuri nuo edellämainitut yli-aistiset kyvyt ja ominaisuudet, ja ne jotka eivät niitä omaa ovat henkisessä kehityksessä jäljessä, koska he tällöin vain luottavat siihen mitä näkevät, eivätkä näinollen voi hyväksyä sitä totuutta, että on olemassa ns. näkymätön henkimaailma, joka ohjaa kaikkien elollisten olentojen toimintaa. Henkimaailmojen olemassaolo ei missään tapauksessa ole mielikuvitusta, sillä eihän maailmassamme muuten olisi niin monia uskontoja, tai kansantaruja, joissa kaikissa puhutaan hyvistä ja pahoista hengistä, jotka ovat ilmestyneet ihmisille milloin missäkin muodossa, tai olosuhteissa. Raamatussakin puhutaan mm. lentävistä lautasista, mutta silloin niistä käytettiin nimitystä tuliset vaunut. Selvin esimerkki tästä löytyy profeetta Hesekielin kirjoista. Myöskin meidän herramme Jeesus Kristus ajoi mm. pahoja riivaajahenkkiä ulos monista ihmisistä, joten tämäkin kohta todistaa osaltaan sen, että henkimaailma on olemassa ja vaikuttaa meihin kokoajan, toisiin enemmän ja toisiin vähemmän, riippuen tietenkin asianomaisen syntymähetken eri tähtienasentojen säteilyvoimakkuudesta jne. Monet lukijat varmasti ihmettelevät mitä näillä henkimaailman asioilla on tekemistä Ufo-asian kanssa, mutta se selviää myöhemmin kirjani teksteistä. Tässä yhteydessä voin mainita sen verran, että Ufo-ihmiset ovat alkuperältään henkimaailman olentoja, joten henkimaailma on niiden koti, kuten se on myös eri uskontojen liikkeelle lähdön perusta. Käytännössä ei kuitenkaan ole henkisesti olemassa kuin vain yksi todellinen uskonto, jos se on TOTUUS JA RAKKAUS, johon viimeksimainittuun sisältyy mm. luonnon lakien kunnioittaminen. Totuuden ja rakkauden

yhdestä uskonnosta ovat sitten kierot ihmiset tehneet omia versioitaan, joiden avulla heidän on sitten helpompi hallita kansaa liikelaitoksen tapaisilla kirkkokunnillaan, joka on suuri vääryys ihmisten kehityskulkua ajatellen.

Mainitsin tämän kirjan esipuheen alussa, että tämä teos on lähinnä opetusteos niille, jotka haluavat kehittää itselleen yli-aistisia kykyjä, joiden avulla he sitten myöhemmin voivat olla yhteydessä eri henkimaailman olentojen kanssa. Kaikilla ihmisillä on periaatteessa mahdollisuus tulla esimerkiksi niisanotuiksi kontaktihenkilöiksi, kunhan vain jaksavat kouluttaa itseänsä siihen pisteeseen. Koulutustie on vaikea, mutta ei mahdoton kenellekään. Ensin on lähdettävä liikkeelle luovan ajattelun kehittämistä, ja tämän jälkeen on luovuttava häiritsevistä ennakoasenteista, ja yleensäkin on paljon luettava ja tutkittava alan kirjallisuutta, jota on paljon saatavana. Kaikkein tärkein on luonteensa kehittäminen ja toisten ihmisten ymmärtäminen, ja vasta kun hallitsee täysin itsensä, annetaan ylhäältä lahja, jonka nimi on yli-luonnolliset kyvyt.

Kirjassani olevat eri kappaleet antavat mitä erilaisempia ohjeita ja neuvoja, mitenkä eri tilanteissa tulee menetellä jotta parhaiten edistyisi hengentieteen opiskelussa. Toisisa kappaleissa on taas kerrottu henkimaailman salaisuuksista ja eri henkisten olentojen voimasuhteista ja vaikutusvallasta jne. Sisällysluettelosta näette mitä aiheita kirjassani käsitellen.

Samalla huomautan, etten edusta kirjoituksillani mitään kirkkokuntaa, tai järjestöä, vaan kirjoitukseni perustuvat pääosaltaan omiin tekemiini tutkimuksiin.

H. F.

SISÄLLYSLUETTELO

Esipuhe	5
Yhteys henkisten olentojen kanssa	11
Henkisen kehityksen edellytykset	13
Henkinen tieto	16
Kuinka henkinen yhteys voidaan löytää	19
Henkiset ilmestykset ja selvänäkö	20
Olemmeko Kristuksen kieltäjiä	23
Fyysisen ympäristön vaikutus hengentieteen opiskelussa	24
Jumalan henkimaailma	27
Epäilijät ja pelkurit	29
Mitä ihmiset luulevat Jumalasta	32
Edistymisen tie hengentieteessä	34
Hermot	37
Viisaus ja edistys ovat ainoastaan totuudessa	38
Punahilkka ja susihukka	40
Elämänviisautta jokaiselle	42
Henkisyden pelko	42
Mietelmiä	43
Pakollisia lepoetkiä	44
Vaistomaisuus ja tietoisuus	46
Antroposofia, tärkeä perusta monella alalla	46
Kesä-aika	48
Tärkeitä ohjeita	50
Ufojen tehtävä ja tarkoitus	52
Henkiset totuudet eivät aina ole ruusuisia, mutta ne on hyväksyttävä	55
Häviämätön itsemme	58

Elementit joista ihmisruumis muodostuu	61
Maailman kehitys Dzyanin kirjan mukaan, kun mitään ei vielä ollut	63
A. Einstein ja hänen maailmansa	64
Kuudennen juurirodun tiede, mitä se on	66
Ufot ja mustapukuiset miehet	68
Mitään kuolemaa ei ole olemassakaan henkisesti	71
Elämällä täytyy olla tarkoitus	74
Eurytmia	76
Salamanterit — Tulenhenget	77
Itkeekää terveydeksi	80
Aforismeja	83
Jumalten taistelu	85
Rakkauden voiman vuodatus	87
Jokaiselle ihmiselle taattava henkinen vapaus	90
Psykedelinen vallankumous	92
Totuus on tekevä teidät vapaiksi	96
Mitkä ovat lääketieteen sosiaaliset muodot, joissa ihmi- set voivat elää vapaasti itseään toteuttaen	97
Korkeita sanoja	100
Vapaus kehittää meitä, kiellot ja säännöt eivät	101
Totuus ja rakkaus	104
Kristus ja Buddha	107
Oma apu paras apu	110
Aseistakieltäytyjät ja hengentiede	113
Kolme muutosta	115
Selkärangattomuus ja pelleily	118
Ihminen ja yhteiskunta	120
Vesimiehen ajan vaikutukset hengentieteen voittokul- kuun	123
Lasten hengentiede ja ystävän pettäminen	125
Jeesus Kristus	127
Syntinen ihminen	128
Auringon universaalinen jumalallisuus	129
1000 vuotinen valtakunta ja luku 144.000	131
Olemme Jumalien siemeniä eli tulevia Jumalolentoja	134

Mitä Saatana tarkoitti puhuessaan minulle	137
Kristus -mysteeri ja juutalainen rotu	140
Jumala — Kristus ja Lucifer	143
Totuuden tie	147
Papeille	149
Mielipiteitten viidakkoko	152
Kestääkö raamattu nykyisessä muodossaan arvostelun	153
Kristillinen kirkko ja salatieteet	154
Mihin raamatussa voimme luottaa	157
Kirkon jarruttava vaikutus ihmisen kehitykskulussa ..	159
Piispa Watsonin teokseen, Raamatun puolustus	163
Huomautuksia Piispa Berkeleyyn Siris teokseen	165
Kuoleman saarnaajat	166
Kun erehtymätön pappi joutuu manalan helvettiin ja katu	168
Kirkko ja nykyaika	171
Elämän viisautta	173
Miksi erosin kirkosta	173
Aurinkokuntamme päälliköt	176
Alemman minämme peilikuva, eli kynnyksenvartija ..	179
Velvollisuudet kutsuvat aina	182
Ääretön rakkaus	183
Loppusanat	185
Lainaukset	186

YHTEYS HENKISTEN OLENTOJEN KANSSA

Monet salatieteiden piiriin tulevat henkilöt toivovat, että he saisivat nähdä tai kokea henkisen yhteyden mahdollisimman pian, jotta he näinollen saisivat totuudellisemman kuvan kontaktitapauksista jne. Kuitenkin suurin osa halukkaista yhteydentavoittelijoista jää ilman kontaktia, ja miksi käy näin, siitä kerron nyt.

Voimme ajatella symbolisesti, että hengentieteen oppilas on kuin pieni lapsi, ja hengentieteen tiedot ja kyvyt ovat ikäänkuin pieni tykki, jolla voidaan ja tietenkin tulee tehdä ainoastaan hyvää, mutta väärin ja puutteellisesti käytettynä voidaan tuolla tykillä tehdä myös suurta paha, kuten olemme hengentieteiden historiasta huomanneet mm. Atlantis-ihmisten ja Poseidon-ihmisten suhteen tapahtuneen määrätyn seurauksin.

Ennenkuin jatkan, niin on selvennyksenä mainittava, etten tarkoita henkisellä yhteydellä sitä, että jokin henkilö näkee astraalimaailmaan, ja voi nähdä sillä alueella liikkuvia ”pöröjä” tai vainajahenkiä jne., vaan oikea todellinen henkinen yhteys käy tämän edellämainitun astraali-, eli manalatasen ylitse suoraan ylemmille tasoille, jossa ei ole tuota alempien maailmojen luomaa osittaista harhaa mukana. Silloin kun ohitamme astraalitasen, niin sitten vasta alkaa yhteytemme henkisten olentojen kanssa toimia luotettavasti, emmekä tarvitse tällähetkellä tämän yhteyden

luomiseen välttämättä ollenkaan ns. selvänäköisyyttä, vaan ns. arjalainen ajattelu vie yhteyden itsestään perille, kunhan vain osaamme hallita oikein sen käytön ja tarvittavan keskittymisen.

Ennenkuin hengentieteen oppilas voi odottaa kontaktia, niin on hänen riittävästi opiskeltava näitä ns. salatieteiden perusasioita, johon kuuluvat mm. salatieteiden historia ja hengen tarkoitus ja vaikutus nykyhetkellä jne. Ensin on lähdeittävä liikkeelle omasta itsestä, ja on pyrittävä kehittämään positiivisia luonteenpiirteitä ja rakkaudenvoimaa, ennenkuin voi todella odottaa tuloksia ylhäältä. Aina on oltava mielessä se tosiasia, että meille annetaan sen mukaan miten me olemme itse edistyneet ja edistäneet hengentiedettä. Voin jatkaa aiemmin mainitsemastani esimerkistä, ettei lapselle voida antaa haulikkoa, ennenkuin hän tajuaa sen, kuinka sitä käytetään ja onko se vaarallinen hänelle itselleen tai muille asianomaisille. Henkilöt, jotka eivät jaksaa odottaa sitä, milloin heille annetaan ylhäältä tietoja ovat vaaraksi lähinnä itselleen, sillä kärsimättömyys vie henkistä värähtelyjaksolukuamme alaspäin, ja näinollen henkisytemme alenee.

Kateus ja katkeruus myös muiden yhteyksiä kohtaan aiheuttaa opiskelullemme vakavan takaiskun. Tietenkin on olemassa kirjoja ja teoksia, joissa neuvotaan kuinka yhteys voidaan saada aikaan välittömästi eräiden loitsujen avulla, mutta näiden menetelmien käyttö on varsin kyseenalaista, sillä silloin toteutuu juuri tuo tapahtuma jolloin lapselle annetaan haulikko. On erittäin ikävä todeta, etteivät kaikki hengentieteen oppilaat usko niitä vaaroja joihin he joutuvat hosumisen tai epämääräisten loitsujen avulla,

la, ja aina silloin tällöin joku menettää järkensä tai kuolee, kun ei pysy "housuissaan" ja ota asioita rauhallisesti. Missään tapauksessa ei ole mitään vaaraa olemassa jos otetaan asiat rauhallisesti ja noudatetaan oikeita periaatteita. Henkisillä tasoilla on olemassa suunnattomia voimia ja voimakenttiä, ja jos näitä voimia käytetään väärin aiheutuu siitä suurta tuhoa maille ja kansoille, joten korkeampien maailmojen olennot eivät anna avaimia ihmisille ennenkuin he hallitsevat itsensä ja suhteensa muihin ihmisiin.

Jokaiselle tosi etsijälle annetaan yhteys aikanaan, kelle pian, kelle hitaammin, johtuen jokaisen ihmisen värähtelyjaksoluvusta, joka taas määräytyy edellisten elämien kokemuksista ja nykyisen elämän aktiivisuudesta hengentiedettä ja kaikkia positiivisia asioita kohtaan, joten olkaamme positiivisia joka tilanteessa, sillä kaikki asiat järjestyvät ajallaan.

HENKISEN KEHITYKSEN EDELLYTYKSET

Meillä täällä Suomessa on arvioitu olevan noin 10 000 salatieteiden harrastajaa, mutta vain pieni joukko on todella aktiivisesti mukana levittämässä tätä suurta sanomaa maan ihmiskunnalle.

Monetkaan salatieteiden eli hengentieteen opiskelijat tai harrastajat eivät tajua sitä tosiasiaa, ettei todellista henkistä kehitystä voi tapahtua itsessä, ennenkuin vasta sen

myötä, kun teemme työtä muiden ihmisten tiedon lisäämiseksi. Käytännössä tätä työtä voimme nimittää eräänlaiseksi ”pelastusoperaatioksi”, jonka avulla sitten monet pimeydessä vaeltavat löytävät Jumalten valon, ja silloin he ovat sillä oikealla tiellä johon meidän kaikkien polut johtavat ennemmin tai myöhemmin. Voimme siis sanoa, ettei se riitä jos opiskelemme vain itseämme varten, vaan meidän tulee myös toimia niin, että yhä useammat ja useammat tuttavamme kiinnostuvat näistä samoista asioista. Tietenkään emme saa missään tapauksessa pakottaa ketään omaksumaan näitä asioita, emmekä saa yleensä puhua näistä asioista sellaisille jotka eivät ole niistä kiinnostuneita, vaan koko tiedotus ja opetustyömme täytyy perustua molemminpuoliseen vapaaehtoisuuteen.

Nyt kuitenkin monet kysyvät kaikesta huolimatta, kuinka minä sitten voisin parhaiten edistää tätä jaloa ja suurta asiaa, ja minä allekirjoittanut vastaan heille seuraavasti luettelon muodossa:

1. ensin täytyy opiskella noin 1—2 vuotta, jonka jälkeen voimme alkaa neuvoa muita parhaan kykymme ja uskomme mukaan.
2. Voimme jakaa tuttaville lehtisiä joissa kerrotaan salatieteistä.
3. Voimme perustaa ompelu tai kokousseuroja joissa teemana on hengentiede.
4. Osallistukaamme myös kirkon tai lahkolaisten tilaisuuksiin ja vetäkäämme siellä esille sellaisia okkultisia kysymyksiä joista on jo olemassa paljon todisteita.

5. Antakaamme pyydetessä haastatteluja lehdille koke-
muksistamme. (Ei kuitenkaan sensaatio tai muille ros-
kalehdille, koska ne käyttävät kuitenkin juttujamme pil-
kallisiin tarkoituksiin)
6. Olkaamme aina valmiita neuvomaan ihmisiä heidän vai-
keuksissaan, jne.
7. Muistakaamme aina ettemme me voi olla täydellisiä
niinkauan kuin olemme fyysisiä ihmisiä, vaan meistä
jokainen tekee aina silloin tällöin erehdyksiä ehkä va-
hingossa, joten älkäämme siis tuomitko veljiämme sen
vuoksi. Pääasia on tietenkin yritys hyvä 10, menipä
työmme sitten syteen tai saveen.

Suomessa on tällähetkellä vain muutamia suuria sala-
tieteiden opettajia, joista voin mainita muutamia, kuten
Grethe Ahlberg, Reijo Wilenius, Tuure Ara jne. Heidän
suuren ja uhrautuvaisen toimintansa ansiosta saamme me
muut hengentieteen oppilaat olla kiitollisia, että nyt voim-
me helpommin toimia, kun ”pohjasively” on jo heidän
toimestaan suoritettu. Nämä ihmiset ja monet muut hei-
dän lisäksi eivät ole säästäneet vaivojaan ja rahojaan,
vaan he ovat olleet aina valmiina auttamaan muita ihmi-
siä epäitsekästi, pääasiana rakkauden ja kosmisten to-
tuuksien edistäminen tässä pimeyden valtakunnassa. Otta-
kaamme aina oppia heidän työstään ja rakkaudestaan tätä
maailmaa ja ihmiskuntaa kohtaan, niin silloin saamme myös
itsellemme sitä kosmista voimaa, jota aina tarvitsemme,
kun koetamme johdattaa yhä useampia ihmisiä kohden
taivaallista valoa.

HENKINEN TIETO

Todellinen henkisen tien avautuminen ei edellytä opillista tai tieteellistä sivistystä. Se voi avautua yksinkertaisesti ihmiselle yhtä hyvin kuin oppineelle. Se mitä nykyaikana sanotaan "ainoaksi" tieteksi, voi pikemminkin olla haitaksi kuin hyödyksi hengentietoutta etsiville. Sillä tämä tiedehän tunnustaa "todelliseksi" vain sen, mikä on tavallisin silmin havaittavissa. Ja niin suuret kuin sen ansiot tämän todellisuuden tuntemisessa ovatkin, se samalla synnyttää joukoittain ennakkoluuloja, jotka estävät pääsyn korkeampiin todellisuuksiin, koska se pitää kaikelle inhimilliselle tiedolle määräävänä samaa, mikä sen *omalla* alalla on välttämättömyyksiä ja tuloksekasta.

Usein väitetään, että ihmisen tiedolle on kerta kaikkiaan asetettu "ylipääsemättömät rajat". Näitä rajoja ei voi ylittää ja sen vuoksi ei voida hyväksyä tietoa, joka ei ota huomioon näitä "rajoja". Ja melko julkeana pidettävää sellaista, joka haluaa väittää jotain asioista, jotka monien mielestä ehdottomasti ovat ihmisen tietokyvyn rajojen tuolla puolen. Tällaisia vastaväitteitä tehtäessä ei ensinkään oteta huomioon, että korkeamman tiedon saavuttamiseksi vaaditaankin ihmisen tiedostamisvoimien kehittämistä. Mikä ennen tällaista kehitystä on tiedon rajojen ulkopuolella, se on jokaisessa ihmisessä uinuvien kykyjen herättyä kiistattomasti tiedonalueen sisäpuolella.

Ollakseen "opettaja" näillä olevaisuuden korkeammilla alueilla ei kylläkään riitä, että ihmisen henkiset aistit ovat avautuneet. Näillä alueilla tarvitaan myös "tiedettä" ai-

van samoin kuin opettajan ammatissa tavallisessakin todellisuudessa tarvitaan tiedettä. "Korkeampi näkeminen" ei vielä tee "tietäväksi" henkisessä maailmassa yhtä vähän kuin terveet aistit tekevät "oppineeksi" aistitodellisuudessa. Ja koska itse asiassa kaikki todellisuus, sekä alempi että korkeampi henkinen ovat vain saman perusolemuksen eri puolia, niin sellainen, joka on tietämätön alemmilla tiedon aloilla, lienee sitä useimmiten myös korkeammilla. Tämä herättää rajattoman vastuuntunteen sellaisessa, jonka — henkisen kutsumuksensa perusteella — on puhuttava olevaisuuden henkisestä puolesta. Se velvoittaa häntä vaatimattomuuteen ja varovaisuuteen. Tämä ei kuitenkaan saisi pidättää ketään tutustumasta korkeampiin totuuksiin, ei niitäkään, joilla ei muussa elämässään ole aihetta perehtyä tavallisiin tieteisiin. Sillä voihan varsin hyvin täyttää tehtävänsä ihmisenä tietämättä mitään luonnontieteistä, matematiikasta, lääketieteestä, ym. tieteistä. Mutta ei voi olla sanan tosi merkityksessä "ihminen", jos ei tavalla tai toisella ole tullut kosketukseen sen kanssa, mitä yliaistillinen tieto voi sanoa ihmisen olemuksesta ja tarkoituksesta. Rudolf Steiner ei halua esittää mitään, mikä ei ole hänelle itselleen todellisuutta samassa merkityksessä kuin ulkonaisen maailman kokemukset ovat todellisuutta silmille ja korville sekä tavalliselle ymmärrykselle. Ne ovat kokemuksia, jotka ovat jokaisen saavutettavissa, joka päättää astua sille "tiedontielle", joka johtaa yliaistisen maailman tiedostamiseen.

Tiedon hetkiä ovat vain sellaiset, jolloin jokainen meistä itsestämme lähtenyt mielipide, arvostelu vaikenee. Tavattessamme esim. jonkun ihmisen, ei ole ensinkään kysymys

siitä, olemmeko viisaampia kuin hän. Ymmärtämättöminkin lapsi voi opettaa jotain suurimmallekin viisaalle. Ja kun hän lähestyy lasta ylen viisaine mielipiteineen, niin hänen viisautensa asettuu kuin himmeä lasi sen eteen, mitä lapsi voisi hänelle ilmaista. Tällaiseen antautumiseen vieraan maailman ilmennyksille vaaditaan täydellistä sisäistä vapautumista omasta itsestään. Ja kun ihminen tutkii itseään, missä määrin hänessä on tällaista antautumista, hän tekee hämmästyttävän havainnon itsensä suhteen. Jos hän haluaa astua korkeamman tiedon tielle, hänen täytyy harjaantua joka hetki unohtamaan oma itsensä kaikkine ennakkoluuloineen. Niin kauan kuin hän unohtaa itsensä, tuo toinen virtaa häneen. Vain tällainen suuren mittaan kehitetty epäitsekäs alttius tekee ihmiselle mahdolliseksi vastaanottaa korkeampia henkisiä tosiasioita, jotka ympäröivät ihmistä kaikkialla. Näin voi määrätietoisesti kehittää itselleen tällaisen ominaisuuden. Voi esim. koettaa pidättyä arvostelemasta ympärillään olevia ihmisiä. On luovuttava sellaisesta miellyttävän ja epämiellyttävän, tyhmän ja viisaan mittapuusta, jota on totuttu käyttämään, ja ymmärrettävä ihmisiä ilman tällaista mittapuuta.

Otteita Antroposofiasta.

KUINKA HENKINEN YHTEYS VOIDAAN LÖYTÄÄ

Tien hengentieteelliseen todellisuuteen voi ajallaan löytää jokainen ihminen, joka tajuaa, olettaa tai aavistaa, että näkyvässä piilee näkymätöntä, ja joka oivaltaen, että tiedostamisen kykyjä saattaa kehittää, päätyy siihen, että tuo salainen voi hänelle avautua. Tultuaan tällaisten sielunkokemusten kautta hengentieteeseen, ihminen ei ainoastaan saa vastausta tiedonpyrkimyksensä herättämiin kysymyksiin, vaan lisäksi hän voi voittaa kaiken sen mikä asettaa esteitä elämälle ja heikentää sitä. Jos ihmisen on pakko torjua tai kieltää yliaistinen maailma, se merkitsee tiettyssä korkeammassa mielessä elämän heikentymistä, vieläpä sielullista kuolemaa Erinäisissä tapauksissa ihminen saattaa joutua epätoivoon, jos hän menettää uskon siihen, että salatut asiat voisivat paljastua hänelle. Vastustaessaan hengentieteellisiä pyrkimyksiä, tapahtuu hänelle usein se, että hän menettää oman sisäisen voimansa. Silloin on saatava kaikki elämänvoima ulkoapäin, jos hän yleensä haluaa tulla siitä osalliseksi. Hän tekee havaintoja asioista, olennoista ja tapahtumista, jotka näyttäytyvät hänen aisteilleen. Hän erittelee älyllään. Ne tuottavat hänelle mielihyvää tai tuskaa. Ne kiihoittavat hänet toimintaan, johon hän pystyy. Tämä voi jatkua jonkin aikaa, mutta hänen on kerran pakko tulla vaiheeseen, jolloin hän sisäisesti kuolee. Sillä mitä ihminen tällä tavoin voi ammentaa maailmasta, ehtyy vähitellen. Tämä väite ei perustu jonkun henkilökohtaisiin kokemuksiin, vaan se käy ilmi tarkasteltaessa ennakkoluulottomasti ihmiselämää yleensä.

Tästä autioitumisesta pelastaa meidät juuri tuo salattu, joka piilee kaikessa näkyvässä. Jos ihmisestä avautuu voima noutaa näistä syvyyksistä uutta elinvoimaa, käy ilmi, etteivät mitkään ulkopuolisetkaan järjestelmät, uskomukset tai seikat enää edistä elämää. Vain omasta sielustaan ihminen voi löytää ne välineet, jotka avaavat hänelle tien henkiseen tietoon. Jokainen tieto, jota etsit vain kartuttaaksesi omaa tietämystäsi, kerätäksesi aarteita itsellesi, vie sinut syrjään tieltäsi, mutta jokainen tieto, jota etsit tehdäksesi työtä ihmiskunnan ja maailman hyväksi, vie sinut askeleen eteenpäin.

* Rudolf Steiner *

HENKISET ILMESTYKSET JA SELVÄNÄKÖ

Henkisten opintojen edistyessä alkaa myös ns. selvänäköisyyskyky kehittyä vähitellen, kellä nopeammin kellä hitaammin, riippuen tietenkin henkilön edellisissä elämässään saamasta henkisestä tasosta. Joillakin ihmisillä on jopa synnynnäinen selvänäkö, ja toisilla se tulee esille myöhemmin ikävuosina, ja toiset saavat kyvyn johdonmukaisen koulutuksen tuloksena, mutta suuri osa ihmisistä ei saa milloinkaan selvänäköisyyskykyä, elleivät he pysty muuttamaan käsityksiään niin, että he tajuavat kaiken materian väliaikaisuuden koko maailmankehityksen seitsen vaiheisessa ketjussa, ja sen, että ainoa täydellinen olomuoto ja hen-

kinen tieto on vain olemassa ns.lla henkisillä tasoilla, eli tuonpuoleisissa maailmoissa, jotka ovat normaalille silmälle näkymättömällä värähtelyalueella.

Puhuttaessa henkilöistä, jotka omistavat ns. synnynnäisen selvänäköisyyskyvyn, voidaan sanoa, ettei tuo näkökyky vielä tee näkijästä etevää, vaan mukaan täytyy ottaa myös paljon alan koulutusta, jotta näkijä osaa antaa totuudellisen kuvan henkisten maailmojen tapahtumista. Mitä taas tulee mm. Aino Kassiseen, niin hän hallitsee sekä selvänäön, sekä henkisen tiedon tiet, joten häntä on pidettävä täällä Suomessa ylivoimaisena ykkösenä. On valitettavaa, että hyvin monet selvänäkijät täällä Suomessa pitävät itseään yliviisaana profectana, vaikka he omistavat vain selvänäön, ja kuten alussa mainitsin ei se ominaisuus vielä todista mitään, vaan tarvitaan muutakin.

Kaikki hengentieteen oppilaat joutuvat aikanaan kokemaan ilmestyksiä, sekä aineellisia, että henkisiä, riippuen tietenkin olosuhteista. On määrättyjä henkivaltoja, jotka pystyvät aineellistumaan, eli esiintymään aivan kuin normaali-ihmiset, ja on toisia olentoluokkia, joita nähdään vain henkisessä muodossa. Ihmisillähän on kaikkilla otsaansa ns. kolmas silmä, jonka avauduttua, voidaan sillä nähdä henkisiä asioita. Kolmannen silmän avautuminen riippuu opintojen edellyttämän ohjelman edistymisestä. Kerropa Teille tässä erään esimerkin muutamista kohdalleni sattuneista henkisistä ilmestyksistä, jotka koin valvetilassa puolen yön jälkeen joitakin aikoja sitten, ollessani silloin vielä melko alkuvaiheessa opiskeluni suhteen. Olin siis hereillä yöllä ja päätin mennä WC:hen, kunnes yhtäkkiä huomasin kuinka vuoteeni jalkopään eteen käveli

noin kaksi metriä pitkä ukko, jolla oli suden pää ja sian korvat. Tuo kyseinen henkiolento seisoi sänkyä vierellä ehkä noin 30 sekuntia kunnes se katosi. Mietin jälkeensä ilmestyksen tarkoitusta kunnes huomasin, että olennon ilmestys oli tarkoitettu itselleni opetuksiksi seuraavasti: 1. Pitkä mies kuvasi omaa voimaani ja henkistä ryhtiäni. 2. Suden pää kuvasi huonoja puoliani, eli sitä että olen ollut liian hyökkäävä ja repivä jossakin asiassa, joten tämä ominaisuus täytyy korjata. Susihan on hyökkäävä ja repivä eläin. 3. Sian korvat tarkoittivat sitä, että olen ehkä liikaa kiinnittänyt huomioni toisarvoisiin juoruihin, joista ei minulle ole ainakaan ollut vastaavaa hyötyä, vaan päinvastoin, sillä eihän juoruilu edistä henkisiä asioita. Tämä ilmestys oli siis tarkoitettu minulle ojennukseksi, etten tulevaisuudessa tekisi samanlaisia virheitä kuin ennen. Kerran taas eteeni käveli pukki, mutta se ei tietenkään tarkoittanut sitä, että minä olisin "pukki", vaan tämä ilmestys taas tarkoitti sitä, että olen ollut liian vanhoillinen joissakin asioissa, ja näinollen minun pitäisi jotakin määrittäviä asioita esittää nykyaikaisemmin.

Monet hengenoppilaat jäävät liiaksi ihastelemaan jotakin ilmestystä, kuten esim. Ufoa tai jotakin muuta erikoista näkyä tai henkeä, eivätkä he kylliksi kiinnitä huomiota ilmestyksen sanomaan, joka on pääasia, vaan he kehuskelevat sitä että nyt ollaan eteviä kun henget ovat näyttäytyneet heille, ja tällöin ollaan menossa vikasuuntaan. Meidän täytyy aina ymmärtää ilmestykset opetuksina ja sanomina eikä vain näkyinä. Hengenoppilas ei saisi koskaan hosua, vaan asiat on otettava rauhallisesti ja odotettava sitä mitä ylhäältä annetaan ajallaan kullekin.

OLEMMEKO KRISTUKSEN KIELTÄJIÄ?

Viime aikoina on monissa lehdissä ollut väitteitä, että kaikki hengentieteen linjat ovat ristiriidassa oikean Kristusopin suuntausten kanssa, ja että hengentieteen kannattajat ovat kaikki ateisteja.

Nämä edellämäinut lehdistössä olleet väitteet ovat kuitenkin valitettavasti erheellisiä jos niitä esimerkiksi verrataan Rudolf Steinerin "totuuden ja tiedon tien ohjelmaan", jossa ei ole mitään pahaa, vaan ihmisiä opetetaan kehittämään itseään oikeaan suuntaan, kuten Jeesus Kristuskin meitä opetti.

Useat ihmiset ovat alkaneet pelätä kuollakseen noituutta ja paholaisia luettuaan ko. väitteitä lehdistä. Eräät ovat jo menneet kauppaan tilaamaan pirunpihkaa, koska se heidän kuulemansa mukaan pitää paholaiset loitolla. Pahojen henkien pelko on lisääntynyt huomattavasti viimeaikoina, johtuen varmasti siitä, että suuret muutokset maapallomme kehitysvaiheissa ovat pian käsillä.

Useat ihmiset luulevat etteivät pahat henget saavuta heitä kun he ovat jonkun seurakunnan jäseniä, mutta tämä luulo on väärä. Ainoastaan tosi kristitty, eli todellisen Kristustietoisuuden etsijä on täydellisesti turvassa paholaisen hengiltä. Nyt monet varmasti kysyvät miten se on mahdollista? Vastaus on yksinkertainen, kuten raamatussakin on mainittu Johanneksen ilmestys-kappaleessa on jokaisella oikealla kristityllä otsassaan merkki, eli valo joka loistaa, ja josta selvänäkijät, vihityt ja Kristus tietävät ketkä ovat todellisia totuudenetsijöitä eli kristittyjä.

Ihmiset joilla on tämä hohto itsessään ovat näinollen suojattuja kaikkien pahojen voimien vaikutuksilta, sillä valon lisäksi heillä on Jumaluusvoimien toimesta henkinen suojakehä ympärillään jota paholaisen voimat eivät voi murtaa.

Mitä tulee ns. nimikristittyihin ja ateisteihin, niin heillä ei ole mitään suojaa ympärillään eikä merkkiä otsaansa ja he ovat näinollen suojattomia pahojen henkien hyökkäyksiä vastaan, ja voivat näinollen joutua helposti väärään leiriin, josta ei ole paluuta.

Meidän tulee näinollen etsiä oikeata Kristustietoisuutta, ja sen me varmasti löydämme kunhan vain muistamme viljellä hartautta ja rakkautta tässä materialistisessa maailmassa. Rudolf Steiner on varmasti tämän vuosisadan suurimpia profettoja, jonka avulla tulemme pelastamaan kaakoksesta suuren määrän veljiämme ja sisariamme. Olkaamme siis valmiita.

FYYSISEN YMPÄRISTÖN VAIKUTUS HENGENTIETEEN OPISKELUSSA

Hengentieteen opiskelussa on pääpaino siinä, että pystymme kehittämään itseemme määrätyn herkkyyden jotta voimme päästä yhteyteen henkimaailman ja ufo-olentojen kanssa, ja tämä herkkyys eli värähtelytaso saavutetaan siten, että pystymme luomaan itseemme rakkauden säteilyn, jo-

ka taas vaikuttaa kaikkiin muihin asioihin positiivisesti.

On luonnollista ettei aineellisten asioiden saa antaa estää henkistä kehitystä muuten ei edistystä synny. Kuitenkin eri ihmisillä on mitä erilaisimmat fyysiset lähtökuopat, jotka ehkä tiedostamattomasti vaikuttavat yksilöön. Kerrom nyt erään esimerkin kahdesta tapauksesta, joista käy ilmi fyysisten asioiden haittavaikutus.

Professori X oli tunnettu hienosta luonnostaan, hän oli mitä parhain seuraihminen, ja koska oli lapseton oli hänellä aina runsaasti rahaa lompakossaan. Tuttavat pitivät häntä erittäin korkealla henkisellä tasolla. Kuitenkin hän oli nuorempana liittynyt mukaan erääseen tuttavansa firmaan osakkaana koska myös kyseinen toimiala kiinnosti häntä. Eräänä päivänä tuo liike meni nurin ja professorin ystävä karkasi Espanjaan. Liikkeen tilit olivat aivan sekaisin ja väärennetyt ja professori joutui näinollen rikossyytteeseen koska oli yhtiön toinen omistaja. Tätä ei hän kestänyt, vaan hirtti itsensä, koska hän näinollen oli joutunut huonoon valoon.

Toinen esimerkki kertoo toisesta tapauksesta, jolla ei ole yhteyttä edellisen kanssa. Merkonomi X harjoittanut liiketoimintaa noin viiden vuoden ajan ja alussa kaikki meni hyvin kunnes hän oli saanut luoduksi itselleen ja perheelleen sievoisen omaisuuden. Aika kului ja hänen asiansa alkoivat mennä huonosti. Verot painoivat päälle ja vaikka hän olikin tarmokas mies, vaikka hiukan tärkeä, ei hän pystynyt estämään sitä että hänen koko omaisuutensa ulosmitattiin ja kaikenkukkuraksi hän joutui linnan 3 kk ajaksi verokavalluksesta ja hänen vaimonsa ja lapsensa jättivät hänet. Vankilassa istuessaan hän ajatteli ”oh hoh

onpa hyvä päästä vähän lomalle”, ”niin sitten taas jak-saa yrittää uudestaan.”

Vastaavia esimerkkejä on tuhansia, mutta jo maitä kah-ta verrattaessa voi todeta eron henkisessä voimassa ja sen, ettei ihmisen titteli tee hänestä korkeasti henkistä ai-na, vaan tilanne voi hyvin olla päinvastoin. Verratkaam-me esim. puliukkoa tuohon esimerkin professoriin. Puli-ukko kärsii vilua ja nälkää jatkuvasti, mutta silti hän on kohtelias ja iloinen kunhan vain pysyy hengissä ja aurin-ko paistaa.

On selvää että fyysisen maailman olosuhteet luovat ih-miselle henkisen pohjan, ja lujemman pohjan niille jotka eniten kärsivät mutta silti hallitsevat luonteensa. On help-poa olla mukava kun asiat ovat hyvin, mutta vaikeaa päinvastoin, jos henkisyiden mittapuun on pieni.

Vertaillessamme eri ihmistyyppisiä toisiinsa, niin voim-me hengessämme ajatella häntä eri asemassa ja tilanteissa kun mitä hän nyt on, ja näin näämme sielumme silmin hallitseeko hän tilanteen kuin tilanteen rauhallisesti ja järk-kymättä, ja jos näin on, silloin voimme pitää häntä hen-kisesti vahvana yksilönä, jolla on mahdollisuus päästä pit-källe henkisen tiedon tiellä.

Totuus, rauhallisuus ja viisas ajattelu ovat tienviittojam-me edetessämme henkisellä tiellä, eikä maallisilla titteleil-lä ole minkäänlaista arvoa ollessamme henkimaailmassa.

JUMALAN HENKIMAAILMA!

Saksalainen pappi tohtori Johannes Greber kirjoittaa suuremmissa asioita kirjassaan ”Der Verkehr mit der Geisterwelt”, joka myös nyt on ilmestynyt osittain suomenkielellä.

Tohtori Greber oli aluksi suuri spiritismin ja kaikkien muiden henkisten yhteyksien vastustaja, koska hän uskoi, että nämä voimat ovat ainoastaan paholaisesta lähtöisin, mutta tutkittuaan asiaa käytännössä ja päästyään itse tote-amaan käytännössä Jumalan henkimaailman ilmoitukset, niin hän teki täyskäännöksen uskossaan, ja oli sitä miel-tä, että ainoastaan oikea ja todellinen usko vallitsee sil-loin maailmassa, kun kaikilla ihmisillä on oikea yhteys Jumalan henkimaailman kanssa.

Tarkastellessamme mm. Vanhaa testamenttia, niin voim-me todeta sen sanoman perustuvan yksinomaan meedioit-ten ja muitten yhteyshenkilöitten eli profeettojen välittä-miin sanomiin, jotka ovat tulleet Jumalten henkimaail-moista. Raamatussa mm. Jehova itse kehoittaa ihmisiä ky-symään neuvoa häneltä eikä vainajahengiltä, kuten seuraavaa kohdassa mainitaan: ”Ja kun he sanovat Teille: Kysykää vainaja- ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mu-misevat, niin eikö kansa kysyisi Jumalaltansa? Kuolleilta-ko elävien puolesta” (Jes. 8:19.) Edellisestä siis huomaam-me, että voimme ottaa yhteyden Jumalan henkimaail-maan, mutta emme vainajahenkiin, ja miten Jumala voi-si muuten meille vastata, kuin jonkun meedion tai spiri-tistilaudan välityksellä. Olihan mm. Joosua meedio, ja

Mooseksen ajan papeilla oli rinnassa spiritistilaudan pienoismalli, jossa oli viisari, joka liikkui kirjaimelta toiselle, kun Jehova puhui. Huomaamme myös kuinka erikoisella tavalla ilmestysmaja oli rakennettava, jotta saatiin paras mahdollinen hyöty ns:sta elämän säteilyenergioista, joiden avulla tavalliset silloiset ihmiset voivat kuulla Jehovan ja hänen henkiolentonsa puheet jne. Nythän on niin, että kaikki aineelliset esineet ja lajikkeet säteilevät eri tavalla, toiset voimakkaan puhtaasti ja toiset heikon sameasti. Tämänvuoksi oli tärkeätä, että ilmestysmaja rakennettiin vain niistä aineista, jotka säteilivät positiivisen voimakkaasti, ja tämän voimakkaan säteilyn avulla henget pystyivät luomaan itselleen aineellisen ruumiin, ja sen avulla ne pystyivät puhumaan kuten ihmiset, muutenhan puhe ei ollut mahdollista tällätavalla.

Henkimaailman yhteyttä käytettiin myös paljon väärin kuten voimme todeta raamatusta ns:sta Baalin profectoista, ja ehkä tästä johtuu osittain, että myöhempien aikojen kirkot, tai lähemmin sanoen katollinen kirkko ei sallinut seurakuntalaisten itse kehittää itseään medioiksi, eikä myöskään toisten avulla suvaittu yhteenottoa henkisiin maailmoihin. Tämä kielto on peräisin siltä ajalta, jolloin henki-ilmioita ei enään esiintynyt jumalanpalveluksissa sen vuoksi, että kirkko oli ne väkivallalla tukahduttanut.

Samoin vastustivat nykyiset kirkkokunnat henkimaailman yhteyttä. Kirkkokunnat ovat muuttuneet niin suljetuiksi ja maalliseksi järjestöiksi, etteivät sen johtajat voi suvaita Jumalan henkimaailmaa kilpailijanaan.

Ireanauksen aikana oli kirkko jo muuttunut lujaksi maalliseksi laitokseksi. Hengelliset virkailijat hallitsivat ja pe-

lottelivat seurakuntalaisia. Piispojen nimityksissä ei seurattu enään Jumalan henkien neuvoja, vaan ihmiset päättivät nämä asiat ilman oikeutta. Piispat ja papit eivät enään tyytyneet eivätkä pystyneet palvelemaan ensimmäisten kristittyjen tavoin Jumalaa oikein, vaan pitivät itseään asiantuntijoina perinnäisten uskontunnustuksien oikeudenmukaisina tulkitsijoina. Mutta kun silloiset ja nykyiset kirkkoihmiset anastavat itselleen pyhän tehtävän, johon Jumalan henget eivät ole heitä valinneet, tulee pyhyys häväistyksi, joten samaa on sanottava myöhemmän ajan "presbytereistä", verrattuna apostolien ajan "presbytereihin". Näin siis voimme todeta sen tosiasian, että varhaiskristillisyyden aikana Jumala määräsi ihmisten teot, mutta nyt nykyaikana tilanne on päinvastoin., ihmiset ja nimenomaan papit ja piispat sanovat sanansa ilman Jumalan henkimaailman yhteyttä.

Lopuksi kehottaisin kaikkia pappeja lukemaan virkaveljensä Johann Christohp Blumhardt in elämänkerran, jonka on kirjoittanut Friedrich Zuendel, ja kustantaja on Brunnen-Verlag, Giessen 1926. Ko. pappi on ollut Saksan huomattavimpia Jumalan henkimaailman asiantuntijoita 19:llä vuosisadalla.

EPÄILIJÄT JA PELKURIT

Vanha ja viisas sanontatapa kuuluu, ettei pelkuri opi rakastamaan, eikä epäilijä voi edistyä asiassaan.

Olemme varmasti kaikki huomanneet usein itsessämme juuri edellämainittuja piirteitä, kun esim olemme puhuneet jostakin määrätystä asiasta, joka ei heti anna meille selvää lopullista vastausta.

Muistamme kaikki kuinka Rudolf Steiner sanoo kirjassaan "Miten saavutetaan tietoa korkeammista maailmoista", ettemme saa epäillä jos haluamme edistyä, sillä asian tai asian puolesta toimivien ihmisten epäileminen harhauttajiksi aiheuttaa, aiheuttaa epäilijän itsensä harhautumisen, ja näin ollen kehitys pysähtyy, ehkä lopullisesti tässä elämässä, ja tällöin epäilijä joutuu ikäänkuin "paitsioon", ja voi vasta kenties seuraavassa elämässään jatkaa hengentieteellisiä opintojaan.

Kaikkein tärkein asia hengentieteessä on se, että ensiksi tunnemme itsemme, ja vasta sen jälkeen voimme kehittää muita ominaisuuksiamme. Itsensä tunteminen tarkoittaa käytännössä mm sitä, että voimme luoda jostakin toisesta ihmisestä luotettavan kuvan ilman mitään epävarmuutta siitä onko hän sellainen vai eikö ole jne. Henkilö joka ei tunne itseään, ei tunne myöskään sitä onko hänen tuttunsa lintu, vaiko kala, vaiko siltä väliltä. Hän ei luota itseensä eikä omaan arvostelukykyynsä, eli oman sydämensä ääneen, vaan hänen täytyy kokoajan kysellä meedioilta tai muilta ihmisiltä, mitä mieltä he ovat siitä ja siitä henkilöstä jne., ja jos enemmistö muista sanoo, että se määrätty henkilö on paha, niin kyselijä jolla ei ole itsensä tuntemusta hyväksyy vastauksen massan mukana, ja näin hän on tavallaan myynyt oman minuutensa, ja silloin on hänen kehityksensä takaluksessa.

Me ihmiset olemme valitettavasti noin 95 %:sti suuria

raukkoja ja "paskahousuja", kovan paikan tullessa, tai jos emme haluakaan hyväksyä karmeaa totuutta jostakin asiasta, jonka olemme kuvitelleet erheellisesti kauniiksi. Kun jotakin erikoista tapahtuu, tai joudumme huomion kohteeksi ja meidän pitäisi kertoa ehkä karkeitakin totuuksia, niin luovumme hyvin äkkiä totuuksista, ja palaamme ilomielin kuviteltujen satulinnojemme ja paratiisiemme harhamaailmaan, jossa muka olemme turvassa maailman pahuudelta tai oikeilta totuuksilta. Luotamme helposti siihen, että joku partainen tai karvainen ihmisen näköinen raamatullinen Jumala ilmestyy meille ja sanoo, että kaikki satulinna ja paratiisiunelmasi ovat tosia jne. ja ole rauhassa kuin lihapulla ja luota vain siihen sinut vedetään taivasten ihanuuteen. Yleensä valheisiin, ja varsinkin kauniisiin "pilvilinnan tarinoihin" on paljon helpompi uskoa, kuin esimerkiksi hurjan raakaan karmalliseen elämän kiertokulun todellisuuteen. PELKO on se hätäjarru jonka avulla kaadumme ojaan, josta on sitten vaikeaa päästä ylös uudelle tielle. Tähän yhteyteen sopii erään tunnetun suomalaisen kirjailijan sanonta, "voi meitä me Luojan pienet kusiaiset". Kristus valitsee, Lucifer hallitsee, ja Paholainen nauraa partaansa meidän ihmisten "sohlaamista", eli pelkoamme ja epäilyämme ja niiden aiheuttamaa toimintaamme, eikä syyttä.

Omapa on asiamme olemmeko arkoja tunareita, taikka voimakkaita totuuden tutkijoita. Molempia emme voi olla, joten tuntekaamme ajoissa itsemme ja tapamme, ennenkuin se on liian myöhäistä tässä elämässä, sillä mitään ei anneta anteeksi, sillä kaikki on maksettava aikanaan. Jokainen aiheeton epäily, jokainen väärä ajatus tai teko, pelkuruus jne. Kaiken tuon joudumme itse kokemaan itseemme kohdistu-

vina piikkeinä manalan kauhuissa, tai seuraavien elämien ta-
pahtumissa. Kaikenlainen "sohlaaminen" pelon tai epäilyn
kera vie vain tietämme alaspäin, ja näinollen vaelluksemme
maan päällä vain pitenee. Miksi siis toimisimme epäjohdon-
mukaisesti, kun muitakin vaihtoehtoja on olemassa. Luotta-
kaamme siis vain älyn, järjen, totuuden ja tiedon tiehen,
niin silloin edistymme ja saavutamme vähitellen päämää-
rämme universaalisen kiertokulun vaiheissa.

MITÄ IHMISET LUULEVAT JUMALASTA?

Ihmiset ajattelevat, että jumalat ovat luodut heidän oman
kuvansa mukaan, että heillä on ihmisen aistit, ääni ja ruu-
mis. Mutta jos naudoilla tai leijonilla olisi kädet, joilla ne
voisivat maalata ja tehdä työtä niin kuin ihmiset, ne maalaisivat jumalolentoja, joille ne antaisivat samanlaisen hah-
mon kuin niillä kullakin itsellään on. Hevoset loisivat hevosten
kaltaisia jumalia ja naudat naudat kaltaisia. (Alkuteksti
runomuotoinen.)

Ihminen, joka tajuaa tämän, voi alkaa epäillä kaiken ju-
malallisen olemassaoloa. Hän voi kieltää kaikki nämä ihmisten
keksimät jumalat ja tunnustaa todellisuudeksi vain sen,
minkä tunnustamiseen hänen aistihavaintonsa hänet pakot-
taa. Mutta mystikosta ei tullut tällaista epäilijää. Hän käsitti,
että olla epäilijä on samaa kuin olisi kasvi, joka sanoisi itselleen:
minun värikäs kukkani on turha ja joutava, sillä

minä olen jo valmis, kun minussa on vihreät lehteni. Se
mitä minä mahdollisesti lisään niihin, on vain pettävä varjo.
Mutta mystikko ei myöskään voinut pysähtyä tällaisiin ihmisen
luomiin jumaliin, siis kansanjumaliin. Jos kasvi voisi aja-
tella, se tajuaisi, että niiden voimien tehtävänä, joiden teh-
tävänä on ollut luoda vihreät lehdet on myös luoda värikäs
kukka. Mutta se koettaisi lakkaamatta itse tutkia näitä voi-
mia nähdäkseen ne. Ja niin suhtautui mystikko kansanjumaliin.
Hän ei kieltänyt niitä, ei selittänyt niitä tarpeetto-
miksi, mutta hän tiesi, että ne ovat ihmisen luomia. Samat
luonnonvoimat, sama jumalallinen elementti, joka luo luon-
nossa, luo myöskin mystikossa. Hänessä se tuottaa mieliku-
via jumalista. Hän tahtoo nähdä tämän jumalia luovan voi-
man. Se on laadultaan jotakin toista kuin kansanjumalat,
se on jotakin korkeampaa. Xenophanes viittaa myös tähän:
"Yksi jumala on suurin jumalien ja ihmisten joukossa. Hän
ei muodoltaan eikä ajatuksiltaan ole kuolevaisten kaltainen.
(Alkuteksti runomuotoinen.)

Tämä jumala oli myöskin mysteereitten jumala. Häntä voi
nimittää 'kätkeyksi Jumalaksi'. Sillä — niin ajateltiin —
pelkästään aistien varassa elävä ihminen ei voi löytää häntä
mistään. Suuntaa katseesi maailman olioihin — et löydä mi-
tään jumalallista. Jännitä älysi — ja sinä saat selville, min-
kä lakien mukaan oliot syntyvät ja katoavat, mutta myös-
kään järkesi avulla et näe mitään jumalallista. Kyllästä mie-
likuvituksesi uskonnollisella tunteella — saat luoduksi kuvia
olennoista, joita voit pitää jumalina, mutta järkesi edessä ne
kuihtuvat, sillä se osoittaa sinulle, että sinä olet luonut ne
aistimaailman aineksista. Kun järki o l e n t o n a tarkas-
tat ympärilläsi olevaa maailmaa, et voi olla muuta kuin ju-

malankieltäjä. Sillä sinun aistimillesi ja aistihavaintoja selittävällä järjelläsi ei Jumala ole olemassa. Jumala elää nimittäin maailmassa lumottuna, kätkeytynä. Löytääksesi hänet sinä tarvitset hänen omaa voimaansa. Sinun täytyy herättää itsessäsi tämä voima. Näin opetettiin vanhan ajan mysteeriooppilaalle. Ja nyt alkoi hänelle suuri maailmandraama, johon hän alkoi ottaa elävästi osaa. Tämä draama ei merkinnyt vähempää kuin lumotun jumalan vapauttamista. Missä Jumala on? Tämän kysymyksen eteen joutui mystikon sielu. Jumalaa ei ole, mutta luonto on. Jumalan täytyy olla löydettävissä luonnosta. Se on hänen taikahautansa. Mystikko käsittää sanat 'Jumala on rakkaus' korkeammassa mielessä. Sillä Jumala on rakastanut äärimmäisyyteen saakka. Hän on rajattomassa rakkaudessa uhrannut itsensä, vuodattanut olemuksensa, pirstonut itsensä luonnon olioiden moninaisuuteen. Ne elävät, eikä Jumala elä niissä. Hän lepää niissä. Ihmissä hän elää. Ja ihminen voi kokea Jumalan elämän itsessään. Mutta tietoon Jumalasta voi ihminen päästä vain sen kautta, että hän luovalla toiminnalla lunastaa tämän tiedon itselleen.

lainaus antroposofiasta

EDISTYMISEN TIE HENGENTIETEESSÄ

Rudolf Steiner on kirjoittanut kirjan "Miten saavutetaan tietoa korkeammista maailmoista", jossa hän neuvoo yksityis-

kohtaisesti kuinka itseään tulee kehittää, jotta sitten myöhemmin voi kohdata henkisiä olentoja ja henkisiä maailmoja. Monet henkilöt ovat huomanneet kuinka heidän uni-elämänsä on alkanut muuttua opiskelun aikana, ja ennen niin epäselvät unet ja tapahtumat ovat alkaneet saada aikaan mielenkiintoisia muotoja. Ne henkilöt jotka näin ovat väittäneet ovat aivan oikeassa, sillä juuri unen aikana alkavat ensimmäiset muutokset ihmisessä, kun puhumme henkisestä kehityksestä ja sen edistyksen kohoamisesta hiljalleen.

Kaikilla ns:illa unilla joita näemme on erittäin suuri merkitys, kunhan vain ymmärrämme oikein niiden meille antaman sanoman. Tämänvuoksi on unikuivat jaettava lähinnä kolmeen ryhmään, josta nuo kuvat muodostuvat. 1. todellinen tehtävä tai sanoma, joka on tarkoitettu näkijälle ohjeeksi, johon on 2. sekoittunut joskus ennen näkemiämme fyysisen maailman kuvia, tai tapahtumia, tai 3. ajatuksiemme luoma harhakuva, joka muuttuu näkyväksi uni-, eli astraali-maailmassa. Selvennyksenä edellisiin kohtiin voin mainita, että unet nähdään niin, että näkijän astraaliruumis irtaantuu hänen fyysisestä ruumiistaan ylös ja siirtyy toiselle tasolle, eli astraalimaailmaan, jossa sitten unet nähdään. Astraalimaailma on sellainen taso, jossa ajatuksemme muuttuvat näkyviksi kohteiksi, joten tavallaan luomme siellä kuvia ajatuk-sistamme, joten tästä johtuvat monet ihmeelliset kokemukset unen aikana. Todellisuudessa on kuitenkin aina asiatapahtuma mukana unikuivissa, joten se täytyy osata löytää sieltä sekasotkujen keskeltä. Tähän on hyvänä apuna unikirja, joten en tarkemmin ala selitellä tätä asiaa tässä yhteydessä. Pääasia on unessa siis tehtävä tai sanoma, eivätkä nähdyt unikuivat.

Myöskin manala on astraalitasolla, ja sinne joutuvat melkein kaikki ihmiset ensiksi kuolemansa jälkeen. Kun ruumiin ja hengen välillä oleva side katkeaa, niin silloin fyysinen ruumiis kuolee, mutta henkihän ei kuole milloinkaan vaan henki asettuu uuteen ruumiiseen oltuaan sitä ennen määrätyn ajan 1. manalassa, 2. tuonelassa, 3. kesämaassa ja ns. planeettakerroksella, jonka jälkeen se asettuu pikkuvauvan ruumiiseen, silloin kun vauva alkaa itkeä heti synnytyksen jälkeen. Tietenkin on vauvassa ollut jo ennen syntymää ns. elämänhenki, mutta se ei ole sama olemuspuoli kuin se, joka siirtyy lapsen synnytyksen yhteydessä.

Manalassa ihmiset joutuvat sovittamaan omat himonsa ennenkuin he pääsevät eteenpäin. Juoppo luo ajatuksensa voimalla viinapulloja ja yrittää tarttua niihin kiinni juodakseen niistä viinaa, mutta kun hän yrittää tarttua niihin kiinni, pullo hajoaa ilmaksi, eikä hän saa niitä kiinni eikä voi juoda koska hänellä ei ole enää fyysistä ruumista, joka voisi ottaa vastaan tyydyttävän himon. Kuolema on monille ihmisille tullut niin huomaamatta, että he eivät edes huomaa sitä, vaan luulevat yhä elävänsä. Kerrankin hyökkäsi eräs kapteeni kimppuuni manalassa ja alkoi hakata minua ruorilla, kunnes sain selitettyä hänelle, että hän on jo kuollut 30 v sitten, joten olisi syytä jo rauhoittua. Siunasin hänet ja hän vapautui ja siirtyi seuraavaan tasoon matkalla kohti uutta jälleensyntymää. Ihmiset ovat mitä ihmeellisimmissä oloiloissa manalassa, ja monet ovat aivan kauhusta sekaisin, kun eivät ole tienneet, ettei elämä lopukkaan kuolemaan ja päinvastoin. Manalassa vallitsevat sellaiset sekavat kauhujen olosuhteet, ettei niitä voida kertoa aivan lyhyesti, joten esitin vain pieniä esimerkkejä.

Kaikki me jotka opiskelimme hengentiedettä, olemme joka yö työssä manalassa. Me autamme juuri näitä edellämainittuja ihmisiä vapautumaan himoistaan ja peloistaan ja sen jälkeen siunaamme heidät, joten tämän jälkeen nämä kuolleitten ihmisten henget pääsevät pois noista manalan kauhuista, ja silloin he voivat taas syntyä uudestaan vuorolleen ja me olemme niitä heidän tuntemattomia auttajiaan.

HERMOT

Joskus tuntuu siltä, että vaarallisimpia vihollisiamme ovat omat hermot.

Pyrkimyksemme on sisäinen rauha. Kun ulkopuolellemme myrskyävät elämän tapahtumat ja me kuitenkin pyysymme tyyninä, silloin tunnemme olevamme oikealla tiellä. Mikä on ihmeellisempää, autuaampaa kuin olla sisäisesti levollinen? Tuskan, surun, häpeän kynsissä levollinen? Tiedämme, kuinka ihanaa on voida vetäytyä sieluunsa kuin keitaaseen, missä ruoho kukoistaa ja hiljaiset lähteet solisevat.

Mutta moni meistä tietää, millaista on menettää tämä keidas. Moni meistä on kokenut aikoja, jolloin sielu on yhtä myrskyisä kuin ulkomaailma eikä tarjoa mitään turvapaikkaa.

Silloin koemme katkeraa kodittomuuden tunnetta. Olemme hylättyjä kuin Aatami ja Eeva paratiisin portin ulkopuolella.

Se sielun osa, missä näinkin myrskyn aikoina vallitsee rauha, on meiltä suljettu. Aavistamme, että siellä suhisee vielä luonto hiljaisesti, aurinko paistaa, lähteet välkkyvät. Mutta enkeli on sulkenut portin.

"Olen niin tavattoman hermostunut", sanomme. Ja totta on, että hermomme väreilevät hurjasti, tuskaisesti. Mutta itse asiassa tunnemme, että hermomme ovat vain henkisen minämme palvelijoita. Jos minämme jaksaa olla voimallinen, niin hermot tottelevat kuin kiltit lapset. Jos minämme väsähtää taistelussa, niin hermot pääsevät valloilleen ja tekevät vaarallisia kepposiaan.

Rauhaa ennen kaikkea pyytää ihminen, joka pyrkii kehittämään itseään. Rauhaa keskellä tapahtumien myrskyä. Aurinkoista keidasta, jonka voimistuva henkemme luo sielumme syvyyyksiin.

K. B.

VIISAUS JA EDISTYS OVAT AINOASTAAN TOTUUDESSA

Hengentieteen opiskelun pääteemana on totuus, ja ilman sitä emme kehity emmekä edisty pyrkimyksissämme edetä kohden valoa. Meillä monilla on ystäviä jotka ovat meille rakkaita, vaikka he eivät aina noudata totuuden kultaista ohjetta. Totuuden taju on yleensä synnynnäinen vanhoista elämästä hankittu ominaisuus, joka periytyy sen mukaan

kuinka rehellisiä olemme puheissamme olleet. Valheellisen ihmisen erottaa yleensä seuraavista ominaisuuksista: 1. hän on harvinaisen lipevä ja makea, ja hän väittää jollekin nimetylle henkilölle, että hän on ollut tämän rakas ystävä ja auttaja edellisissä elämissä, ja että ilman tämän neuvoja ja tukea toinen olisi joutunut liemeen. Valehtelija muistaa yleensä vanhat kontaktit yllättävän selvästi ja hyvin, joka on mahdotonta. 2. Henkilö joka on synnynnäinen valehtelija tai suuri liottelija, ei pysty pitkään katsomaan toista ihmistä silmiin, koska silmät ovat sielun peili. 3. henkilö joka usein muistaa väärin tai valehtelee pienissä asioissa, niin hän valehtelee myös suurissa, koska valhe on kuin siirappi, josta ei yleensä pääse eroon samassa elämässä, jolloin on valehtelemisen aloittanut. Valehtelijat ovat yleensä joutuneet väärin voimien valtaan, joten he vain aiheuttavat vahinkoa muille, koska henkinen säteily on eräässä mielessä tarttuvaa. Tämänvuoksi on valon palvelijoiden velvollisuus poistaa ns "harmaat" jäsenet joukostaan. Rudolf Steinerein tie on totuuden ja tiedon tie, eikä poikkeuksia sallita, ja voi niitä jotka eivät ystäviään tunne, vaan järjestävät heille mainontaa, ja hyviä oppilaita, vaikka opettaja voi olla ties mikä? Mikäli teemme erehdyksen tietoisesti tai tietämättömyydessä on se melkein sama karmallisessa mielessä, samoin on asian laita oikeudessa jos syytetty on ollut rikoksen tehdessään selvä tai juovuksissa. Näinollen meidän on itse tiedettävä ja tunnettava asiat, ennenkuin alamme harrastaa julkisuutta jonkun toisen asian edistämiseksi, joten ei pidä lähteä sokkona ajelmaan, ennenkuin on varma oikeasta tiestä.

Sananlasku: "Se parhaiten nauraa joka viimeksi nauraa". Valehtelijat ja kaksinaamaiset haihattelijat joutuvat helposti Luciferin leiriin.

PUNAHILKKA JA SUSIHUKKA.

Tunnettu saksalainen antroposofi Friedrich Rittelmeyer kertoo Punahilkkan tarinan uudella tavalla.

Jumalallisten valtojen tahto oli, että ”minän” piti syntyä maan päälle. Ihminen erkani turvatusta kodistaan ja lähti yksin kulkemaan tietään. Tulisessa vapauden hurmiossa, intohimon punaisessa liekissä persoonallinen minä sai alkunsa. Siihen viittaa punainen hilkka.

Kun ihminen ensin jäi yksin ja oman onnensa nojaan, niinkuin Punahilkka metsään, hän kohtasi tiellään vaimon, joka saattoi hänet kiusaukseen ja vaaraan. Grimmin sadussa kerrotaan, että susi saatuaan Punahilkalta tietää, missä isoäiti asui, tahtoi ehtiä ennen häntä isoäidin luo ja sen tähden sanoi: ”Näetköhän sinä ollenkaan, miten paljon kuumia kukkia täällä kasvaa? Mikset sinä katso ympärillesi? Et taida ollenkaan kuulla, miten suloisesti linnut laulavat!”

Silloin Punahilkka alkoi katsella ympärilleen, kertoo satu. Silloin, ihminen näki ensimmäisen kerran luonnon koko ihanauden, kuuli ensimmäisen kerran maailman viehättävän, vaarallisen laulun. —

Entinen pyhä mysterioviisaus oli käynyt vanhaksi ja voimattomaksi. Niinkuin Punahilkkan isoäidin, niin täytyi tämän voimattoman viisauden sortua pimeyteen ja tuhoon. Punahilkka ilmaisi sudelle isoäidin olopaikan. Niin ihmisminä tietämättään petti ja tuhosi vanhan viisautensa. Materialistisen pimennyksen voima astui vanhan jumalviisauden sijalle ja esiintyi, kuin olisi se ollut kotonaan ja täydessä oikeudessaan. Se katseli ihmistä aivan toisin silmin, kuin mihin ih-

minen vuosituhansien aikana oli tottunut. ”Isoäiti, kuinka sinulla on niin suuret silmät?” Jos katselemme aikamme aineellista viisautta kasvoihin, näemme kyllä, että sillä on isot silmät, iso korvat, isot kädet ja iso suu, mutta ihmisen ”minän” meissä, se tahtoo niellä.

Ilman taivaallista asua ihminen olisi hukassa. Metsästäjä joka pelasti Punahilkkan ja isoäidin, on auttavan, pelastavan jumalvoiman vertauskuva.

Mutta vielääkään ei kaikki vaara ole ohi. Vielä erään toisen kerran susi tavoitteli Punahilkkää, seurasi häntä salaa ja kiipesi isoäidin katolle odottaakseen, kunnes Punahilkka lähtisi taas kulkemaan kotiinpäin. Punahilkka pelastui kuitenkin isoäidin keksimän hyvän juonen avulla.

Niin ihmiskuntaakin on vielä kerran kohtaava paha ja vaara. Hämärän ennustuksena, se on kirjoitettu ihmistulevaisuuden taivaalle. Kiusaus, joka ennen puhui ihmiselle aistimaailmasta käsin, lähestyy häntä nyt hänen omasta ajattelustaan käsin, ikäänkuin hänen oman talonsa katolta. Mutta juuri vanha viisaus, uuteen eloon heränneenä, on silloin antava hänelle oikeat neuvot ja pelastava hänet uhkaavasta kuolemasta. —

Onko vain sattuma, kysyy Rittelmeyer, että voimme kertoa ihmiskunnan koko historian tämän vanhan sadun muodossa?

Saduilla on salaiset sisältönsä, jotka loistavat niiden kirjaviiden kuvien takaa kuin syvä lähde kukkien alta.

K. B.

ELÄMÄNVIISAUTTA JOKAISELLE:

Ihmiset, jotka eivät koskaan muuta mielipidettään, rakastavat itseään enemmän, kuin totuutta. — Joseph Joubert.

Yleensä on vaikeampaa estää ihmisiä uskomasta, kuin saada heidät uskomaan. — Renan.

Kaikki mikä ehkäisee kysyvää mieltä, edistää erehdystä; mikä suosii sitä, edistää totuutta. — Robert Hall.

Tieto synnyttää epäilyä; villi-ihminen ei koskaan epäile. — Winwood.

HENKISYYDEN PELKO

Rudolf Steiner

Ihmisellä on pyrkimys päästä selvyteen ihmisarvostaan, mitä hän ihmisenä on, mikä voima, mikä merkitys hänellä on ihmisenä. Hän koettaa tutkistella itseään ihmisenä, koettaa saada kuvan omasta olemuksestaan. Mutta ihmisestä ei voi saada kuvaa, jos tahdotaan pysyä vain aisti-maailman piirissä, sillä ihminen ei ole pelkästään aistioleto. Siihen aikaan, jolloin kehitys vielä oli vaistomaista, jolloin ei pyritty saamaan kuvaa ihmisestä, tai käsityksestä hänen voimastaan, hänen arvostaan, voitiin vielä sivuuttaa se seikka, että oppiakseen tuntemaan ihmisen täytyy jät-

tää aistimaailma ja kohota henkiseen. Mutta nykyisenä tietoisuussielun aikakautena on ainakin jossain muodossa älyllisesti tutustuttava yliaistilliseen maailmaan. Muuten vaikuttaa tiedottomasti sama, joka henkitieteen oppilaan on tietoisesti voitettava. Nykyajan ihmisissä vallitsee tiedottomasti vielä eräänlainen tuntematon pelko, joka meidän täytyy huomata. Pelko, alakuloisuus, arkuus pitävät vallassaan nykyisiä ihmiskuntaa. Ja kun sanotaan: "Taloudellinen elämä on ainoa todellinen, se määrää kaiken", johtuu tämä käsitys siitä, että pelätään kaikkea, mikä on näkymätöntä, mikä ei ole kouraantuntuva. Sitä ei tahdota lähestyä, sitä vältetään, se tulkitaan haaveiluksi, harhakuviksi. Tämä tapahtuu siksi, että sitä pelätään. Moni nykyaikaisen maailmankatsomuksen kannattaja voi kylläkin osoittaa ulkonaista rohkeutta, mutta henkistä kohtaan, johon hänen pitäisi jossain muodossa tutustua tahtoessaan oppia tuntemaan ihmisen, hän tuntee pelkoa, sitä hän pelkurina pakenee.

MIETELMIÄ

Ken tavallisen tajunsa puitteissa määrittelee siulunelämyksensä omintakeisuutta sanalla "minä", hän ei vielä käsitä, mitä tämä sana todella merkitsee. Vasta silloin hän pääsee tätä sanaa lähemmäksi, kun hän sisäisen näkemyksen avulla vähitellen oppii asettamaan "minä" elämyksen

oikealle paikalle muitten sisäisten elämystensä sarjaan. Hän huomioikoon esimerkiksi, missä suhteessa nälän-elämys on kylläisenä-olo elämykseen. Nälän elämyksen ensi asteet nostavat "minä" -tunnetta, kun taas kylläisenä-oloelämys heikentää sitä. Asia muuttuu näiden ilmiöiden asteittain edistyessä, esim. kun nälkä jo vaikuttaa elimistöä kuluttavasti. — Levon tarve on rinnastettavissa kylläisenä-oloon.

Edelleen huomioiden herää tieto siitä, ettei sana "minä" tarkoita sielunelämän tyytymystä, vaan jotakin ikävöivää, halunomaista, mikä odottaa tyydyttämistä.

Ajatukset, joita viljellään, vahvistavat "minä" -tuntoa vain sikäli, kun ne ovat ihanteita ja niissä elää toive.

Tavallinen taju älyää "minä" -elämyksensä halujen piirissä. Sentähden onkin toteutumisen toive tällä asteella itsekkyuden lähde.

PAKOLLISIA LEPOHETKIÄ

Tekee hyvää olla vähän sairaana muutamia päiviä. Silloin vasta tulee oikein huomanneeksi, miten pahasti tavallisessa elämässämme rikomme luonnon ja hengen sääntöjä vastaa.

Aivan lüan paljon valtaa annamme yleensä ulkonaiselle elämälle. Sallimme sen aaltojen vyöryä ylitsenme, niin että melkein hukumme niiden kuohuihin. Korvissamme soi niiden pauhu, emme ehdi kuunnella hienompia, sisäisempiä ääniä.

Mutta kun makaamme aurinkoisessa huoneessa yksinämme ja hiljaa, huomaamme, kuinka paljon maailmalla olisi sanottavaa meille, jos viitsisimme kuunnella. Vaikeutemme ja tuskamme selviävät merkillisesti. Näemme, että olemme hätäilleet turhista ja että kaikki, mikä meille tapahtuu, on meille opiksi, hyödyksi — ja lopulta iloksikin. Sillä lopullinen ilo ei ole maallisen onnen saavuttaminen, vaan henkemme nousu ja edistys. Ja henkeä edistävät surut niinkuin ilotkin, tyhmat tekomme niinkuin viisaatkin.

Maatessamme hiljaa, kaukana ulkonaisesta elämästä, näemme itsemme ja kohtalomme oikeammin ja kokonaisuemmin kuin muuten. Näemme, mitä olemme laiminlyöneet, näemme missä olemme hairahtuneet, ymmärtämine, kuinka silmittömästi olemme tuhlanneet elämän kullankalasta aikaa. Maattuamme jonkin aikaa siinä hiljaisuuden ympäröimänä käsitämme ettemme ole sen tiedon arvoisia, joita henkiset maailmat ovat meille suoneet. Häpeämme perinpohjaisesti ja terveesti, ja kun nousemme tautivuoteelta, olemme vähän aikaa järkevempiä ihmisiä. Niin, että ei ole syytä liiaksi harmistua, jos tulee vähän nuhaa ja kuumetta ja muuta ruuniin kiusaa. Siitä voi olla sielulle arvaamatonta hyötyä.

Me olemme vielä lapsia, kipeästi kurituksen tarpeessa.

K. B.

VAISTOMAIUUUS JA TIETOISUUUS

Tiedämme, että vaistomaisuus vaikuttaa eräänlaisella varmuudella. Sanottakoon sitä "jumalalliseksi järjestykseksi" tai "luonnonjärjestykseksi", mutta vaistoissa on jotain, mikä on vaikuttanut ihmiskehityksessä eräänlaisella varmuudella, mitä ajatus ei ole tavoittanut eikä järkyttänyt. Epävarmuus alkaa vasta sitten, kun niille alueille, joissa vaistot ovat vallinneet, tunkeutuu inhimillinen äly ja harkinta. Ja vasta vähitellen, kun ihminen on ensin läpikäynyt kaikki harhat ja erheet, hän saavuttaa tietoisesti saman varmuuden kuin hänellä oli ennen vaistomaisesti. Tämä kuuluu kehitykseen. Olosuhteet ovat muuttuneet, ja vaistomaisuus on juuri muuttumassa tietoisuudeksi.

(Ote Rudolf Steinerin esitelmästä)

ANTROPOSOPIA, TÄRKEÄ PERUSTA MONELLA ALALLA

Ottakaamme tähän esimerkeiksi kolme tärkeää ammattia nykyaikana, opettaja, pappi ja tuomari.

Otan seuraavassa kappaleessa käsittelyyn sellaiset asiat, joita ei voida ratkaista fyysisin keinoin, joten niitä ei näinollen voida asianomaisten henkilöiden taholta selittää oikealla tavalla ilman hengentieteen apua.

OPETTAJA opettaa koulussa esim. maailmanhistorian tunnilla, kuinka meidän telluksemme on syntynyt siten, että ensin oli sumutiivistymä, joka keskipakaisuusvoiman vaikutuksesta hajosi ja niin syntyi planeettakunta. Esimerkiksi vielä opettaja näyttää asian esimerkin avulla siten, että hän laittaa astiaan vettä ja keskelle astiaa veden pinnalle hän kaataa öljytilkan ja sitten hän pistää tulitikun öljyläikän keskelle ja pyörittää sitä kunnes siitä irttoaa tippoja jotka sitten muka muodostavat meidän planeettakuntamme. Kuitenkin tämän naurettavan esityksen yhteydessä unohdetaan se, että normaalissa planeetta kehityksessä pitäisi siis näinollen olla myös se "ns. tulitikunpyörittäjä", eli ne suuret henkivoimat, jotka ovat panneet alulle koko meidän järjestelmämme.

PAPPI taas, olkoonkin vaikka kuinka suuri kirjanoppinut tahansa, ei ymmärrä paljoakaan ihmisen sielun tilaa ja mahdollisia karmallisia vaikutuksia, koska hänet on opetettu hylkäämään jälleensyntymisoppi. Papit eivät myös yleensä ymmärrä raamatun sanomaa, koska se on ns. salatieteellinen teos, jota pystyy ymmärtämään vain hengentieteen vihitty. Kun joku ihminen tulee ripittäytymään papille sanoo pappi vain, että mene kotiin lepäämään, niin Jeesus sovitaa syntisi. Kuitenkaan tämä ei auta ripittäytyjää aina, sillä kysymyksessä voi olla joku muu sielullinen häiriö, jonka pappi osaisi heti parantaa, jos hän olisi vihitty selvänäkijä, sillä silloin hän näkisi potilaan säteilyn väristä mikä häntä riivaa.

TUOMARI ei taas pysty aina tuomitsemaan oikein, koska oikeus nojaa kirjallisiin ja suullisiin todisteisiin, joita molempia voidaan käyttää harhauttavasti eikä tuomari sitä

tiedä, koska hänellä ei ole hengentieteellistä koulutusta. Mikäli tuomarit olisivat vihittyjä selvänäkijöitä, niin ei tarvittaisi mitään todisteita eikä todistajia, sillä tuomarit näkisivät syllisen säteilyn väristä onko hän todella syllinen vain ei.

Näin voimme nähdä kuinka asiat muuttuisivat jos meillä olisi henkinen koulutus pohjana esim. vaikka näissä edellämmainituissa ammateissa. Valitettavasti nykyaikana unohtetaan henkisyys ja se tulee katkerasti kostautumaan niille jotka eivät ajoissa tajua sen merkitystä.

KESÄ-AIKA

Ajatellessamme hengenoppilaan kesäaikaa niin, voimme ajatuksissamme suunnitella itsellemme erittäin rauhallisen leppoisan ja henkisen kesäajan ilman mitään lisärasituksia. Suunnitelma on hengenoppilaalle helppo ratkaisu, sillä olemmehan perehtyneet Jumalallisen luonnon henkisiin salaisuuksiin, näinollen voimme tutkia näitä suuria asioita luonnon helmassa ja kuunnella samalla sen henkistä puhetta ja metsän eläimien ääntelyä. Vasta kesällä voimme todeta kuinka suurta ja kaunista on kosminen rakkaus sen eri ilmenemismuodoissaan ja samalla huomaamme oman pienuutemme ja heikkoutemme tämän kaiken olevaisen keskellä.

Lainaan tähän erästä Aino Kassisen kirjoittamaa tekstiä

luonnon kauneudesta ja merkityksestä ihmiskunnalle:

"Aaltoaa taivaansini, mutta kylmä on.

Aaltoaa pilvet ja avaruus.

Hiljaisuus yön peittää, luonto nukkuu.

Kevät sen herättää unesta.

Salamanterit, sen mukana loistavat puun juurilla, nousevat keväällä, kun aurinko herättää, kuin palavan kekäle, joka sähisee.

Kesän laulajat on pois ja vuolaat vedet.

Urvut kevät herättää, pajukissoja paljon on.

Rantamalla näillä main, aalto tuo myrskyjä, heltyykö paadet rannalla?

Keväällä kun se saavuttaa valon, pidä lapsen uskosi, äläkä saattele sitä pois.

Pidä päivänkoi, nouseva säde lämmittää ja keijukaiset keinuu säteellä auringon.

Aina aamulla palaavat maahan, säteilevät elämää.

Säihkyvät haavanlehtiä, ne värisyvät kun tuulee.

Tuulen tyynnyttyä tuskin kuultavaksi tulee, sillä aatos toistaan etsii, tunnehuntu tuo tulee taivahista, niteet toi elämä, kuteet itse luo ihminen.

Polkimia poljemme, sukkulaa teot kuljettavat.

Keijut, aaltojen temmeltäjät myrskyn tullen.

Vastarantaan tuuli kuiskeen toi, joku meni aaltoihin, syvimpiin pyörteisiin.

Harvat jaksavat, moni onneton jälkeen jää, uupuneita on paljon.

Yhden tarinan olen oppinut, aikojen etäisten, aamu kangastusta tuo.

Näkevät outoja näkyjä, ei heillä ole aavistustakaan, mi-

kä on elämän tarkoitus, sillä näkevät hämyjä usvaisia.
Ihminen hakee elinsijaa löytämättä mitään.

Etsien sitä ei löydy, kaikki tulee lahjana elon.
Virvaliekki on kuin lintu, menee — tulee, palaa mennessään.

Hiidenliekit, se on tuska joka sielua vartioi, repii ottajaa onnen.

Ihminen ei osaa sielunsa sisimpään mennä, pelon pitäessä kiinni.

Tuuli vielä haastaa, on meillä lentimet laajat, ilman aavojen siivet,

Tietävät syntyjä syviä, hongat sitä humisee.

Ovat aavoja lähellä ja rimpisuo alla on.

Ja sumu kietoo, tietäen syntyvänsä, mistä tulee, missä palaa.

Aaltojen tie on pitkä, jättäkää huoli huomisesta taakse.
Mahti voimakkaampi meitä vie, astumme vain uuteen aikaan.

Taivainen vapaus, rajattomuus, rakkaus, ajatus äärettömyyden.”

TÄRKEITÄ OHJEITA

Olen valinnut Rudolf Steinerin kirjasta ”Miten saavutetaan tietoa korkeammista maailmoista” tähän lehteen muutamia ERITTAIN TÄRKEITÄ kohtia joita täytyy tinki-mättä noudattaa jos haluaa päästä eteenpäin.

Jokaisella ihmisellä on oikeus suunnata silmänsä valoon, mutta hänen täytyy ansaita tämä oikeus. Henkisessä elämässä ON LAKINSA, niinkuin aineellisessakin.

Hengenoppilas pitää nautintoa vain keinona kehittää itseään mailmaa varten. Nautinto on hänelle kuin tiedustelija, joka tuo tietoa maailmasta, mutta saatuaan tiedon nautinnon kautta hän astuu jälleen eteenpäin työhön. Hän ei hanki tietoa itselleen, vaan kootakseen tietonsa maailman palvelukseen. JOKAINEN TIETO JOTA ETSIT VAIN KARTUTTAAKSESI OMAA TIETÄMYSTÄSI, KERÄTÄKSESI AARTEITA ITSELLESI, VIE SINUT SYRJÄÄN TIELTÄSI, mutta jokainen TIETO, JOTA ETSIT TEHDÄKSESI TYÖTÄ IHMISKUNNAN JA MAAILMAN HYVÄKSI, VIE SINUT ASKELEEN ETEENPÄIN.

Jokainen idea joka ei sinulle muodostu ideaaliksi, tuhoaa sielussasi jonkin voiman, mutta jokainen idea joka muodostuu ideaaliksi, herättää sinussa elämänvoimia.

Tässä kirjassa esitettyjen viitteiden ja ohjeiden vakava ja sitkeä seuraaminen voi kuitenkin viedä todelliseen henkiseen koulutukseen. Kärsimätön kokeilu vailla vakavuutta ja kestävyyttä ei tietenkään johda mihinkään. Koulutus voi onnistua vain jos pidetään mielessä mitä kirjassa on yleensä sanottu hengenkoulutuksen edellytyksistä, ja edetään näinollen tältä pohjalta.

Hengenoppilaan iltarukous:

Isä Jumaluus, auta neuvo ohjaa, johdata meitä oikein ja suojele kaikelta pahalta ja väärältä. Pyydän sitä Sinul-

ta opettajan ja opettajieni kautta pyhän hengen nimessä. Anna Kristuksen esikuvan vaikuttaa meihin, jotta saamme Jumaluuden kipinän syttymään itessämme oikeuden ja totuuden kautta.

Amen

UFOjen TEHTÄVÄ JA TARKOITUS!

Sana UFO on esiintynyt viime aikoina melko usein lehtien palstoilla, eikä syyttä, sillä onhan näitä lentäviä lautasia, eli valoilmioita nähty harva se päivä eri puolilla maailmaa. Lähitulevaisuudessa tulevat nämä ilmiöt ja olennot esiintymään yhä näkyvämmiin, johtuen meidän ihmisten kohoavasta tietoisuustasosta.

Me maan ihmiset olemme keksineet noille olennoille nimen UFO, joka ei ole omasta mielestäni hyvä nimitys, koska tuo UFO on vain eräänlainen yleisnimitys, ja se kätkee sisälleen mm, valoilmioit, UFO-alukset ja miehistöt, enkelit, luonnonhenget ja vainajien henget. Näinollen huomaamme, että kysymyksessä ovat ns. tuonpuoleisen maailman henkiolennot, joita ei normaalisti voida nähdä. Kuitenkin kaikki nämä edellämainitut olennot ovat olemassa ja ne ovat todellisia niille ihmisille, jotka pystyvät näkemään ja olemaan puheyhteydessä heidän kanssaan. Periaatteessa jokainen ihminen pystyy kontaktiin, kunhan vain ensin hankkii itselleen tarpeellista koulutusta ja opastusta joltakin alan asiantuntijalta.

Päädymme näinollen yliluonnollisten asioiden piiriin, johon kuuluvat, astrologia, okkultikka, salatieteet yleensä, ja hengentiede. Halutessamme siis saada tietoa Ufo-oltennoista ja heidän tehtävistään, niin on meidän ensiksi perehdyttävä salatieteesiin yleensä, ja vasta sen jälkeen alkavat meille selvitä tuonpuoleisten maailmojen ja olentojen arvoitukset. Tähän tarkoitukseen voi esim. aluksi hankkia suomenkielisen kirjan ”Miten saavutetaan tietoa korkeammista maailmoista”, ja teoksen on kirjoittanut Rudolf Steiner, joka on ollut tämän vuosisadan suurimpia alan asiantuntijoita.

Ensimmäiset, lähinnä meidän näköisemme ihmiset tuotiin tänne maapallolle linnunradan takaa muutamilta planeetoilta UFOissa. Tämä tapahtui noin 79 000 vuotta sitten, ja siitä lähtien ovat UFO-alukset liikkuneet maanpiirissämme suorittaen tärkeitä ihmiskuntaa ja sen kehitystä edistäviä toimenpiteitä. Tässä yhteydessä huomaamme myös sen tosiasian, etteivät Aatami ja Eeva olleet meidän esisiämme, vaan heidät luotiin juutalaisen rodun kanta-isiksi montakymmentätuhatta vuotta sen jälkeen kun ensimmäiset Atlantis-ihmiset oli tuotu tänne. Monilla tuonpuoleisten maailmojen olennoilla on kyky muuttaa muotoaan ja kadota yhtäkkiä jos tarve vaatii. Kaikki perustuu nopeaan värähtelytason muuntamiseen, jota ei ihmissilmä normaalisti ehdi tajuta. Sama periaate ilmenee hyvänä esimerkkinä lentokoneen potkurissa, kun se ensin pyörii hitaasti, jolloin voimme sen nähdä, mutta kun se lisää pyörimisnopeuttansa, niin emme näe mitään. Ufo-laivat voivat liikkua avaruudessa 10—100 kertaisella valon nopeudella. Albert Einstein on kertonut mm. näistä aineen ja

energian muutoksista erittäin pätevästi, joka ilmeisesti johtui siitä, että hän oli ns. yhteyshenkilö. Liikkumiseen Ufo-laivat käyttävät ns. maailman perusvoimia eli elonvoimia. Tällaisia ovat mm. esim. maan ja kuun väliset sähkömagneettiset kentät, ja tästä aiheutuu eräänlainen gravitaatio vaikutus josta on Ufoille hyötyä. Perusvoimia on paljon muitakin, kuten aurinko-energia, siemenvoima jne. Kaikkia perusenergioita emme edes tunne tällä hetkellä, joten niistä ei kannata enempää puhua. Ufot ovat autta- neet meitä maan ihmisiä myös saasteasioissa, sillä ne pystyvät eliminoimaan ilmakehästä atomisaastetta, jota kehitty- ty siitä, kun me ihmiset kokeilemme liian usein kuinka nuo surmanpommit paukkuvat. Kun Ufot liikkuvat infrapuna-alueella, niin näemme vain ne eräänlaisena valoilm- iönä, mutta jos kuvaamme niitä silloin kameralla, jossa on infrapunaherkkää filmiä ja suodin, niin tällöin näem- me kuvassa jopa pieniä yksityiskohtiakin aluksen rakentees- ta. Tällaisia liikkuma-alueita on moniakin, mutta niiden selvittely vaatisi oman teoksen laadinnan. Näyttäytyessään tavallisille ihmisille toivovat Ufot, että ihmiset kiinnostuisi- vat maailman perustotuudesta, että henkimaailmat ovat ole- massa, ja että ihmiset ovat jälleensyntyviä olentoja, ja et- tä tämä nykyinen aineellinen maailma on vain väliaikai- nen muoto, joten sen vaiheen loputtua jatkamme ikuista elämäämme henkisinä olentoina eri värähtelytasoilla jne.

Ufot, ja monet muut henkiolennot ovat ystäviäni, ja ensimmäisen kerran kohtasin heitä 22. 7.—71 taloni katolla, ja tämän jälkeen olen ollut viikottaisessa yhteydessä heidän kanssaan. Koulutuksen avulla ihmisen otsassa oleva ns. kolmas silmä aukeaa, ja silloin selvänäköisyys alkaa toimia, ja tähän

on jokaisella mahdollisuus kuten aiemmin mainitsin. Olen tässä koettanut lyhyesti selvittää tätä tärkeää asiaa, mutta jos se ei ole kaikille selvinnyt, niin pyydän ottamaan minuun henkilökohtaisen yhteyden lisäselvityksiä varten.

HENKISET TOTUUDET EIVÄT AINA OLE RUUSUISIA, MUTTA NE ON HYVÄKSYTTÄVÄ

Tutkiessamme henkisiä asioita puolelta toiselle, niin mo- net vanhat käsityksemme muuttuvat ja huomaamme välil- lä, että näkemyksemme on aivan päinvastainen kuin ennen, ja monet ennen pyhänä pitämämme asiat ovatkin jonni joutavaa sotkua, ja ne monet asiat joita emme ole en- nen arvostaneet, ovatkin tulleet erittäin tärkeään asemaan näkemyksissämme.

Totuutta etsiessämme meidän on ehdottomasti oltava puo- lueettomia eri voimakentistä puhuessamme, ennekuin voim- me edistyä ja päästä eteenpäin, sillä leimautuminen jon- kin voiman yksityiseksi palvelijaksi, estää kohoamisemme ylöspäin, ja näinollen olemme edelleen ”paitsiossa”, josta haluaisimme päästä mahdollisimman pian pois, emmehän muuten olisikaan totuuden etsijöitä. On erittäin helppo haukkua toisia ”kiihkokristityiksi” tai ”paholaisen palveli- joiksi”, kun ei tällöin haluta ajatella tarpeeksi asioiden kokonaiskuvaa ja eri voimien ja voimakenttien välttämä- töntä vuorovaikutusta meidän ihmisten ja maailmojen kehi-

tysjaksoissa. Sana totuus ei missään tapauksessa aina tarkoita, että sen antama vastaus olisi miellyttävä tai kaunis, tai rivo ja raaka, vaan siihen kuuluvat eittämättömänä osana nuo molemmat edellämainitut ominaisuudet. Tämänvuoksi ei missään tapauksessa ole syytä lähteä luomaan mielikuvituksissaan mitään helvettiä, tai henkistä paratiisia, sillä silloin joudutaan helposti harhojen maailmaan josta on vaikea päästä pois. Ainoastaan kylmä totuuden taju ja totuuden hyväksyminen sellaisenaan, kuin se on olemassa auttaa meidät kipuamaan kehityksessä eteenpäin. Kukaan fyysinen ihminen ei voi koskaan sanoa näin: ”Nyt olen löytänyt totuuden, joten uskokaa nyt puheitani”. Mikäli joku näin väittää tuskin siihen on uskottava täysin, sillä kuten aiemmin mainitsin, ei niin voida sanoa, vaan sanotaan näin, jos ollaan lähellä totuutta: ”Olen tutkinut paljon sekä henkisesti, että aineellisesti, ja luulen, että olen lähellä totuutta, joten toivon, että huomioitte näkemykseni”. Näin voidaan sanoa, ja silloin ollaan oikealla tutkinnan tiellä, kun puhutaan henkisistä asioista.

Jokainen meistä voi päästä lähelle totuutta, kunhan vain osaa järkeillä tarpeeksi ja osaa käyttää luettua tietoa oikein, ja puolueettomasti. On paljon ihmisiä jotka haluavat hylätä totuuden sen vuoksi, koska se vaikuttaa niin ”kauhealta”, ja he haluavat vain kuvitella kaiken niin kauniiksi ja pyhäksi vastoin totuutta, ja silloin ollaan väärässä eikä voida kehittyä. Otetaanpa esimerkki. Minä kerron määrättyille ihmisille, että olen lähellä totuudellista ratkaisua, kun kysymyksessä ovat suuret henkiset Jumala- ja Kristuskäsitteemme, ja kun kerron heille näkemykseni, niin olen varma ettei kukaan usko yhtään ainoaa sanaa, vaan minut

leimataan täyshulluksi ja nauretaan ulos, näin siinä varmaankin käy jos kuuntelijoina on ihmisiä jotka eivät ymmärrä mitään salatieteistä. Henkilökohtaisesti voin sanoa, että kosmiset totuudet ovat niin ihmeellisiä ja erikoisia, että niiden esilletuominen muuttaa koko vallitsevan uskontojen sekasotkun viidakon täydellisesti aivan päälaelleen, jonka jälkeen ei meillä ole tuskin mitään sellaisia arvoja jäljellä, kuin oli ennen ja on nyt. Mullistuksen jälkeen tulisivat voimaan aivan uudet arvot ja totuudet, joten ei ole ihme jos niitä ei uskottaisi, jos niistä alettaisiin nyt puhua avoimesti. Näinollen on tärkeätä että edistymme sopivan tasaisesti, ettei kenenkään ihmisen mielenrauhaa järkytetäisi.

Vanhassa historiallisessa ”Kuolleitten kirjassa” sanoo vainaja ”Osiris”, josta myöhemmin tuli manalan ruhtinas, jolla oli jumalallinen muumiomainen krokodiilin pää, seuraavaa: ”Minä olen pelkoa hallitseva krokodiili, minä olen Jumala-krokodiili hänen sielunsa saapuessa ihmisten joukkoon. Minä olen Jumala-krokodiili, joka saapuu hävitystä varten. Salainen oppi kertoo mm., kuinka Jumallishenkinen puhtaus häviää silloin, kun ihminen saavuttaa tiedon hyvästä ja pahasta, joka viittaa kaikkien jumalaistarujen ”langenneisiin” *jumaliin eli enkeleihin*. —

Herra varjelkoon meitä siitä, että totuus rajoittuisi määrittämättömään kaavaan.

Joka ei älyä totuutta heti, ei ole sille arvollinen.

Väkevistä intohimoista ovat lähtöisin todet, hyvät ja täydelliset sävyt.

Totuutta ei milloinkaan voi niin esittää, että se ymmärretään uskomatta.

Pukin himokkuus on Jumalan lahja, samoin kuin on Leijonan vihakin viisautta.

HÄVIÄMÄTÖN ITSEMME

Kun sähköinen affiniteetti = materiton magneettisuus — avaruudellinen ”painovoima funktio” on paisunut tyhjiöpisteiseksi äärellisyydeksi, on syntynyt ”pyhä kolminaisuus” = aine, energia ja elämä. Unified Field — niinkuin Albert Einstein on sen nimennyt. Unified on aiemman biljoonia vuosia sitten sammuneen tähtikukinnan geneettinen jäännös, ja Field on tuon entisyyden kasvuhakuinen potentisuus kaikkena, mitä triljoonien aurinkojen täyttämä avaruus nykyisellään. Geneettinen sulauma kaikesta, mitä aiemmin oli ollut olemassa.

Niinkuin luonto sisällyttää entisyytensä siemeniinsä; samoin on aurinkojen ”sielullinen funktio” — määrittelemätön affiniteetti — magneettinen henkivoima; sisältynyt geneettisen ITSENSÄ siihen ryhmään elollista luontoa, mikä tunnetaan käsitteenä ”ihminen”. Maailmankautemme lopulla olemme kypsyneet asteelle mitä yleensä siemen on lajin ominaisuuksien tallettajana. Niinkuin siemenet ovat toisistaan erillään, samoin ovat auringot kaukana toisistaan, ilmentäen jokainen omaa entisyyttään ajalta, jolloin ei vielä ollut mitään, mitä nimitämme fyysiseksi tähtikukinnoksi. Einsteinin veroisten näkijäin mukaan... silmin

näkyvä maailmamme on vain pari prosenttia siitä mitä kosminen todellisuus on kaikkineen. Ne ilmiöt, joita merkitsemme kirjaimin UFO, ovat lähinnä fyysistä tilaa. Jo aiemmin kypsyneet asteelle, mikä planeetan ihmiskunnalla on tavoitteena ennen sitä aikaa, kun planeetta vaihtaa ”nahkansa”. Voisimme sanoa: Sama nahka ja sama ihmiskunta. Nopeamminkin on mahdollista kehittyä vapaaksi pakollisesta lihaan syntymisestä... ja tulla olennoiksi, jolle planeettakunta Logos kokonaisuudessaan on avaruudellisenä kotina.

Ensin — materiaksi hahmoittuneen, ja myöhemmin (ydinten maailmaksi) tiivistyneen energiakentän rauettua, takaisin Itseensä; ei jäljelle jää mitään toisistaan erillään olevaa. Vain tuo sanoin selittämätön — tuo henkisähköinen magneettisuus — nauhoittuneena sisään kaikella, mitä avaruudellinen kukinto nykyisellään, oman planeettakuntamme tapaan arvioiden. Mitä inhimillinen aines aiemmissä tähtikukinnoissa, sitä itsesyntyinen perinnöllisyys tyhjiöpisteisen äärellisyyden syntyessä. Mitä me olemme aurinkomme samuessa, sitä koko avaruudellinen kenttä triljoonine aurinkoineen ja niiden kypsyttämät ihmiskunnat. Muistakaamme: ”Aiemman lajin kukinto jättää siemenet, joista uusi samanlainen kukinto, hivenen korjautuneena. Näin ihmiskunnan viisaimmiksi tunnustetut, joista Einstein viimeispänä.

Olemuksensa sähköisenä luontona se — mikä Itsensä Poikana paisui tyhjiöpisteiseksi äärellisyydeksi ”teki tulesta palloja ja pani ne pyörimään, syöksymällä niiden läpi ja niiden ympäri.” Näin Dzyaninkirja, minkä saimme tänne yli kuusimiljoonaa vuotta sitten, ja tavalla — mitä

vierailijat toisilta planeetoilta. Mitä biosähköinen potentisuus avaruudellisena voimana, sitä tyhjiöpisteinen äärellisyys ydinenergiana. Ja edelleen kaikkena — mitä kykenemme yhdistämään käsitteeseen, elämä...

Kaikki tuo, mistä edellä olleet viitteet; torjuu mielettömän erillisen, Jumala-käsitteen "Poikineen", joka on sovittanut syntimme. Triljoonien aurinkojen lämmön lähde on sama, mitä Poika Isänsä helmassa; sama mitä elollinen luonto planeetoilla, edellinen sama mitä ihminen kaiken tuon huipentuma. "Minä ja Isä — todellakin, ovat yhtä. Mitä elollinen prinssiippi "henkissäköisenä tajuntana", sitä kosminen perinnöllisyys käsittämättömässä lainalaisuudessaan.. ja — viisaudessaan. Einsteinin veroisten näkijään mukaan: sisimmältään — avaruudellinen kaikkiallisuus on "tajuava prinssiippi" kerraten aiemmin kukinnon kypsytämisen ihmiskunnan jumalaista viisautta — paisumalla geneettisen perinnöllisyytensä tyhjiöpisteiseksi äärellisyydeksi, ja edelleen, eriateisen ydinyhdistelmien sumuiksi, joista aikanaan tämä taivaallinen kukinto aurinkona... jokainen niistä käy läpi planeetta-asteen — samaan tapaan kuin omammekin. Näin UFO "opettajamme kautta miljoonien vuosien.

Ratkaistuamme aurinkojen synnyn salaisuuden, olemme samalla ratkaisseet häviämättömän itsemme salaisuuden. Maailmankautemme lopulla, viimeistään jokainen meistä kokee tuon tosiasian, että sisin itsemme on yhtä "Isän kanssa. Ymmärtää oikein lauseen: "Kaikki te olette jumalia ja Korkeimman lapsia." Mitä kosminen perinnöllisyys, sitä Isänsä Poika aurinkojen sielullisena funktiona ja sitä elollinen luonto kaikkineen — ihminen mukaan otettuna.

Anselm Kaste, Salatieteilijä

ELEMENTIT, JOISTA IHMISRUUMIS

MUODOSTUU:

1. maa — kiinteä elementti = luusto, jänteet ja liha.
2. vesi — juokseva elementti = veri + muut ruumiin nesteet.
3. ilma — ilma eli kaasu = ihmisen aineellinen henki.
4. tuli — harvoin näkyvä = ruumiimme näkymätön kemiallinen prosessi.

Maapallon jälleensyntymismuodot:

Manvantara = manu ja antara = maan välinen kehitysjakso.

I. manvantara = saturnuskausi, II. = aurinkokausi, III. = kuunkausi IV. = maankausi, joka käsittää kaksi jaksoa Mars, ja Merkuriuskauden. V. = Jupiterkausi, VI. = Venuskausi, ja VII. = Vulcanuskausi.

Nykyisen ihmiskunnan muodot edelläesitettyinä manvantarakausina:

Saturnuskausi: Silloin elimme kiviasteella ja suojan saimme lämpövirroista, vaikka olikin aivan pimeää.

Aurinkokausi: Silloin oli tullut ilma, kaasu ja valo, me olimme kasveja.

Kuunkausi: Tällöin olimme kehittyneet eläinasteelle.

Maankausi: Olemme fyysisiä ihmisiä ja maapallo on alimalla tasolla fyysisessä muodossa.

Jupiterkausi: Tässä kaudessa olemme enkeliasteella, jossa on kolme kehitysjaksoa: 1. Angeloi, 2. Arkangeloi ja 3. Arkhai. Nämä luokat kuuluvat ns Pyhän hengen sektoriin.

Venuskausi: Olemme edelleen enkeli eli henkiolentoina ja

olemme tulleet ns pojan sektoriin, jossa on edelleen kolme kehitysstettä: 1. Eksousiai, 2. Dynameis ja 3. Kyriotes.

Vulcanuskausi: Olemme tulleet Logokseen joka on aurinkokuntamme huippu, ja sielläkin on kolme kehitysjaksoa: 1. Thronoi, 2. Kherubin ja Serafim, joka on viimeinen enkeliluokka. Näin olemme suorittaneet jakson Isä, poika ja pyhä henki, joka on pyhä kolminaisuus.

Mitä tulee tähän edelläesitettyyn kehitysvaiheeseen on selvää etteivät kaikki ihmiset automaattisesti siirry luokasta toiseen, vaan jokaisen edistys riippuu hänen omasta kehityksestään. Huonommin edistyneet henkilöt voivat jäädä jopa monta kertaa "luokalle" ennenkuin heidät siirretään eteenpäin.

Seuraavassa selitän enkeliryhmien nimitysten tarkoituksen: 1.a Neitseelliset henget = mahdollisesti ns suojelusenkelit. 1.b Angeloit enkelit = jumalalliset sanansaattajat. 2. Arkhangeloi = arkkienkelit. 3. arkhai-ruhtinaat = alkujuuret. 4. eksousiai = vallat. 5. dynameis-mahdit = hyveet. 6. kyriotes = herraudet. 7. thronoi = valtaistuimet. 8. kherubim = harmonian herrat. 9. serafim = rakkauden herrat eli täydellisen rakkauden edustajat. Luokat 10 ja 11 ovat tuntemattomia nimityksen suhteen, mutta edustavat korkeimpia huippuja.

MAAILMAN KEHITYS DZYAININ KIRJAN MUKAAN, KUN MITÄÄN EI VIELÄ OLLUT?

1. Ikuinen Äiti, verhottuna iäti-näkymättömiin vaippoihin sa oli taasen uinunut 7 ikuisuutta.
2. Aikaa ei ollut, sillä se nukkui jatkuvaisuuden rajattomassa helmassa.
3. Maailmanjärkeä ei ollut, sillä ei ollut taivaallisia olennoita joihin se olisi voinut sisältyä.
4. Autuuden seitsemää tietä ei ollut. Onnettomuuden suuria syitä ei ollut, sillä *ei ollut ketään, joka olisi niitä luonut* ja niihin kietoutunut.
5. Pimeys yksin täytti äärettömän kaiken, sillä isä, Äiti ja poika olivat jälleen yhtä, eikä poika vielä ollut herännyt uuteen pyörään ja toivoretkeensä siinä.
6. Seitsemän korkeata herraa ja seitsemän totuutta olivat lakanneet olemasta, ja maailmankaikkeus, välttämättömyyden poika, oli vaiupunut Paranishpannaan, jotta sen kerran uloshengittäisi se, joka on, eikä kuitenkaan ole. Ei ollut mitään.
7. Olemassaolon syyt olivat poistetut, näkyväinen, joka oli, ja näkymätön, joka on, lepäsi ikuisessa olemattomuudessa, ainoassa olossa
8. Vain olemassaolon ainoa muoto levisi rajattomana, äärettömänä, syyttömänä, nukkuen unta näkemättä, ja elämä sykki tiedottomana maailmanavaruuudessa kautta koko tämän kaikkiallaolon, jonka tajuaa Dangman avattu silmä.
9. Mutta missä oli Dangma, kun maailmankaikkeuden

Aalaja oli Paramaarthassa ja suuri pyörä oli Anupadaka?

Dzjainikirjassa on kaikkiaan 7 edellisenpituista runosarjaa, joissa kerrotaan maailmamme kehityksen vaiheet. Edellä on esitetty vain I runo.

Kysymys: Mikä se on joka aina on?

Elämänviisautta: Muistakaamme aina, kun meitä syytetään ystävien, epäilijöiden, tai muiden ihmisten taholta mielettömydestä, taikka sekapääsyydestä, niin voimme vastata Montesquieun sanoilla:

”Avaamalla niin auliisti hulluinhuoneessa ovet otaksutuille mielenvikaisille, koettavat ihmiset vakuuttaa toisilleen, että he itse eivät ainakaan ole hulluja.”

A. EINSTEIN JA HÄNEN MAAILMANSÄ

(Kenttä ja Kentän HENKI?)

Tiibetiläisen luolamuseon aarteista ihmeellisim on ”kuvanauha-versio” — olemme saaneet sen tänne tavalla, mitä nykyisin nimittäisimme ”lahjaksi toiselta planeetalta.” Aikakausien vieressä on version sanomaa tulkittu planeettamme asukkaille. Eräänä tulkitsijana mainitaan Herra Buddha. Viimeisin oli sata vuotta sitten, tuolloin version sanomaa nimitettiin ”teosofiaksi”, ja sanoman lähde Dzjainin-

kirjaksi. Vielä tuolloin ei kristillinen länsi ollut kypsinyt asteelle — vaihtaa maakeskeinen ajattelu kosmologiaan, missä triljoonien aurinkojen täytämä avaruus — sielullisena Itsenään on yhtä kuin ”JUMALA käsite”, mikä entisyyttään kerraten on kaikkea mitä maailmamme nykyisellään.

Viisikymmentä vuotta myöhemmin Albert Einstein yritti selvittää lännen tieteelle UFO sanoman kuvaa maailman-kaikkeudesta, mutta kaikki turhaan. Kirkollinen mahti sai aikaan täyden hiljaisuuden sen suhteen, mitä Einstein oli tuonut julki ”Unified Field teoriassaan”. Muistanemme, että vuonna 1919 — Lontoon Kuninkaallinen tiedeakatemia kruunasi Einsteinin ”maailman viisaimmaksi”. Einsteinin mukaan: Ydinenergia on yhtä sen kanssa, mitä kykenemme yhdistämään käsitteeseen elämä. Toisin sanoen: se mikä ydinten ja niiden yhdistelmien siulullisena funktiona tajuaa olevansa olemassa, on sama kuin ”Isä-Jumala” ainaisesti jälleensyntyvänä Itsenään. Näin myöskin Dzjainin kirja.

Mitä kasvuhakuinen potentisuus sähköisinä kenttinä, sitä ”sisäännauhottunut entisyys tilana, mitä tässä nimitämme luonnon geneettiseksi muistiksi mikä — radioaaltojen tavoin täyttää määrittelemättömän kaiken, kuin aiemmin nauhoitetun ohjelman kenttä, sen kuvioituessa televisioissa. Näin kaikki suuret näkijät, joista Einstein viimeisimpänä. Einsteinin mukaan: ”Näkymättömän näkeminen on todellisen tiedon lähde.” (It is the sower of all true science) Sisään nauhoittunut potentisuus = henkiaineinen ydinenergia on avaruudellisena kenttänä yhtenäinen, ja sellaisenaan sama, kuin kosminen perinnöllisyys Äiti luontona, mikä aina aika-ajoin on paisunut tyhjiökuplaiseksi äärellisyydeksi,

joista asteettain spiraali kierteisten ydinten virtapiirit. Biofyysinen — tieteellisenä terminä, viittaa johonkin, mitä ydinenergia on määrittelemättömänä Itsenään.

Hengen-olemus silloin kun mitään ei ole olemassa, on sanoin ilmaiseaton. Sen tajuamme, sillä omaa on minätietoinen itsemme, ”Isänsä Poikana” ja perillisenä — ydinten täyttämänä ääreellisyytenä se on materiaalin todellisuus ja sähköisinä syttiöinä sitä, mitä tahdonomainen elollisuus. Yhden ja saman olemassaolon tajunnallista tilaa on aikakautinen ilmennyksemme. Hetkellä jolloin tämän tiedämme — pyrimme irroittautumaan eläimellisestä luonnostamme ja yhtymään synnyttäjäämme. Näin muinainen viisaus kautta miljoonien vuosien.

Anselm Kaste

KUUDENNEN JUURIRODUN TIEDE, MITÄ SE ON?

Aikakautemme pian alkaessa siirtyä 6 juurirodun piiriin saavat yhä useammat ihmiset huomata nykyisten tieteiden puutteellisuudet. Tiedemiehet eivät milloinkaan voi saada fyysisin keinoin selvitetyn maailmamme historiaa tai sen tulevaisuutta. On monia kysymyksiä, miten, miksi, milloin jne.

Luonnollisesti on viidennen juurirodun joukossa monia ihmisiä, joilla on vastaus näihin edelläesitettyihin seikkoihin, ja me kysymme jälleen miksi?, siksi, että ne määrätty ihmiset ovat aiemmissa elämässään saaneet itsessään

aikaan henkistä kehitystä eri muodoissa ja ovat näinollen ahkeran opiskelun tuloksena päässeet vihkimykseen tässä elämässä, ja ovat näinollen vapaita liikkumaan omassa astraaliruumiissaan missä vain haluavat, ja näinollen heille ovat avautuneet rajattoman tiedon ovet.

Kun vertaamme 6 juurirodun tiedettä ja omaamme huomaamme siinä suuren eron. Nykyään joutuvat tutkijat matkustamaan kulkuneuvoissa ympäri maailmaa mukanaan raskaita kantamuksia saadakseen kuvan millainen matkan kohde on ja mitä siellä tapahtuu. Avaruustutkijat tuhlaavat miljoonien arvoisia raketteja saadakseen palasen maata joltakin planeetalta jne jne. Kuudennen juurirodun aikana emme tarvitse mitään kulkuneuvoja kun lähdemme johonkin. Lähtiessämme esim. Afrikkaan, tai Aasiaan, niin irroitamme vain henkiruumiimme fyysisestä ja liidämme haluttuun kohteeseen ja olemme siellä aivan kuin ennenkin fyysisen ruumiin aikana, tai jos haluamme matkata avaruuteen, silloin liidämme maailmankaikkeudessa kosmisen säteen tavoin halki mittaamattomien tähtivöiden suuntana jokin kaukainen planeetta, jossa voimme jälleen aloittaa tutkimukset sen elämästä ja historiasta. Ruumiimme on tänä aikana esim. sängyssä kuin syvässä unitilassa ja herää vasta sitten kun astraaliruumiimme on tullut sinne takaisin.

Kuinka arvaamattomia ja suuria asioita avautuukaan etemme kun olemme kehittäneet itsemme tuolle asteelle. Jokaisella on siihen mahdollisuus, mutta tahto täytyy olla sisäisesti myönteinen, ja myöskin päämäärämme täytyy olla epätsekäs, silloin vasta voimme saada avaimet rajattomaan ja suureen tietoon.

UFOT JA MUSTAPUKUISET MIEHET

Ufotutkijoita on jo pitemmän aikaa askarruttanut kysymys, mitä ovat ja mistä tulevat ns. ”mustapukuiset miehet”, jotka viimeksimainitut ovat pyrkineet estämään ja pelottelemaan, ja jopa pahoinpitelemään henkilöitä, jotka ovat olleet jonkin aikaa perehtyneinä Ufo-tutkimuksiin. Monia tunnettuja Ufo-tutkijoita on uhkailtu ympäri maailmaa, mutta mustapukuiset vierailijat ovat aina kadonneet yhtä salaperäisesti kuin ovat tulleetkin. Monet huomattavat raportit ovat kertoneet totuudenmukaisesti, kuinka ensin jollekin Ufo-tutkijalle on soitettu ja sovittu tapaamisesta, ja tämän jälkeen tutkijalle on esitetty rangaistuksen uhalla vaatimus, että tämän on lopetettava tutkimusten julkaiseminen, muuten käy huonosti jne., ja monille on käynytkin todella huonosti, sillä heitä on hakattu, ja jopa murhiakin on tapahtunut. Raporttien mukaan on mustapukuisilla miehillä ollut täydellinen tieto kaikista Ufotutkijan tekemistä selvityksistä, vaikka viimeksimainittu ei ole niistä kaikista kertonut kenellekään muulle mitään, ja paperit ovat olleet useassa tapauksessa kassakaapissa lukkojen takana. Raportit kertovat myös todistettavasti, kuinka nämä mustapukuiset miehet ovat jopa haihtuneet ilmaan halutesaan poistua jne. Tätä arvoitusta on ihmetelty monia vuosia, eivätkä materialistiset Ufo-tutkijat ole löytäneet selitystä näille tapauksille. Henkilökohtaisesti en yhtään ihmettele sitä, että he pyörivät tutkimuksissaan paikallaan, joten selitän nyt itse mustapukuisten miesten arvoitusta, henkimaailman avulla tekemiäni tutkimusten mukaan.

Ennenkuin alamme puhua mistään yliluonnollisista, eli metafysiikan piiriin kuuluvista ilmiöistä, niin on meidän tunnettava Raamatun sanoma, ja ko. kirjasta ilmenevät eri henkisten Jumalien voimasuhteet. Ei ole mitään syytä virnistellä kun puhumme, että Kristus on korkeamman henkimaailman kuningas ja että Lucifer on mm. maan ja alemman astraalisen henkimaailman päällikkö, että Paholainen on ns. maailman herra, eli maapallon aineellisen maailman hallitsija. Kristus jopa itse sanoo näin raamatussa. Raamatussa sanotaan myös, että suurin synti on se jolla halutaan kieltää Jumalan henki, joka tarkoittaa käytännössä sitä, että kaiken näkyväisen ja elollisen takana on Jumalan toimeenpanevat henget, jotka voivat olla joko hyviä, tai pahoja, korkeita tai alhaisia. Näihin henkiin kuuluvat myös mm. Lucifer ja Paholainen, jotka ovat persoonallisesti olemassa ns.lla astraalitasolla, joka on henkimaailman alempi taso. Tämä taso on kuvainnollisesti alueella, joka ylettyy maan sisustan keskipisteestä maan pinnan yläpuolelle saakka, ja koska astraali maailma on eri värähtelyjaksoluvulla, kuin näkyvä maailma, niin ei sitä voida nähdä normaalisti ilman hengentieteellistä koulutusta, ja kun ihmiset eivät sitä näe, niin on heidän siihen tiettenkin vaikea uskoa. Raamatussa sanotaan myös kuinka Paholainen voi esiintyä valkeuden enkelinä, niin miksei sitten vaikka mustapukuisena miehenä jne. Ilmennyshän, jonka tavallinen ihminen voi ensiksi nähdä, tulee juuri astraalitasolta, joten näillä alemman henkimaailman olennoilla on kyky muuttua näkymättömäksi ihmiseksi tarvittaessa, ja sitten taas hävitä yhtäkkiä toiselle tasolle, jota ei tavallisen ihmisen silmä voi reagoida. Tämä ei tieten-

kään tarkoita sitä, että kaikki henkiolennot tai Ufo-ihmiset olisivat pahoja. Korkeampien maailmojen olennot ovat yleensä parempia ja alemmat hurjempia, kuten on asioiden laita mm. mustapukuisten miesten suhteen. Paholaisen päämaja on maan sisällä astraalitasolla keskellä palloa, ja maan sisäänhän on monien lentävien lautasten nähty laskeutuvan, joten yhtäläisyyttä on havaittavissa. Myöskin manala, haades eli aikakautinen helvetti ovat samalla tasolla maan sisässä. Yhtäläisyys ei ole enään mikään sattuma, vaan kylmä, vakavasti otettava tosiasia. Suurin osa Ufoista on Luciferin sotaväkeä, mutta ei niiden silti tarvitse olla pahoja, sillä ne tekevät työtä aineellisen maailman hyväksi, kun taas Kristus tekee hyvää korkeamman henkisen taivasmaailman hyväksi, joka on symbolisesti aurinگون sisällä.

Niin henkisissä, kuin aineellisissäkin maailmoissa on omat lakinsa, joiden mukaan nämä kolme ensiksi mainittua päällikköä toimivat. PAHOLAINEN SAA OTTAA OMAKSEEN NE IHMISET JOTKA KIELTÄVÄT HENGEN OLEMASSAOLON, JA PAHOLAINEN VOI TEHDÄ NIILLE MITÄ HALUAA, KOSKA UHRIT OVAT MATERIALISTEJA, OLIVATPA HE SITTEN VAIKKA UFOTUTKIJOITA. Ne henkimaailman tai Ufo-asioiden tutkijat, jotka tuntevat Jumalan henkimaailman olemassaolon, saavat korkeaa henkistä suojelua, eikä heitä ahdisteta, sillä totuus on suojakilpi, samoin kuin tietokin. Ei Jumala halua luokseen sellaisia, jotka hänen henkiensä voiman kieltävät.

Voimme myös todeta raporteista, että ne Ufotutkijat joille on käynyt huonosti eivät ole hyväksyneet henkisiä

asioita, joista kaikki ilmiöt johtuvat, joten heidän on käynyt, kuten henkisten maailmojen lait määräävät. Ennen tai myöhemmin, joutuu jokainen materialisti vastamaan mielipiteistään ja toimistaan, ja sen jälkeen Jumalat määräävät hänen tulevan kohtalonsa positiivisuuden, tai negatiivisuuden.

**MITÄÄN KUOLEMAA EI OLE OLEMASSAKAAN
HENKISESTI!**

Melkein kaikki Suomessa ja muualla länsimaissa toimivat lahkot muutamia poikkeuksia lukuunottamatta väittävät, että ihminen on ainutkertainen olento sellaisenaan, eikä siten mitään jälleensyntymistä ole olemassakaan. Lahkolaisten teorioiden mukaan ihmiset nukkuvat haudoissaan, ja viimeisen tuomion tullessa nousevat nämä mädänneet tai polttohaudatut kehot ylös, kun Kristus tulee takaisin maan päälle. Kuitenkin raamatussa sanotaan Jeesuksen sanoin, "että minä olen Teidän kanssanne joka päivä aina maailman loppuun saakka", joten mitään ns. erillisiä takaisin-tuloseremonioita lienee tuskin odotettavissa ns. fyysisessä mielessä. Todellisuudessa Jeesus on jo meidän keskuudessamme henkisillä tasoilla, ja ns. ylösnousemus on jo käynnissä monien elävien ihmisten keskuudessa, josta ovat vain tarkoin selvillä hengentieteen vihityt, koska heillä on kyvyt oleskella silmälle näkymättömillä tasoilla, joilla tasoilla on nähtävissä tuo henkinen suuri prosessi.

On täysin ymmärrettävää etteivät lahkolaiset ja muut kirkolliset johtopiirit halua myöntää, ettei kuolemaa ole olemassa, koska se olisi vastoin heidän kurinalaista, johdattelevaa, materialistista pyrkimystään. Mikäli ihmiset tietäisivät oikean Kristustotuuden, ja sen, että he ovat jälleensyntyviä olentoja, niin kaikki nykyisentapaiset kristinopinsuuntaukset tekisivät vararikon, koska tällöin ei enään tarvittaisi kirkkoja ja pappeja heidän nykyisissä tehtävisään eräänlaisen "anekaupan" tukijoina. Jälleensyntymisoppi käy selvästi ilmi raamatusta. Paavali (room. 6:4) "Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan kasteessa haudatut kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, niin samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman". (6:13.) "Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Isälle.

Useat papit ja monet muut ihmiset väittävät, ettei ennustaminen ja selvänäkeminen ole mahdollista nykyaikana ilman Saatanan tai Luciferin myötävaikutusta. Kyseinen väite on kuitenkin väärä ja siihenkin löydetään selvä vastaus raamatusta. Paav (room. 12:6) "Ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu. Jos joillakin on profetoimisen lahja, käyttäköön hän sitä sen mukaan, kun uskoa on." Tästä näemme, että profetoiminen eli ennustaminen on mahdollista myös Kristustietoisuuden omaavalla henkilöllä, jos hän on hankkinut itselleen hengentieteellisiä kykyjä. Paavali puhuu myös voimakkaasti jälleensyntymisestä kirjeessään korinttolaisille. 15: 35, 36 ja 51. "Mutta joku ehkä kysyy: Millä tavoin

kuolleet heräävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat Sinä mieleton, se minkä kylvät ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole! Katso, minä sanon Teille salaisuuden, emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me kehitymme". Amerikkalaisille Vietnamiin lähteville sotilaille jaetaan mm. seuraavanlaisia tekstiä sisältävää ohjelehtistä ns. fyysisen kuoleman varalle:

1. Jos havaitset olevasi kuolleen ruumiisi ulkopuolella, niin keskitä kaikki hengen voimasi ymmärtääksesi, että olet sittenkin elossa ja olemassa.

2. Rukoile hitaasti ja ääneen seuraava rukous: Kaikkivaltias Luoja, kiitän Sinua elämästä ja tästä henkiruumiista, joka minulla nyt on. Tiedän ettei sitä voida minulta riistää eikä vahingoittaa, eikä tuhota.

3. Kiinnitä ajatuksesi paikkaan, jota rakastat eniten, vaikkapa kotiisi, tai henkilöön, jonka haluat nähdä. Älä päästä tätä ajatusta mielestäsi. Kun keskityt siihen, missä haluat olla, huomaat samassa olevasi siellä. Henkiruumis tarvitsee vain tahdonvoiman liikkuakseen. Se voi kuljettaa Sinua valon nopeutta suuremmalla nopeudella eteenpäin.

4. Jos henkinen keskittyminen ei vie Sinua haluamaasi paikkaan ja olet yhä onnettomuuspaikalla, niin pysy rauhallisena ja aika ajoin huuda apua.

5. Ole kärsivällinen! saatat joutua odottamaan ehkä joitakin päiviä vastaavan ajan, kunnes Sinut löydetään. Muista nyt, että pahin on jo ohitse, eikä Sinua voida vahingoittaa. Et tarvitse ruokaa etkä juomaa, sillä henkesi ottaa ilmasta tarvitsemansa sähkömagneettisen energian. Tunnet olevasi eloisa ja vapaa.

6. Kun kutsuusi vastataan ja apua tulee, noudata ohjei-

ta joita saat. Mitään vahinkoa ei voi enään tapahtua, koska valon palvelijat auttavat Sinua nyt.

7. Kun Sinut on viety pelastajiesi päämajaan henkimaailmassa, niin saat uusia ohjeita seuraavaa jälleensyntymistäsi ajatellen. Voit vieraillla kodissasi ennenkuin synnyt uudestaan. Valitettavasti et voi keskustella perheesi jäsenten kanssa ellei heillä ole hengentieteellisiä vastaanottokykyjä, mutta Sinä voit kyllä nähdä ja kuulla heitä heidän tietämättään. Voit myös lukea ja opiskella väliajalla, ja näin hyödytät itseäsi etukäteen seuraavaa elämääsi ajatellen.

ELÄMÄLLÄ TÄYTYY OLLA TARKOITUS

Emme kaikki liene yhtä mieltä siitä, että elämällä täytyy olla tarkoitus, mutta todennäköisesti useimmat tuntevat, että näin täytyy olla. Ei ole järkevää ajatella, että elämän ainoana tarkoituksena olisi viettää jokin vähäpitoinen määrä vuosia täällä maan päällä, tehdä joitakin tavallisia kokemuksia ja kenties joitakin eriskummallista sen lisäksi ja sitten kadota ilman, että näistä kokemuksista olisi ollut minkäänlaista hyötyä. Tällainen selitys näyttäisi niin turhanpäiväiseltä, niin tarpeettomalta että varmasti useimmat ihmiset hylkäisivät sen, ne, jotka tuntevat, että elämällä täytyy olla jokin korkeampi merkitys. Ja mikä muu voisi olla tällainen tarkoitus kuin kasvu, kehitys, esteettäinen kohoaminen jollekin tajunnan ja elämän korkeammalle asteelle, toivoretki kohti täydellisyyttä.

Jos meidän on tultava täydellisiksi, jos meidän on opittava kokemuksista, ovat universaalinen laki ja järjestykseltä välttämättömät tähän tarkoitukseen. Huomaamme lain ja järjestyksen vallitsevan ympärillämme, mutta olemme niin tottuneet luonnon järjestelmälliseen toimintaan, ettemme aina kiinnitä huomiota niiden olemassaoloon. Me pidämme niitä itsestään selvinä asioina emmekä huomaa, että elämä sellaisena kuin sen tunnemme, olisi mahdoton, ellei luonto toimisi lainmukaisesti.

Olettakaamme, että painovoima äkkiä lakkaisi toimimasta. Jos pudottaisimme kiven, niin se sen sijaan, että putoaisi maahan, nousisi ilmaan tai jäisi riippumaan, tai kenties ammahtaisi sivulle, kenenkään tietämättä mille suunnalle. Juna voisi milloin tahansa jättää kiskonsa ja syöksyä avaruuteen; vesi saattaisi virrata vuorta ylöspäin; rakennukset eivät pysyisi perustuksillaan; itse asiassa niitä ei voitaisi ollenkaan rakentaa, sillä ei olisi olemassa painoa pitämässä tiilikiveä toisen päällä. Vallitsi täydellinen kaaos sillä mikään ei pysyisi siinä, mihin se on pantu. Olisi mahdotonta suunnitella tai varata mitään etukäteen, sillä sama syy ei kahtakaan kertaa aiheuttaisi samaa seurausta, eikä olisi kokemusta oppaana.

Siinä tapauksessa, että elämällä on tarkoitus, että se on koulu, jossa ihminen oppii kokemuksista, ovat laki synn ja seurauksen täsmällinen vuorovaikutus välttämättömiä.

EURYTMIA

Mitä on taide? Mitä varten taide on olemassa? Liian usein ihmiset käsittävät taiteen nykyään huviksi, ja jos näytelmä on hauska, niin menemme sitä joukolla katsomaan. Mikäli kirja on kiintoisa, niin luemme sen pian, ja jos musiikki on hivelevän kaunista, niin pidämme siitä, joten arvostamme taidetta oman mieltymyksemme perusteella.

Tuntui oudolta nähdä kerran sellaista taidetta, joka ei mitenkään koskellut alhaisia, tai turhanpäiväisiä tunteitamme. Eurytmiaa katsolessaan aavisti päinvastoin, sillä taiteen tarkoituksena on juuri vedota olemuksemme korkeimpiin osiin. TAIDE ON HENGEN KIELTÄ JOTA PUHUTAAN MEILLE. Eurytmia-esitykset ovat tapahtumia taide-elämässämme. Heräsimme taas muistamaan, että taidetta ei saa harjoittaa kevytmielisesti, eikä käyttää aleman minämme vaatimusten mukaan. Sekä esiintyjien ja katsojien tulee asettua hengen palvelukseen.

Eurytmia on alkava taide, eikä suinkaan vielä ole kehittynyt täyteen kukkaansa, mutta siinä on jo silti virkistävää ja herättävää vakavuutta. Siinä elää virike, joka ei ole tuulesta temmattu, vaan se on täynnä henkisen aitouden ja todellisuuden voimaa.

(Eurytmia on vapaata rytmiliikuntaa musiikin tahdissa)

K. B.

Muistakaamme aina tämä: Mitä me teemme toiselle tai toisille, niin sen teon, tai tekojen seuraukset saamme

aina itse kokea itseemme kohdistuneina hyvinä, tai huonoina seurauksina, tässä, tai seuraavissa elämässä, joten olkaamme valppaina tekojemme suhteen.

SALAMANTERIT — "TULENHENGET"

Salamanterien eli "tulenhenkien" elämä ei ole niin lyhyt ja kaihoisa kuin vetehisten ja keijukaisten. Pituuteensa nähden sitä voi verrata maahisten elämään, sillä kuten nämä, elävät salamanteritkin "ikuista elämää", jos nyt voimme käyttää tätä sanontatapaa, kun ajattelemme sitä aikaa, jonka kestäessä maa on nykyisessä muodossaan. Salamanterien elämä tuntuu erikoisen onnelliselta. Niiden ei tarvitse pelätä eikä vihata mitään maan olentoa, eikä mikään täyttymätön toive kalva niiden sydäntä. Ne täyttävät velvollisuutensa luonnossa — niiden tehtävä on tuoda kasveille lämpö — ja parveilla huvikseen korentojen ja perhosten lumoavassa ja väriloistoisessa maailmassa. Voit kuvitella, miten kukat ja puut tuntevat ikäänkuin elähdyttävän hyväilyn lehdillään, kuin sykehdyttävän mielihyvän tunteen, kun salamanterit kiemurtelevine tuliruumiineen sukkeltavat lehvien ja oksien lomitse, jakaen tuota auringonlämpöä, jota ne kuljettavat mukanaan. Niiden tuliruumiit ovat siten rakennetut, että ne imevät itseensä lämpöä kaimista niistä kimmeltävistä säteistä jotka auringosta käsin kulkevat maahan. Ja kun kasvit syksyllä kuihtuvat, vetäytyy salamantereista keräytynyt lämpö oksista ja varsista

juuriin maan alle, ja siellä se valmistaa uutta kasvia, uutta lehti- ja kukkaverhoa tulevan kesän varalle. Talven kuluessa maahiset hoitavat samanterien "aurinkolahjaa" ja säilyttävät sen kasveille parhaan kykynsä mukaan.

Mutta mitä tekevät salamanterit talvella, kun ne kerran eivät kuole, kuten keijukaiset ja vetehiset syksyllä luonnon mukana? Niinkuin edellä mainittiin on salamantereilla suhteita hyönteismaailmaan, jonka kanssa ne muodostavat henkisen kokonaisuuden, jossa kuitenkin hyönteiset ovat etualalla. Luonnollisesti rakastavat salamanterit eniten perhosia, niiden kauniiden siipien tähden — ja kukapa sitä ihmettelisikään! Ne tarttuvat niihin niiden tanssiessa auringossa kukasta kukkaan, tarttuvat perhossiipiin ja lentävät mukana pieninä pystysuorina, pitkulaisina tulenliekkeinä. Ne ihmiset, joilla on henkiset silmät, näkevät, että tuskin koskaan on perhosta, jolla ei olisi salamanteria siivillään, ja luulempa, että ne kumpikin iloitsevat retkestään kukkien keskellä. Näin yhdessä liikkeessään ne kuuluvat olevan pienten "perhosihmisten" näköisiä — mitään sirompaa voi tuskin kuvitella näkevänsä. On sääli niitä ihmisiä, jotka eivät näe henkisin silmin.

Entä miten käy, kun perhoset syksyllä kuolevat. Silloin virtaa tuo hienon hieno henkinen aines perhosten ohiusta siivistä maata ympäröivään "lämpöetteriin". Ja sinne rientävät salamanteritkin jäljestä — sydämessään uskollisina sille, mikä kerran oli niiden kaunis, maallinen rakkaus. Täällä ne ottavat sen olemukseensa ja yhtyvät siihen. Ja salamanterien kautta tulee lämpöetteristä maan ympärille loistava tulikehä, joka säteilee kauas maailmanava-ruuksiin! Täällä salamanterit kokevat uuden, suuren ilon,

nimittäin sen, että heitä katselevat Jumalan taivaalliset joukot, enkelit, troonit, serafit, kerubit ja muut. Salamanterit toivovat, että näiden katse heitä kuluttaisi, mutta ne eivät tahdo liittyä heihin, kuten vetehiset ja keijukaiset tekevät. Niillä ei ole sydämessään mitään, jota pitäisi peitellä, ei mitään hävettävää — sentähden ne tuntevat suurta autuutta, kun enkelit katselevat niiden puhtaita, hehkuvia tulisieluja.

Tuossa salamanterin tulikehässä maan ympärillä, on kätkeytynä vielä eräs salaisuus, jolla on suuri merkityksensä meille ihmisille. Ellei tätä kehää olisi, eivät ihmisten sielut löytäisi tietä takaisin maan päälle, kun he syntyvät uuteen maiseen elämään. Salamantereista tulee siis ihmisten opastajia sen kautta, että ne valaisevat maailmankaikkeudessa ja tekevät siten maan näkyväksi. Ja ne tekevät sen näkyväksi taivaankin joukoille! Miten ihmisten kävisi, jos he eivät voisi nähdä maata? Taivaan joukot eivät näkisi meitä, meidän vähäpätöisyydessämme ja heikkoudessamme, eivätkä voisi auttaa meitä pitkällä ja vaikealla maisella matkallamme siihen päämäärään päästämme, joka meille kullekin on asetettu. Me tarvitsemme salamanterien apua ja valoa — niin, siihen asti, kunnes meistä itsestämme tulee "loistavia". Ja tiedätkö, milloin se tapahtuu? Silloin kun olemme toteuttaneet itsessämme rakkauden suuren lain: "Rakasta lähimmäistä niinkuin itseäsi! Silloin voi meitä sanoa, niinkuin Kristus jo sanoi lähimmäistä opetuslapsistaan: "Te olette maailman valo"! Tälöin emme enää tarvitse salamanterien valoa, ja se merkitsee sitä, että olemme vapauttaneet ne eräästä niiden monista tehtävistään maan päällä.

Julkaisija STEINER — kirjasto

ITKEKÄÄ TERVEYDEKSI

Itkemistä on aina pidetty miehelle häpeällisenä. Kyyneleitä on äänettä nieleskely. Mutta itkeminen on terveydelle hyväksi, sen tukahduttaminen pahaksi. Näin sanoo uusien tiede.

20. vuosisata on muun kovuutensa ohessa myös se, joka vähimmän antaa hyväksymistään tunteiden ilmaisuille. Tämä kaikkien aikojen nokkelin yhteiskunta häpeää kyyneleitä. Miehet ovat kauan pelänneet enemmän kyyneleitä, kuin pahinta vaaraa. Myös naiset, jotka halki vuosisatojen ovat olleet tunnettuja — ja monesti arvostettujakin — itkuherkkyytensä vuoksi, ovat alkaneet pelätä kyyneleitä. Niin kuin monet muutkin luonnonvaraiset vaistot myös itkeminen on peitetty kulttuurisilauksen alle.

Mutta onko tämä oikein?

Lääketieteen piirissä aletaan todeta, että kyyneleiden pidättäminen on pahasta. Se saattaa aiheuttaa aika lailla jopa ruumiillista haittaa.

Monet lääketieteen edustajat uskovat, että naisen kyyneleitä on helpommin on niitä syytä, joiden vuoksi hän elää vanhemmaksi kuin mies.

Huolten vaivaaman nykyajan miehen pitäisi oppia naisilta suhtautumista tunnejännityksiin, toteaa psykiatri. Jos mies vain päästäisi silloin tällöin itkun valloilleen, hän saisi ehkä lisää vuosia elämänsä.

Psykiatrit sanovat yleensäkin, että itkeminen, samoin nukkuminen ja syöminen ovat luonnollisia toimintoja, jotka on luotu tiettyjä tarkoituksia palvelemaan. Niinpä he ovat

voineet päätellä, että itkulla on tietty osa pitämässä meitä terveinä... ja että tukahduttamme sen omaksi vahingoksemme. He pitävät vahinkoa jopa suurena.

Näyttää siltä, että itku on luonnon "varaventtiili", jolla päästetään purkautumaan liika tunnehöyry. Vanhat naiset ovat usein hyvin oikeassa, kun he jonkin kohtalon kolkun jälkeen sanovat: — Olisipa hän vain osannut kunnolla itkeä, niin hänen ei olisi käynyt kuinkaan.

Muuan sielutieteilijä vakuuttaa:

— On erinomainen asiaa itkeä kunnolla silloin tällöin, etenkin jos tunnetaan, että teidän pitäisi saada reilusti nyyhkyttää. Koko ruumista tärisyttävä itku tekee usein ihmeitä aukaistessaan noita kiusallisia tunnesolmuja. — Itku on suurenmoinen menetelmä, kun halutaan päästä eroon tukahdetuista tunteista, jotka muuten etsivät toisia purkautumisteitä.

Toisin sanoen kannattaa itkeä pidättelemättä, jos haluaa pysyä täysin terveenä. Se ei ole heikkouden merkki, vaan tarpeellinen "fysiologinen ilmaisu". Sen vuoksi on väärin hävetä itkemistä. On myös toinen erehdys uskoa, että kyyneleet liittyvät vain suruun. Uusimman tieteellisen tutkimuksen mukaan niillä on muitakin yhteyksiä. Muuan amerikkalainen tutkijaryhmä totesi, että kyyneleet ovat luonnollisia monissa tilanteissa.

Kyyneleet ovat enemmän kuin surun purkaus, sanottiin heidän raportissaan. Murheen ja huolten lisäksi on monia muita asioita, jotka saavat kyyneleet vuotamaan. Suuri kauneus liikuttaa monia ihmisiä kyyneleihin saakka, toisia taas äärimmäisen ilon hetket, muutamia tunne huolen äkillisestä haihtumisesta jne.

Sama tutkijaryhmä teki havainnon, että kyynelten tukahduttamisella oli selvästi haitallinen vaikutus ruumiin toimintoihin. Kun erittäin voimakas tunnelataus ei päässyt purkautumaan kyyneleiksi, ruuansulatus hidastui, verenpaine kohosi ja sydän alkoi lyödä nopeammin. Myös ihon lämpötila laski.

Joissakin tutkimuksissa henkilöissä seuraukset ovat vakavampia. Elleivät he voineet vapauttaa tunnejännitystään kyynelten avulla, seurauksena oli sielullisia häiriöitä. Kyyneleet sananmukaisesti tuovat tunnetilan pinnalle ja tosiasiassa estävät meitä hautaamasta niitä niin syväälle, että ne pääsevät esille vain epänormaaleja teitä. Kauna, vihamielisyys, alakuloisuus, itsesääli ja masennustila, joita kyyneleet eivät laukaisseet, ovat joskus olleet syynä astmaan, migreeniin, painajaisuniin, jopa ihon hermostollisiin sairauksiin. Samasta syystä voi tukahdutetuista tunteista, tukahdutetusta itkusta, syntyä henkisiä häiriöitä. Monet sielulliset sairaustapaukset ovat seurausta sietämättömistä jännitysaalloista, jotka ovat kasautuneet aina siihen määrään, että potilas on menettänyt sielullisen tasapainonsa. On havaittu, että itkuun kykenemättömät henkilöt ovat valittaneet useita masennustilan oireita. Itse asiassa monet ovat sairastuneet sen vuoksi, että he eivät pysty vuodattamaan kyyneleitä. Fyysisesti kyyneleet auttavat silmiä. Vuottaessaan ne huuhtelevat perusteellisesti silmiä ja poistavat pienet roskat ja vahingolliset bakteerit. Ei ole terveyttä ilman itkua, joten itkekäämme yhdessä.

TEE—

AFORISMEJA:

Jos moraali on kristinuskoa, niin Sokrates oli Vapahtaja. Tosi kristillinen armeliaisuus ei ole riippuvainen rahasta (köyhien perheiden sydänverestä), so. Caesarista tai valtakunnasta, tai luonnollisesta uskonnosta: Rahasta, joka on SUURI SAATANAN eli JÄRKI,

Synnistä syyttämässä Hyvän ja pahan juuri.

Hyvä ja paha ovat rikkaus ja köyhyys, kurjuuden puu, joka levittää lisääntymistä ja kuolemaa.

Missä rahaan kohdistetaan minkäänlaista harrastusta, siellä ei taidetta voida harjoittaa, sotaa vain, vaatimalla kah-ta mahdollisuutta, siveyttä ja kietäymystä, pakanain Jumalia (Matt 10: 9 ja 10)

Taidetta ei voi olla ilman alastoman kauneuden esille-tuomista.

Rahasta ei ole mihinkään nautintoon.

On valtioita joissa kaikkia näkijöitä pidetään tärähtä-neinä, sellaisia ovat mm. Kreikka, Italia ja Suomi: sel-laista on mahti eli verollepano.

(viite edelliseen on Luukkaan 2: 1 värssyssä)

Priamoksen Jumalat ovat Mooseksen ja Salomonin Ke-rubit, taivaan sotajoukot.

Ilman lakkaamatonta harjoitusta ei voi saada aikaan mitään. Harjoitus on taidetta, ja jos sen jätät, sinut huk-ka perii.

Jeesus ja hänen apostolinsa ja opetuslapsensa olivat kaik-ki tavallaan taiteilijoita. Aasian seitsemän kirkon seitsemän enkeliä, antikristillinen tiede väärensivät heidän teoksensa.

Taide on elämän puu, Jumala on Jeesus.

Fyysinen tiede on kuoleman puu.

Totuus, ja kaikki yhteiset asiat, siinä ihmisen koko tehtävä.

Älkäämme salatko totuutta.

Kun ihminen on löytänyt totuuden, niin vastapuoli sanoo hänen seonneen.

Ihminen, joka ei luo, ei ole kristitty, vielä vähemmän hävittäjä.

Oikea kristillisyyden on taidetta, ei rahaa. Raha on sen kirous.

Eikö raamatussa kuvata avoimesti jokainen ihmiselle mahdollinen pahe?

Ei kaikki ole syntiä, mitä Saatana siksi sanoo: Iankaikisuuden kaikki Rakkaus ja armo.

Ylettömyyden tie vie viisauden palatsiin.

Varovaisuus on rikas ruma vanhapiika jota kykenemättömyys kosiskelee.

Ei hölmö näe samaa puuta minkä viisas näkee.

Joka haluaa muttei toimi, siittää maanvaivaa.

Koskaan ei tule tähteä hänestä, jonka kasvat eivät valaise.

Mielettömyyden hetket mittaa kello, mutta viisauden hetkiä ei voi mitata.

Ahkera mehiläinen ei jouda murehtimaan.

Ikuisuus on rakastunut ajan lumouksiin.

Kasta se jokeen, joka vettä rakastaa.

Aja kärrysi ja aurasi vainajien luitten yli.

W. B. kokosi: H. F.

JUMALTEN "TAISTELU"

Ennenkuin meidän 7 vaiheinen palloketjumme alkoi syntyä, niin oli etukäteen määrätty avaruuden sähkömagneettisten voimien syiden ja seurauksien säännön mukaan, että tuli olemaan ns. positiiviset ja negatiiviset voimat, jotka siten vuorollaan tulisivat hallitsemaan voimillaan meidän palloketjumme. Kolmen ensimmäisen vaiheen jaksot tulivat niin, että niissä oli + ja — tasapainossa, ja neljättä, ja viidettä tulivat hallitsemaan miinus-voimat, ja kuudetta ja seitsemää plus-voimat.

Mehän elämme tällä hetkellä neljättä kehitysvaihetta, ja tämän maailman herraksi tuli avaruuden automaation seurauksena "jumala"-Moloch alaisineen, joka tavallaan loi meidän fyysillisen maailmamme sellaiseksi, kuin se nyt on. Tietenkin vastavoimalla oli vaikutuksensa materian synnyssä. Kuitenkin "jumala"-Jehova olisi halunnut tulla 4. vaiheen maailman herraksi, eikä hän hyväksynyt avaruuden automaation kaavaa, vaan päätti yrittää päästä maailman valtiaaksi omin keinoin, ja tapahtumien kulku oli lyhyesti seuraava. Linaan tässä aluksi otteen Salaisesta Opista, jossa kerrotaan seuraavaa: "Jehova, tuo vanha viekas käärme ilmestyi paratiisiin ja vietteli Aatamin ja Eevan syntiin, ja näin sai Jehova synnin avulla vallan juutalaiseen rotuun, joka saastui tuon vanhan käärmeen vaikutuksesta". Tämän jälkeen Jehova ilmestyi Abrahamille ja Moosekselle ja antoi kauhistuttavat lait, jonka avulla juutalaiset tekivät kauheita veritöitä mm. Ain kaupungin asukkaille. Koven lakien avulla tahtoi Jehova luoda juutalaisesta ro-

dusta maailmanvallan, jonka turvin olisivat hänen lakinsa vallinneet maailmassa. Tottelemattomuuden takia yritti Jehova myös tappaa Mooseksen käärmeiden avulla, ja hän yritti myös aiheuttaa Iisakin kuoleman, ellei "jumala" -Moloch olisi puuttunut peliin ja estänyt Jehovan aikeita, antamalla mm. Moosekselle loitsuja ja ohjeen, miten estetään käärmeiden hyökkäys. Kaikenkukkuraksi Jehova antoi oikealle jumalalle, eli maailmamme herralle nimen saatana, jotta ihmiset joutuisivat helpommin harhaan ja siten hänen joukkonsa.

Jehova-käärmeen pahuuden valta oli niin suuri ettei sitä pystytty murtamaan, muuten kuin siten, että tuohon pahuuden kyllästämään kansaan piti Kristuksen ruumiillistua, ja tällätavalla voittaa tuo saastutettu liha, eli voittaa itse itsensä ulos saastuneesta lihasta, ja sen Kristus teki, vaikka Jehova vielä erämaassa yritti viekoitella Kristusta omakseen, onnistumatta. Näin menetti Jehova valtansa Kristuksen myötä, ja on melko toimeettomassa tilassa, ja voi vain toimia sen ihmisen ja ihmisten vaikutuspiirissä jotka pitävät häntä jumalanaan, mutta niille jotka tietävät totuuden hänestä, ei Jehova voi mitään, sillä Kristus ja Moloch huolehtivat siitä ettei normaali kehitysvaihe häiriinny ihmiskunnan piirissä.

Taivasmaailman paratiisi on symbolisesti auringon sisässä ja sinne Kristus näytti meille lyhimmän tien, jos joku pystyy viemään lähes samat asiat lävitse kuin hän, ja siihen lävitseviemiseen kuuluu myös totuuden tieto maailmamme rakenteesta ja henkivalloista, vasta silloin voimme vapautua jälleensyntymisen kiertokulusta. Elleimme pysty edellämainittuun Kristus-tiehen, niin silloin meidän on kuljetta-

va loppuun 7 vaiheinen kehitysjakso, joka tulee vielä kestämään miljoonia vuosia, ja näin täytyy meidän aina uudestaan ja uudestaan ruumiillistua, kunnes opimme tajuamaan hyvän ja pahan, eli + ja — merkin välttämättömyyden vallitsevissa tasoissa, sillä hyvä ja paha ovat lähtöisin maailmamme herrasta, ja hän on puolueeton koska on antanut hallitusvallan meille ihmisille ja hän tukee yhtähyvin hyviä kuin pahojakin tekojamme, koska saamme itse päättää ja määrätä karmamme, tekojemme mukaan, kunnes opimme hallitsemaan kaikki voimat, emmekä vihaa ketään, vaan tajuamme kaiken välttämättömyyden. Jeesus ei meitä pelasta, eikä puutu maan asioihin, sillä hän vain oli tie tiessä. Mitä kylvämme sitä niitämme, kaiken antaa "Jumala" -Moloch.

RAKKAUDEN VOIMAN VUODATUS

Ulkomaalaiset sanovat melkein aina, ettemme me suomalaiset osaa rakastaa oikein, missään mahdollisessa muodossa, vaan häkellymme punastuen, tai suutumme jos meihin kohdistetaan rakkaudellista huomiota. Emme oikein osaa hallita tuota suurta asiaa vaikka haluaisimme, sillä tunneimme itsemme jotenkin vajavaisiksi tässä mielessä, vaikka totuus olisikin aivan päinvastainen. Syyt siihen ettemme hallitse rakkauden voimaa oikein, löytyvät varsin helposti, kun tarkastelemme kansamme menneisyyttä historiallisessa mielessä. Ensiksi voimme tarkastella aikoja, jolloin me suoma-

laiset olimme olleet milloin Venäjän ja milloin Ruotsin "orjia". Meillä ei ole ollut menneisyydessä kunnan lakeja ja meitä on loukattu ja tuomittu vierailta kielillä. Lapsemme ovat joutuneet taistelemaan toisten isäntien edestä, ja kansamme on joutunut kärsimään paljon vilua ja nälkää, joten luontemme ovat pakostakin muuttuneet hiljaisen jöröiksi ja ujoiksi ja kaikenlainen tunteilu on näinollen jäänyt taka-alalle. Itsenäisyytemme ajan jälkeisissä kouluissa ovat "vanhapiikamaiset" opettajat taas pelotelleet lapset puolipöpoiksi siveysaarnoillaan, jotka kieltävät sen etteivät tytöt saa leikkiä poikien kanssa välitunnilla, eivätkä tytöt ja pojat saa missään leikeissä voimistelutunnilla olla lähellä poikia, sillä kaikenlainen kanssakäyminen on muka "hyi häpeä", jotka siihen ryhtyvät. Onneksi nykyaikana alkavat systeemit olla jo hieman toisin kouluissakin, luoja kiitos. Eipä ihme siis jos emme osaa näyttää rakkautemme voimaa oikein ja oikealla tavalla eri tilanteissa, kun meillä on noin paljon negatiivisia kokemuksia menneisyydestämme.

On itsestään selvää, että voimme voittaa nämä rakkauten esteemme hengentieteen avulla, kun kehitämme määrätietoisesti luonteenominaisuuksiamme. Pyrimme ensinnäkin vapautumaan siitä vanhasta häpeän tunteesta, että joku toteaa sen, että rakastamme jotakin ihmistä tai asiaa, ja että se siis olisi jokin pilkan aihe jollekin sivulliselle. Toinen harhakäsitys meillä on rakkaudesta se, että luulemme, ettemme saa rakastaa muita kuin perhettämme, tai sukulaisiamme, muussa tapauksessa olemme moraalittomia ajatuksissamme. Totuus on kuitenkin niin, että voimme rakastaa kaikkia ihmisiä yhtä paljon, olimme avioliitos-

sa, tai emme, sillä rakkaudessa ei saa olla mitään estoja tässä mielessä, jos pääasiana on ns. henkinen rakkaus. Henkisellä rakkaudella ei saa olla mitään estoja, jos todella haluamme rakastaa jotakuta, mutta kun mukaan tulee myös toinen rakkaus, eli sen fyysinen muoto on se silloin riippuvainen olosuhteista ja kahden ihmisen keskinäisestä kanssakäymisestä, joten tähän viimeksimainittuun rakkauden muotoon ei voi antaa niin yleistä selitystä kuin sen henkiseen olemuspuoleen, vaan on se kahden ihmisen rakkauden täyttymyksen huippu. Mitä tulee niisanottuihin aviorikkoihin, niin on heitä hyvin vaikea tuomita, koska emme pysty mittaamaan heidän rakkautensa määrää, joten emme saa heitä tuomita, mutta ei meidän tarvitse heitä puolustaakaan, sillä on vaikea todeta kumpi on suurempi synty aviorikos, vaiko pakolla syötetyn avioliittovalan rikkominen, jonka valan kirkko on meille määrännyt, vaikka vuorisäärnassa sanotaan "älä vannu". Kuuluisa filosofi W. Blake sanoo mm. kirjassaan "Taivaan ja helvetin avioliitto", ettei kaikki ole syntiä, mitä kirkko siksi väittää, vaan asioita on katsottava laajemmasta näkökulmasta, ennekuin jokin asia voidaan "tuomita".

Kaikesta huolimatta, älkäämme kangistuko konservatiivisiin kaavoihin, vaan antakaamme suuren rakkautemme voiman loistaa majakan tavoin pimeässä vaeltavien ihmisten auttamiseksi. Älkäämme milloinkaan ujostelko sitä suurta ja kaunista Kristuksen meille antamaa lahjaa, vaan käytäkäämme sitä avoimesti ja rehellisesti, sillä vain rakkauten voiman avulla, jota tunnemme kaikkia fyysisiä ja henkisiä olentoja kohtaan, voimme edistyä, ja silloin on tiemme auki kohden korkeampia maailmoja.

Hyvä ja paha ovat täällä hyviä kumpikin, vaikka avioliitossa ovatkin vastakkain. — Ilot hedelmöittävät, surut synnyttävät. — Pelkuri ei voi rakastaa. — Joka antaa sinun lähennellä itseäsi, hyväksyy ja tuntee sinut.

JOKAISALLE IHMISELLE ON TAATTAVA HENKINEN VAPAAUS

Oikea hengentiede opettaa aina, että jokaiselle ihmiselle täytyy antaa ns. henkinen ja aineellinen vapaus, mikäli hän itse sitä haluaa asianharrastajana. Kaikenlainen vapauden estäminen ja diktatuuriset pakkokeinot ovat täysin Jumalten lakien vastaisia ja näinollen epäkristillisiä. Kuitenkin pakkokeinot ihmisten ja kansojen riistämiseksi jatkuvat, niin useissa maissa, kuin yksityisissä kodeissakin, ja tämä on väärin. Oikea Kristuksen rakkauden valon sanoma on vielä aivan liian kaukana monien meidän ihmisten sydämistä.

Oikean todellisen henkisen kasvatuksen onnistumisesta ovat lasten vanhemmat päävastuussa monissa eri yhteyksissä. Lapsilta koetetaan ottaa tahto pois, ja vanhemmat pyrkivät määräämään jopa lastensa seurustelusta ja harrastuksista, ja näin vähitellen riistetään lapselta hänen omat luovat kykynsä ja niin kehittyä nuoresta arka ja tasapainoton sekä tahdoton fakki-idiotti, eli koneihminen. Tällöin on jo lapsen elämä piloilla ja se korjaantuu vasta

ehkä hänen seuraavassa jälleensyntymässään. (huomautan tässä yhteydessä, että tarkoitan lapsi-sanalla tässä yhteydessä 15—20 vuoden ikäisiä henkilöitä koska he siinä iässä alakavat omaksua henkisen tiedon periaatteita, mutta ovat kuitenkin 20 ikävuoteen saakka vanhempiansa holhousvallan alaisia.)

Meillä on kyllä täällä Suomessa valtiollinen ja poliittinen vapaus, mutta valitettavasti tätä jaloa periaatetta ei juuri noudateta perhepiirissä, vaan vanhemmat sanovat symbolisesti lapsilleen, älä sinä ajattele mitään ennenkuin olet täysi-ikäinen, ja sitten käy niinkuin käy, kuten aiemmin mainitsin. Tietenkään ei vapauden käsitettä voi ymmärtää pelkästään niin, että saadaan tehdä mitä vain halutaan, vaan siihen käsitteeseen kuuluu paljon muita ominaisuuksia, joita meidän on myös pystyttävä hallitsemaan itsessämme. Rudolf Steiner on kirjoittanut mm. kirjan Vapauden filosofia, jossa näitä vapauden käsitteitä on osuvasti selitetty.

Puhuessamme yleensä maapallomme kansojen vapaudesta, niin toteamme tilanteen olevan melko negatiivisen, varsinkin Itä-Euroopan maissa, joissa ihmisten vapautta riistetään konekiväärien ja mielisairaaloitten avulla, mikäli he uskaltauvat puhua vallitsevia oloja tai kommunismia vastaan. Aikoinaan jo kuuluisa ennustaja Michel de Nostre-Dame, eli Nostradamus kertoi miten hän ymmärsi kommunismin ja mihin se päättyy. Nostradamuksen ennustuksista saa sen käsityksen että kommunismin kannattajat ovat maailman ja vapaan ihmiskunnan vihollisia N:o 1, eli näimollen täydellisiä "Saatanan palvelijoita". Tietenkään ei koko kansakunta ole syyllinen vaan ainoastaan heidän johtajansa.

Meidän maailmassamme vallitse myös toinen pahuuden tie, ja se on rahan pakkovalta. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että rahan takia tehdään vääriä tekoja, niin ihmistä, kuin luontoakin kohtaan, ja näinollen unohdetaan se Jumalien sanonta, että olkaa kuuliaisina Jumalten ja luonnon laeille. Luonto senkun saastuu vain, eikä siitä välitetä, kunhan vain teollisuus tuottaa miljoonia jne.

En halua ketään tuomita, mutta totean vain rehellisesti sen tosiasian, että ne ihmiset jotka syyllistyvät edellään mainittuihin asioihin, eli henkisen vapauden riistoon tulevat kokemaan kauheat rangaistukset, joko jo elämänsä aikana, tai kuolemansa jälkeen manalassa. Mutta ne jotka muuttavat mielenlaatunsa ajoissa saavat varmasti anteeksi, kuten Kristus on opettanut. Eläessämme nyt arjalaisen ajattelun kehityskautta on meillä hengentieteen oppilaille suuri tehtävä edessämme pyrkiessämme parantamaan vallitsevia oloja henkisin vaikuttein ja rukouksien sekä rakkauden voiman avulla, johon työhön saamme voiman korkeammista maailmoista käsin.

PSYKEDELINEN VALLANKUMOUS

1960-luvun mukana alkaa nuorisossa käymistila, joka näyttää tähänastisessa historiassa ainutlaatuiselta. Ainoa tämän kanssa verrannollinen aikaisempi ilmiö lienee ns. lasten

ristiretket keskiajalla. Tätä liikettä on yrittä monenlaisin teorioin selittää, ja kun selitykset eivät ole riittäneet, se on tehty naurettavaksi. Eräs puoli tätä liikettä on ns. psykedelinen vallankumous.

Elokuussa 1960 vietti 39-vuotias Timothy Leary, Harvardin yliopiston psykologian apulaisprofessori, lomaansa Meksikossa ja kokeili muutamien huumausaineitten käyttöä. Häntä kiinnosti erikoisesti LSD, joka kolmekymmentä vuotta aikaisemmin oli sattumalta keksitty sveitsiläisen Sandoz-tehtaan laboratoriossa.

Alkuaan katollinen, hindulaisuuteen kääntynyt Leary ja hänen nuorempi kollegansa Alpert alkoivat tehdä kokeita myös Harvardin ylioppilaille ja saivat potkut yliopistosta. Mutta samalla Learysta ja LSD:stä tuli kummastakin kuuluisuuksia. Hän piti tätä ainetta uuden pelastusanoman välikappaleena. Sisäisistä kokemuksista, jotkut hän oli saavuttanut sen avulla, hän kertoi kuin uskonnon perustaja näyistään:

Käsitin, että olin kuollut, että minä, Timothy Leary, naivi ja huoleton Timothy Leary, olin kuollut. Käännyin ja näin ruumiini makaavan vuoteella. Elämäni kulki silmiäni editse. Koin vielä kerran elämyksiä, jotka olin kauan sitten unohtanut.

Todella kuin salama kirkkaalta taivaalta iski nuorisoon LSD-liike. Sen olennaisiin piirre oli sisäisen, mystillisen elämyksen, tietoisuuden laajentumisen saavuttaminen ikäänkuin oikotietä tämän huumausaineen avulla, samalla kun tunnustettiin, että esimerkiksi Zen-koulutus merkitsi saman asian saavuttamista hitaampaa tietä, (Jo 50-luvulla oli kasvavassa määrin harrastettu idän uskontojen sisäistä koulu-

tusta.) Kirjassa UTOPIATES, jonka Leary julkaisi yhdessä Alpertin kanssa, todetaan tämä yhteys:

Sille on annettu monta nimeä — Samhadi, Numina, Nirvana, mystillinen tai selvänäkijän tila... Vuosisatojen ajan on tiedetty, että ekstaattinen tila voidaan saavuttaa menetelmillä, joilla muutetaan ruumiin kemiallisia tapahtumia — paastolla, keskittymisellä, jogaharjoituksilla sekä tietyllä ravinto- ja huumausaineilla. Huuhausaineilla aikaansaatu ekstaasia nimitämme tässä psykedeliseksi elämykseksi.

Kun Aldous Huxley aikoinaan herätti huomiota kuvatessaan elämyksiä, joita hän saavutti käyttämällä intiaanien meskaliinia, hän viittasi kirjassaan THE DOORS OF PERCEPTION tiibetiläiseen Kuolemankirjaan, jossa tarkoin kuvataan kuoleman jälkeiset elämykset. Tästä Kuolemankirjasta tuli LSD-liikkeen raamattu. Leary kirjoitti perustamassaan aikakauslehdessä PSYHEDELIC REVIEW:

Me emme halunneet alkaa taas alusta ja käyttää pelkästään rajoitettua kokemustamme ja järkeämme tämän matkan (trip) ymmärtämiseen, vaan otimme avuksi ne ainoat käsillä olevat lähteet, jotka käsittelivät tietoisuuden muutoksia — Idän vanhat viisaudet. Tiibetiläinen Kuolemankirja on psykedelinen oppikirja — uskomattoman täsmällinen kuvatessaan ekstaattisten tietoisuustilojen seurantoa ja erikoisluonnetta.

Idän viisaudet olivat siis ”ainoat käsillä olevat lähteet, jotka käsittelivät tietoisuuden muutoksia”. Hämmästyttävällä tavalla Leary — kuten Huxley — hyppää Euroopan yli Aasiaan, sivuuttaa sen Euroopassa kehittyneen henkisen, koulutustien, jonka kehitystä voimme seurata 1400-luvulta

Eckhardista 1900-luvulle Rudolf Steineriin. Ainoa eurooppalainen teos, jonka hän mainitsee, Hermann Hessen SIDDHARTHA, kaiketi sen itämaisyyden vuoksi. En valita tätä Euroopan sivuuttamista siksi, että haluaisin vain ’suosia eurooppalaisia’, vaan koska täällä kehittynyt sisäinen koulutus ottaa paremmin huomioon länsimaisen ihmisen rakenteen ja johtaa siksi varmempiin ja pysyvämpiin tuloksiin. Se on todellinen vaihtoehto niin Itämaiselle koulutustielle kuin LSD:n käytölle. Valitettavasti sillä on vähemmän mainosarvoa ja julkisuutta kuin viimeksi mainituilla.

Voimme hyvin ymmärtää LSD-liikkeen ilmaiseman kapinan tähänastista länsimaista kulttuurin- ja elämänmuotoa vastaan. Kapinan on käynyt sukupolvi, joka on syntynyt sen jälkeen, kun länsimainen kulttuuri huipentui ydinaseitten kehittämiseen ja käyttämiseen, ja joka tuli täysikäiseksi Vietnamin sodan aikana. Kapina on syntynyt tehostuneen tietoliikenteen kaudella, jolloin rikkaiden teollisuusmaiden hyvinvoinnin ja kehitysmaiden nälän vastakohta on tullut kaikkien tietoon. Yleiseen tietoon on myös tullut johtavien poliitikkojen avuton fraseologia, tuotanto- ja kulusideologiamme henkinen tyhjyys ja koulutusjärjestelmämme yksipuolisuus ja pakonomaisuus.

Olisi onnettomuus, jos mitään kapinaa tätä kaikkea vastaan ei syntyisi. Mutta olisi myös onnettomuus, jos kapinan pääasialliseksi menetelmäksi jäisi LSD:n käyttö.

Reijo Wilenius

ELÄMÄN VIISAUTTA JOKAISELLE:

TOTUUS ON TEKEVÄ TEIDÄT VAPAIKSI!

Vanha latinalainen sananparsi sanoo: ”Nukkuvaa ei pidä häiritä”! Mutta kun kaikki tunnetut välikappaleet taivaan valon viemiseksi kansan keskuuteen jatkuvasti selittävät, että usko ihmiseen, tieteeseen ja edistykseen johtaa maailman perikatoon, en voi vaieta. Haluan, että ihmiset ajattelisivat, en mitään muuta. — ”Joka osaa tulkita aikansa ajatuksia niin, että hänet hyväksytään, hän saa kyllä kannatusta, mutta hän ei lopulta ole vienyt ihmiskuntaa hitustakaan eteenpäin; eteenpäin vievät maailmaa vain ne, jotka puhuvat ajan henkeä vastaan ja joita ei hyväksytä.”

(Bernard Shaw)

Ihmiset eivät koskaan äkkiä hylkää uskontoa; se häviää asteettain. Kukaan ei näe uskonnon kuolevan, se häviää hitaasti. Tämän voi huomata, kuten jäätikön liikkumisen, vain vertaamalla toisiinsa kaukana toisistaan olevia ajankohdita. —

Charles Bradlaugh

Kristillinen kirkko on täyttänyt maan paholaisilla, helvetin ihmisillä ja taivaan orjilla.

SHELLY

On surullista, mutta totta: tyhmimmät ihmiset määräävät, mikä on ”viisasta”.

Erkki Melartin

Uskonto, jota hallitus ei ole ottanut suojaansa, osoittaa enemmän elinvoimaa kuin sellainen, jota se suojelee.

Buckle

MITKÄ OVAT LÄÄKETIETEEN SOSIAALISET MUODOT, JOISSA IHMISET VOIVAT ELÄÄ VAPAASTI ITSEÄN TOTEUTTAEN?

Tätä kysymystä on tarkasteltava kolmelta taholta, potilaan, lääkärin ja organisaattoristen mahdollisuuksien kannalta. Nykyäänhän vallitsee lääketieteen sosiaalisessa muodossa kaksi suuntausta, yksityiset vastaanotot ja valtion palkkaamat lääkärinvirat.

Yksityiset vastaanotot antavat potilaille mahdollisuuden valita vapaasti lääkärinsä ja siten hoitomenetelmän. LÄÄKÄRI SEN SIJAAN ON TYÖN ORJA, JA VIELÄPÄ KALLIS SELLAINEN. Lääkäri joutuu myymään tietonsa ja työ saa tavaran luonteen, joten apu ihmiseltä ihmiselle on myyntitavaraa. Lääkärinpalkkiot ovat suuri este lääketieteen terveille sosiaalisille muodoille. Esimerkiksi verikokeet ovat hyvin kalliita, kun jokainen lääkäri tekee ne yksityisesti. Mutta yleensä lääkärit haluavat tehdä niitä yksityisesti, koska he saavat siitä palkkion ja siitähän heidän elantonsa riippuu. Lääkärin välille syntyy näin kilpailua potilaista, ja kilpailu juuri on esteenä yhteistyölle. Mikäli 100 lääkäriä käyttää esim. verikokeissa samoja kojeita, niin halpenee hinta kymmenekseen nykyises-

tään. Myöskin ennaltaehkäisevä hoito on kyseenalaista, sillä tällöin lääkäri kaivaisi maata omien jalkojensa alta, ja näin hän romuttaisi elinkeinonsa tuottoa.

TOINEN suuntaus pyrkii lääketieteen valtiollistamiseen. Tavoitteena on valtion palkkaamat lääkärinvirat, sairaskassat ja ilmaiset lääkkeet. Tämä vaatii valtavaa rationalisointia ja tekniikkaa apuna. TÄLLÖIN TAAS POTILAS JOUTUU ORJAN ASEMAAN. Hänellä ei ole mahdollisuutta valita hoitomenetelmiä ja hänestä tulee pelkkä objekti ja numero tietokonejärjestelmiin.

Onko mahdollista löytää ratkaisua, jossa lääkäri voi tehdä työtään vapaana ihmisenä, ilman että hänen elantonsa on riippuvainen suorituksien määrästä, ja jossa potilasta ei valjasteta pakkojärjestelmään? — *Se on mahdollista.*

Samansuuntaisesti ajattelevat ihmiset voivat liittyä yhteen ja etsiä sellaiset lääkärit, jotka tahtovat heitä hoitaa. He sopivat palkkaamiensa lääkäreiden kanssa hoitomenetelmistä ja tavoitteista. On yhdentekevää, mitä muut ihmiset niistä ajattelevat ja sanovat, sillä sopimushan koskee vain niitä ihmisiä, jotka sitä tahtovat ja ovat siinä mukana. Näin voi ihminen itse ratkaista, mitä hoitotapaa hän pitää hyväksi. Tämä ratkaisu ei ole valtion eikä kenenkään muun ulkopuolisen asia, vaan IHMISEN ITSE ON TEHTÄVÄ VAPAA RATKAISU. Valtiollistetussa lääketieteen organisaatiossa on vapaa valinta mahdollon.

LÄÄKÄRIN, JONKA HOITOMENETELMÄT JA TAVOITTEET VASTAAVAT TÄMÄN IHMISRYHMÄN TOIVOMUKSIA, on saatava elanto, jotta hän voisi tehdä tätä työtä. Lääkärin on saatava palkkio, mutta siten, ettei potilaan ja lääkärin välille synny suora-

naista raha-liikesuhdetta. Potilasyhdistys voi neuvotella palkasta lääkärin kanssa ja palkkion suuruus riippuu ja määräytyy lääkärin tarpeiden mukaan. Tällöin lääkäri on toiminnassaan VAPAA, JOTEN HÄN VOI HOITAA MYÖS ENNALTAEHKÄISEVÄSTI, SILLÄ HÄNEN ELANTONSA EI OLE RIIPPUVAINEN SUORITUKSISTA.

10 000 IHMISTÄ TARVITSEE 20 LÄÄKÄRIÄ. Näissä puitteissa on mahdollista perustaa sairaala kaikkine erikoislaitteineen ja erikoislääkäreineen ja myös sairaalahenkilökunta on suoritusperiaate palkasta poissa. Sillä se, että on leikkausavustaja ei merkitse sitä, että ansaitsee enemmän palkkaa kuin kuin sairaanhoitaja. Kaikki sosiaalisen tilanteen mukaan. Ratkaisevia palkan suuruudessa ovat esim. lapsi- tai vanhuusporrastus. Näin palkkakateuden poisjääminen on hyvä perusta sujuvalle yhteistyölle. Sairaalasta tulee suorituskykyisempi kuin muista vastaavista ja samalla vallitsee sosiaalinen rauha.

julkaisija: TERVEYDENHOIDON VALINNANVAPAUS ry,

Kommenttina edelliseen voinen mainita, että on todella vaarallista mikäli potilaista tehdään numero tietokonetta varten, ja jolle tietokone sitten määrää lääkkeet, vaikka parantuminen on usein kiinni vain ihmisen hengestä, joka ei ole terve, jos se ei voi ilmentää itseään haluamallaan tavalla, ja hengenkin voi parantaa, mutta siihen operaatioon ei tarvita lääkäreitä, vaan ainoastaan metafysiikkaa, jota viimeksimainittua lääkärit eivät tunne, vaikka se nykyään on mahdollista mm. hengentieteellisen koulutuksen ansiosta. VÄHEMMÄN MATERIALISMIA, ENEMMÄN HENGENTIEDETTÄ LÄÄKETIETEeseen, suositellen.

KORKEITA SANOJA

Rudolf Steiner varoittaa käyttämästä liian usein sellaisia sanoja kuin hyvyys, rakkaus, veljeys.

Ja tosiaankin. Kuta kauemmin elää, sitä enemmän alkaa varoa näitä sanoja. Jos niitä käyttää usein, niin ne helposti menettävät voimansa, aivan niinkuin kirkkorakennus menettäisi merkityksensä jos vetäisimme sen alas palvelemaan jokapäiväisiä tarpeitamme — jos siellä söisimme aamiaisemme tai kirjoittaisimme kirjoituskoneillamme.

Elämässä pitää olla sekä arkea että pyhää. Emme vielä ole sillä kehityskannalla, että jaksaisimme ylläpitää pyhäntunnelmaa läpi työviikon. Meidän täytyy vielä erikoisesti ponnistella, ennekuin jaksamme kohota sille tasolle, jossa meidän on sopivaa käyttää sanoja hyvyys, rakkaus, veljeys.

Älkäämme siis käytäkö niitä aina ja joka paikassa. Jos lausumme ne henkisen tarmon ja tulen hetkenä, niin ne säteilevät kuin jalokivet. Mutta laimeasti lausuttuina ne ovat arvottomia ja himmeitä.

Niin. Tällaisissa sanoissa elää kaksi henkeä. Parhaina hetkinämme kykenemme herättämään oikean hengen, sen mikä ihmeellisenä loistaa näissä sanoissa, kun ne esiin-tyvät esimerkiksi raamatun sivuilla.

Arkisina hetkinämme joudumme tekemisiin toisen hengen kanssa, ja tämä toinen henki on alempi, niin, se voi suorastaan olla todellisen hengen vihollinen. Se aikaansaa jonkunlaisen ummchtuneen mielialan, jonkunlaisen liian pehmeän ja hyväilevän tunnelman, joka vaivuttaa meidät ikäänkuin uneen. Oikea henki on valveutuneisuuden henki.

Pelkään tuota äitelää, pehmeää hyvinvointia, johon helposti vaivumme, jos alituisesti puhumme hyvydestä, rakkaudesta, rauhasta, veljeydestä. Se levittää elämämme yli omittuisia usvia, jotka tekevät elämänkuvan epäselväksi ja valheelliseksi. Antroposofeina meidän tulee oppia pidättyvääsyyttä, kainoutta tällaisiin sanoihin nähden. Ainoastaan ylentynein mielin meidän tulee lähestyä niitä. Ne ovat kallisarvoisia maljoja, joissa pyhä juoma hehkuu. Vain juhlahetkinä meidän tulee tarttua niihin, vain puhdistettuumme sydämemme ja kätemme.

Silloin sanojen oikea sisältö loistaa muodon läpi kuin viini ohuen lasin läpi. Silloin nämä ihanat sanat eivät milloinkaan menetä ihanuuttaan ja voimaansa.

VAPAAUS KEHITTÄÄ MEITÄ, KIELLOT JA SÄÄNNÖT EIVÄT

Ajattellessamme yleensä luovaa henkistä toimintaa ja sen eri muotoja monissa yhteyksissä, niin voimme todeta sen tosiasian, että edistys perustuu aina kompromisseihin ja jokaisen ihmisen henkiseen ja aineelliseen vapauteen tässä materialistisessa maailmassa. Jokainen ihminen voi itse päättää tekeekö hyvää taikka pahaa jne., taikka hyväksyykö hän olemassa olevat tosiseikat vaiko ei, tässä mielessä olemme samanarvoisia.

Ottakaamme tähän kaksi esimerkkiä inaista, joissa vallit-

see melkein täydellinen henkinen ja aineellinen vapaus, nimittäin Japani ja L-Saksa. Näissä molemmissa maissa ei ole mitään alkoholirajoituksia, seksuaalisista rajoituksista puhumattakaan. Näillä ihmisillä on siis vapaa tahto käydä bordelleissa ja juoda viinaa milloin vain haluavat ilman että heitä siitä sakotetaan. Toisin on taas meillä suomalaisilla asiat. Bordelleja ei ole, viina on kallista, eikä sitä saa muuta kuin määrättyistä paikoista jne., joten me olemme ja elämme osittaisessa orjuudessa. Tietäessämme nyt näiden kolmen maan tavat, niin voimme helposti tehdä vertailun näiden kansojen henkisistä ominaisuuksista noin yleisestiottaen tietenkin.

Saksalaisilla ja Japanilaisilla ovat siis lähes kaikki ilot heidän kätensä ulottuvilla, mutta he eivät kuitenkaan käytä näitä iloja niin laajasti kuin me luulisimme, vaan he hallitsevat ne omalla henkisellä voimallaan, eivätkä välitä niistä. Vain pieni osa näistä kansoista asioi näiden ilojen parissa ja mm. bordellien suurimmat asiakasmäärät tulevat sinne toisista maista, joissa nämä "ilopykälät" ovat ankarammat. Tässä pätee siis se kaava, että vaikeasti hankittava ilo on makeinta, ja sen hakeminen ja sillä henkensä vaivaaminen vie ihmisen henkistä tasoa alaspäin, mutta kun kaikki on vapaasti tarjolla ja pystymme siitä kieltäytymään, silloin olemme henkisesti paljon voimakkaampia. Allekirjoittanut joka on paljon matkustanut tietää sen kylmän tosiasian, että lähes kaikilla L-Saksaan matkustavilla suomalaisilla miehillä on lähes koko matkan ajan mielessä vain se yksi ja määrätty asia, ja he ovat ikäänkuin sen ajatuksen vankina koko ajan ja menevät näinollen henkisesti jatkuvasti alaspäin, koska he eivät ai-

emmin ole tottuneet mm. näihin henkisen ja aineellisen maailman vapauksiin.

Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä että aikuisille ihmisille tulisi kaikkien ilomuotojen olla tarjolla lain puitteisissa, sillä vain tällätavalla voimme todella harjoitella kiusauksien voittamista ja luonteemme kehittämistä. Nykyajan avioliittokaan ei täysin vastaa vapaan tahdon ja henkisen vapauden periaatteita, koska ihmiset tavallaan valalla liitetään yhteen, vaikka vuorisaarnassa sanotaan ettei milloinkaan saisi vanhoa, koska yleensä valat kuitenkin rikotaan ja tällöin vain ihmisten karmavelka pahenee. Noin kolmetuhatta vuotta eKr:sta oli Libyassa sellainen tapa, että kaikki miehet parittelivat eri naisten kanssa ja tekivät heille lapsia, ja kun lapset täyttivät viisi vuotta, niin heidät vietiin torille ja kaikki miehet istuivat torin toisella laidalla, ja naiset katsoivat ketkä lapsista olivat kunkin miehen näköiset, ja tällä perusteella lapsi sai huoltajan, eikä silloisessa Libyan heimokunnassa ollut yhtään kodittomia lapsia, jotka olisivat joutuneet vilua tai nälkää kärsimään, koska silloisilla ihmisillä oli jalo henkisyys, kun puhuttiin heikompien, tai pienempien huoltamisesta.

Meidän maailmamme herra tukee niin positiivisia, kuin negatiivisiakin asioita, ja meille ihmisille, joilla on hallitusvalta täällä telluksella on kaikki sallittua, miksi me näinollen pahennamme asioita kovilla säännöillä ja asetuksilla. Eivät ketkään henkiset olennot pakota meitä pahuuteen tai hyvyteen, ellemme itse niin halua. Idea on nimittäin siinä että meidän on voitettava kaikki ne asiat, jotka ovat kättemme ulottuvilla viettelyksineen, silloin vasta voittomme on täydellinen. Mutta jos jostain lakiteknil-

lisestä syystä viettelyksiä ei ole lähellämme, niin silloin emme voi olla varmoja itsestämme.

SYNTIÄ EI OLE OLEMASSAKAAN, VAAN AINOASTAAN EREHDYKSIÄ, JOTKA VOIDAAN AINA KORJATA, EIKÄ EREHDYSKÄÄN OLE PAHASTA JOS SE TEHDÄÄN RAKKAUDESSA.

Suurin runous on moraalitonta, suurimmat luonteet turmeltuneita.

Sama laki leijonalle ja härälle on sortoa.

W. Blake

TOTUUS JA RAKKAUS

Asiat totuus ja rakkaus ovat yhtä ja samaa asiaa, jos niitä tarkastellaan Jumalten taivasmaailmoista käsin, mutta kun laskeudumme alaspäin aineelliselle tasolle, niin toteamme niiden tavallaan kulkevan eri kanavia myöten. Puhuttaessa matemaattisista totuuksista, jotka mm. saattavat käsittää tähtien kiertokulun aikoja, tai mittakaavoja päädymme melkein aina ns:n likiarvoihin, joka käytännössä tarkoittaa sitä, ettei milloinkaan voida saada mistään kaavasta 100 %:sta tulosta, vaan aina on pieni heitto olemassa tuloksessa, kun kysymys on suurista laskutehtävistä. Näin on myöskin hengentieteellisten tutkimusten laita. Kukaan fyysinen ihminen ei ole vielä elämänsä aikana saavuttanut sellaista tietoisuudentilaa fyysisessä elämässään,

jotta hän voisi sanoa kaiken tietämänsä olevan EHDOT-TOMASTI TOTTA. Valitettavasti kuitenkin monissa okkultisissa kirjoissa niiden kirjoittajat väittävät, että nämä asiat ovat totuutta mitä he ovat sanoneet, ja että muihin vastaaviin kirjoitelmiin on suhtauduttava varauksella jne. Valitettavasti nämä kirjailijat jotka väittävät löytäneensä täydellisen totuuden unohtavat raamatun, jossa annetaan ymmärtää, että vain Taivaallinen Isä tietää kaiken, ja että ei edes poika, Jeesus Kristus, voi tietää sitä kaikkea mitä Isä tekee.

Otanpa tähän pienen esimerkin, kuinka totuus voi heittää eri kirjoittajilla. Johannes Greber väittää, ettei ihminen voi työskennellä astraalitason manala-alueilla auttamassa vaikeuksissa olevia sieluja, ennenkuin hän on kärsinyt marttyyrikuoleman, kun taas Annie Besant tulkitsee ja väittää, että kaikki okkultistit ja monet muut lähimmäisiään auttavat ihmiset voivat työskennellä öisin manalassa auttamassa kuolleitten henkilöiden sieluja, eikä tässä asiassa ole sinne pääsyyn mitään esteitä. Rudolf Steiner taas esittää oman versionsa tästä asiasta. Näin huomaamme kuinka on olemassa kolme totuutta, tai kolme valhetta. Käytännössä olemme kuitenkin rehellisiä, emmekä väitä että kysymyksessä olisi patavalhe tai oikea totuus, vaan toteamme, että näkökanta erot johtuvat siitä, miltä kannalta asianomaiset tutkijat ovat tarkastelleet tätä asiaa, maastako, puustako vai kuustako? Sama kaava pätee myös Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa. Eivät nämäkään kertomukset ole esoterisesti samanlaisia, vaan niissäkin on olemassa selvät käsitteelliset näkemyserot. Tässä yhteydessä tulemme juuri sii-

hen tunnettuun tosiasiaan, että me ihmiset näemme ja koemme monet yhteiset totuudet niin kovin eri lailla, vaikka kysymyksessä on aivan sama yhteinen perusasia. Eri arvioinnit taas johtuvat siitä, että ajatuksemme, tunteemme ja tahtomme ottavat niin kovin helposti vaikutteita itsensä, jota ei saisi aina tapahtua, koska silloin puolueettomuuden kuva saattaisi kärsiä. Kukaan fyysinen ihminen ei voi siis väittää, että hänen mielipiteensä on EHDOTON TOTUUS, vaan hän voi ainoastaan sanoa näin, näyttää siltä että tunnen olevani lähellä totuutta, kun katselen kyseistä asiaa siltä tai tuolta näkökannalta, mutta kun taas katson asiaa materialistiselta näkökannalta, niin ei tuo asia tunnukaan todelta, ja niin usein käykin, emme yleensä saa aineellisten voimien ja teorioiden kannattajia puolellemme, mutta eihän sillä olekaan väliä tässä vaiheessa. Fyysisten salatieteilijöiden ilmoittamat totuudet ovat kaikki näinollen vain totuuksien likiarvoja, ja hyvä näinkin, sillä esim. nykyisten kirkkokuntien käsitykset salatuista raamatuntotuuksista ovat täysin olemattomia ja harhaanjohtavia.

Voimme käyttää oletettua prosenttiyksikköä määrittellessämme hengentieteilijöiden ja kirkkokuntien ilmoittamien totuuksien luotettavuuden, ja arvot ovat seuraavat: (huom! likiarvoja) Hengentieteilijöiden ilmoittamista asioista on noin 92 % todennäköisesti totta, ja kirkkokuntien vain noin 50 %. Tietenkin näissä arvioissa täytyy ottaa huomioon eräitä suuria pääasioita, kuten jälleensyntyminen, joka omalta osaltaan nostaa prosentteja paljon. Mitä taas tulee ihmisten löytämään likiarvototuuteen, niin alan kirjoja lukemalla voidaan saavuttaa noin 50—60 % totuu-

den taju, jos oletamme, että täydellisen totuuden mitta ja luku ovat 100. Lukemisen jälkeen voidaan saada noin 30 % lisätotuuksia selville henkisten yhteyksien avulla. Näitä yhteyksiä ovat mm. telepatia, automaattikirjoitus tai piirustus, selvänäkö, ja henkilökohtainen kontakti. Tietenkin kaikissa yhteystapauksissa on vastapuolena ihmisen kanssa jokin alkuperältään henkinen olento, joka sitten toimii yli-aistisen tiedon levittäjänä. Meillä ihmisillä näyttää vain olevan sellainen vika tai sanoisinko ominaisuus, että haluamme kuvitella kaiken helpommaksi, kauniimmaksi ja miellyttävämmäksi, kuin miltä totuudet useissa tapauksissa ovat, ja näinollen koetamme kiertää epämiellyttäviä asioita, jonka vuoksi sitten kehityksemme hidastuu. Asiahan on niin, että vaikeudet on kohdattava ja voitettava, eikä niitä saa paeta, muuten ei tule edistystä.

KRISTUS JA BUDDHA

Vertaillessamme Kristuksen ja Buddhan tehtäviä täällä maan päällä, niin voimme todeta sen suuren totuuden, että he ovat toiminnassaan olleet lähes samoilla linjoilla, sillä molempien opetusteemana on RAUHA JA RAKKAUS.

Buddhalaiset viisaat sanovat mielellään Kristuksesta, että hän on ollut parhain heidän meditaatiokoulunsa munkki kautta aikojen, ja tämän me länsimailla asuvat myön-

nämme tietenkin mielellämme. Vanhoista asiakirjoista voimme todeta tosiaankin Kristuksen olleen noin 20—30 vuotiaaseen saakka Buddhalaisessa koulukunnassa, jossa hän oppi ja suoritti parhaat mahdolliset ”arvosanat” henkisten asioiden suorittamisessa, ja tämän jälkeen Jeesus palasi Palestiinan seuduille, josta hän noin 10 vuotta aiemmin oli lähtenyt pois.

Nykyiset papit ”repisivät varmaankin vaatteensa”, jos heidän täytyisi myöntää tuo edellämainittu asia että Jeesus oli Buddhalainen munkki. On varsin ikävää todeta kuinka asinatuntemattomia mm. papit ovat ns:ta itämaisten uskontojen suhteesta nykyiseen kristinuskoon jne. He ovat joka yhteydessä valmiita tuomitsemaan mm. Buddhalaisuuden pakanuudeksi ja paholaisen uskoksi, koska muka Buddha ei ole Jumala kuten Kristus. Kuitenkaan nämä sokeat länsimaiset papit eivät ”hoksaa” sitä toista tosiasiaa että erään kirkolliskokouksen jäsenet julistivat Jeesuksen Jumalaksi, joten ihmiset tekivät Jeesuksesta ainoan Jumalan, vaikka yhtä hyvin Buddha voisi olla Jumala, jos vain yhtä arvovaltaiset piirit olisivat sen julistuksen antaneet, kuten kävi Kristuksen asiassa.

Tietenkään me emme saa kangistua kaavoihin ja muotoihin ja siihen kuka mitäkin oli ja on, sillä sehän ei ole pääasia, vaan pääasia on tällähetkellä se, miten me voimme parhaiten kehittää itseämme paremmiksi ihmisiksi. Tiedämmehän kaikki, että pääasioita ovat Rauha ja rakkaus, ja ne jotka näitä asioita parhaiten edistävät, niin heillä on silloin Jumalan voima tukenaan. Ennenkuin rauhaa ja rakkautta voidaan riittävän hyvin toteuttaa, niin on lähdettävä itsestä liikkeelle, kuten aiemmin mainitsin. Kuin-

ka monet ihmiset puhuvatkaan kauniisti rauhasta ja rakkaudesta, mutta silti he samalla ehkä tietämättään toimivat näitä asioita vastaan mm. siten että loukkaavat kanssaihmissiään mitä moninaisimmin keinoin ja eri yhteyksissä jne.

Kaikkien ihmisten, jotka harrastavat salatieteitä tulisi olla muille esimerkkinä käytöksen ja toimintatapojen suhteen, mutta näin ei ole asianlaita useinkaan. Suurin osa hengentieteen harrastajista on täysin alkeellisella asteella, kun kysymyksen tulee käyttäytyminen ja oman itsekkyyden voittaminen, johon viimeksimainittuun sisältyy myös kateus. Meille monille ihmisille on kovin vaikeata myöntää, että joku tuttavamme on meitä parempi. *Huonommat puolustautuvat väitteellä*, ettei kukaan ole sen parempi kuin toinenkaan, mutta tämä väite on väärä. Toiset ovat parempia kuin toiset, sillä jos me olisimme yhtä hyviä kaikki, niin silloin emme olisikaan näin alhaisia fyysisiä ihmisiä, vaan olisimme silloin jo ehkä ”enkeliasteella”. Kehityksen ideahan on siinä, että näiden parempien tulee auttaa näitä heikommin ymmärtäviä kanssaveljiä ja sisaria. Tietenkin on luonnollista, että jokainen joskus erehtyy, viisaskin, mutta sitä varten on olemassa anteeksianto. Sen joka esim. aloittaa riidan tulee aina ensin pyytää anteeksi siltä jota vastaan on rikkonut, ja kun anteeksi pyydetään niin anteeksi on myös yleensä annettava, sillä jollei henkilö anna anteeksipyytäjälle anteeksi, niin silloin syyllisyys siirtyy anojalta sille, joka ei anna anteeksi ja tämähän vaikuttaa myös karmaan. Mikäli taas rikkoja ei myönnä aloittaneensa riitaa, eikä hän näinollen esitä anteeksipyyntöä, niin silloin hän on itsekäs ja syyllistyy vi-

haamiseen, ja tällöin karma jälleen pahenee. Kristushan sanoo: "antakaa toisillenne anteeksi, jotta Teidän taivaallinen isänne voi sitten antaa Teille itsellenne Teidän omat syntinne anteeksi". Näin siis näemme, että jos emme anna toisillemme anteeksi, niin ei myöskään Jumala anna meille syntejämme anteeksi, vaan silloin joudumme kokemaan itsekkyytemme itseemme kohdistuvana rangaistuksena manalan polttavissa luolissa, kunnes nöyryymme.

OMA APU PARAS APU!

Monet salatieteistä kiinnostuneet henkilöt hakeutuvat näiden asioiden pariin uteliaisuudesta tai ansaitsemistarkoituksessa. Toiset taas uksovat, että jokin toinen edistynyt salatieteilijä voi "noitua" hänelle itselleen yliluonnollisia kykyjä tai tietoja jne. Totuus on kuitenkin se, että jos totuudenetsijällä on edellä kuvattuja ominaisuuksia, niin hän ei pääse puusta pajuun, vaan voi ainoastaan tällä mielellä huonontaa tulevaisuudessa mahdollisuuksiaan edistyä todellisessa hengentieteen opiskelussa. Vilpittömyys on nimittäin tärkeimpiä edellytyksiä, ennekuin korkeampien maailmojen olennot antavat meille yli-aistisluonteisia kykyjä.

August Ehrenswärd on sanonut meille nuo tunnetut sanat: "Jälkimaailma, seiso tässä omalla pohjallasi äläkä luota vieraaseen apuun". Voimme hieman muuttaa tätä sanontaa ja soveltaa sitä yksityisen ihmisen elämään: "Ih-

miset, seisokaa aina omilla jaloillanne, älkääkä koskaan luottako kenenkään muun henkilön apuun tai tukeen." Huomaamme selvästi suuren viisauden, joka piilee tuossa ensinmainituissa ja toisessakin lauseessa. Voimme käytännössä todeta sen tosiasian ettei kukaan toinen ihminen, ei parhain ystävämmeäkään, saati sitten Jeesus, voi meitä nostaa paratiisiin tai yli-aistisen tiedon maailmoihin, elleimme itse ole ensin luoneet itsellemme niihin tarvittavia edellytyksiä itsetutkiskelun tai itseopiskelun avulla. Olemme myös huomanneet senkin ikävän tosiasian, ettei kehenkään ihmiseen voi luottaa niin paljon, että voisimme uskoa hänen aina ajavan ystävänsä etuja jne.

Niinkauan kuin ihminen kertoo kaikki asiansa jollekin toiselle henkilölle, esim. vaikka vaimolleen, tai vaimo vaikka aviomiehelleen, niin ko. kertoja ei ole vapaa itsenäisen persoona, vaan hän on osittain myynyt sielunsa toisen käyttöön, eikä hän ole näinollen VAPAA PERSOONA, kuten jokaisen tulisi hengentieteen mukaan olla. Vaikkei kysymys olekaan aina luottamuksesta, niin tätä kaavaa voidaan soveltaa silloinkin, kun kyse on yleensä vain vaikka tavallisista yksityisasiosta. Ei tällöinkään toisen ihmisen, vaikka onkin läheinen, tarvitse tietää kaikkia toisen yksityisasiota tai menoja. Emme ole todellisia vapaita ihmisiä, jos aina kysymme tai sanomme, tai kerromme toiselle ihmiselle suunnitelmamme tai ajatuksemme. Vaivumme vähitellen fakki-idioottien asteelle jos olemme liian riippuvaisia toisista ihmisistä ja heidän mielipiteistään.

Vapaan hengentieteen mukaan meidän tulee kehittää itseämme niin, että olemme oma itsemme kaikinpuolin, niin luonteen, kun pukeutumisenkin suhteen. Pääasia on

tietenkkin se, että aina pyrimme tekemään hyvää kaikin tavoin, ja että emme riko lakia. Muuten voimme olla täysin vapaita ja riippumattomia henkisesti. Tämänvuoksi on myös tärkeää, että vastustamme, ja varoitamme kanssaihmissiä kommunismin vaaroista, koska se muuten valtaantullessaan mm. riistää henkisen ja aineellisen vapauden kansalaisilta, eikä se aate näinollen palvele Valon Jumalan pyrkimyksiä, ja on näinollen tuomittu tuhoutumaan omaan soppaansa, kun aika on siihen kypsä.

Muistakaamme aina kaikissa toimissamme ja töissämme toimia niin, että edistämme kansojen ja ihmisten vapautta ja terveyttä, silloin palvelemme Jumalan kunniaa ja tarkoitusperiä. —

”Suurin runous on moraalitonta, suurimmat luonteet turmeltuneita. Itse Saatana, — Capanius, Zeus, Othello (murhaaja), Prometheus, Jehova, Jeesus (viininjuoja), joten oveluus ja moraalit eivät ole runouden, vaan filosofian alaa. Runoilija on riippumaton ja paha, filosofi on riippuvainen ja hyvä.

Täydellistä luonnetta vihaa luonnostaan jokainen, koska sellaisen omaavat ovat kaikki suurempia Roistoja, kuin epätäydelliset luonteet.

Ihminen, joka ei tiedä mihin päämäärään hän pyrkii on täydellinen Idiootti.”

Aforismit — W. Blake

ASEISTAKIELTÄYTYJÄT JA HENGENTIEDE

Nykyään käydään paljon keskustelua siitä tulisiko aseistakieltäytyjien asemaa helpottaa, ja pitäisikö säätää lakeja joiden turvin kaikki uskonnollisista ja poliittisista syistä kieltäytyvät voisivat vapautua asepalveluksesta. Määrätyt piirit ovat ottaneet tämän kysymyksen pääteemakseen, ja koettavat tällä perusteella saada huomiota osakseen.

Ensimmäisen maailmansodan syyttyä 1918 kysyttiin Rudolf Steinerilta hänen käsitystään aseellisesta palvelusta ja siitä, voisivatko hengentieteen piirissä toimivat nuorukaiset kieltäytyä palvelusta. Tähän vastasi Steiner erittäin johdonmukaisesti suurinpiirtein tähän tyyliin: ”Niinkauan kuin elämme ja olemme fyysisessä maailmassa, täytyy meidän tietenkkin noudattaa säädettyjä lakeja, joten kehoitan Teitä osallistumaan asepalvelukseen kuten sääntöihin kuuluu täällä Saksassa.”

Minulta on myös moneen otteeseen kysytty mitä mieltä olen kieltäytyjistä, ja olenko heidän puolellaan, ja onko todellinen hengentiede sitä mieltä, että aseistakieltäytyminen on paikallaan. Koska asiassa näyttää olevan epäselvyyttä vastaan uudelleen seuraavasti: Hengentieteellisten asioiden tulee aina olla ihmiskunnan kehityksen kannalta tärkeimpiä seikkoja, joten meidän tulee huolehtia siitä etteivät mitkään ”radikaalit” tai poliittiset suuntaukset voi vaikuttaa negatiivisesti sala-, eli hengentieteiden voittokulkuun. Tämänvuoksi on erittäin tärkeätä etteivät hengentieteelliset seuratsai joutua, uscimmiten epäsosiaalisten selkärangattomien aseistakieltäytyjien pakopaikoiksi, koska

tällöin määrätyt poliittiset piirit voivat tästä hyötyä, eikä näin tietenkään ole tarkoitus.

Monet kieltäytyjät vetoavat eettisiin syihin seuraavasti: Tappaminen on syntiä ja Jumalan lakien vastaista jne, jne., ja että hengentieteen mukaan voidaan aseista kieltäytyä. Kuitenkaan nämä kieltäytyjät eivät muista tällöin esim. luonnon lakia, jossa mm. leijona tappaa gasellin, jotta se pysyy hengissä ja samoin tekevät ihmisetkin eläimille saadakseen ruokaa ja elintilaa. Hengentieteenhän mukaan on yhtä suuri virhe tappaa eläin, kuin ihminenkin, mutta tällöin tulee myös huomioida kaava, tappaako, tai tulla tapetuksi. Mikäli ei meillä suomalaisilla olisi ollut armeijaa toisen maailmansodan aikana, olisimme varmaankin tällähetkellä maaorjia jne., ja silloiset kieltäytyjät olisivat Siperian hullujenhuoneissa, kuten on käytäntö tälläkinhetkellä Neuvostoliitossa, jos sotaväki ei miellyttä. Useat kieltäytyjät väittävät myös, että heidän karmansa lisäänty jos he saavat tappajan koulutuksen, ja joutuvat sodassa tappamaan. Tämäkään väite ei pidä paikkaansa, sillä jos sotilaat tappavat lain nojalla, on se hallituksen tai valtion karmallinen asia eikä henkilökohtaista karmanlisäystä. Huomautan vielä mitä Rudolf Steiner sanoi lain noudattamisesta, kuten alussa mainitsin. Samalla voidaan todeta etteivät kieltäytyjät ennenkään ole ainakaan edistäneet toiminnallaan todellista rauhan ja vakaan elämän lainmukaisuutta, vaan heidän toimintansa on pikemminkin aiheuttanut vihaa. Suomen kunniakkaan armeijan upseereista voimme todeta, etteivät he ainakaan pidä tappamisesta, eivätkä he sotaan lietsota, vaan päinvastoin he pyrkivät huolehtimaan turvallisuudestamme, ettei meille kävisi niin, kuten kävi raama-

tussa Ain kaupungin asukkaille, kun juutalaiset "Jumalan" määräyksestä hyökkäsivät kaupunkiin ja tappoivat kaikkien asukkaat naisia ja lapsia myöten, ja tuo "Jumala" oli muuten kristillisen kirkon ja lahkolaisten Jehova.

Lopuksi sanon Teille, jotka epäröitte mennä sotaväkeen, harkitkaa asiaa tarkoin, harkitkaa sen molempia vaihtoehtoja, ja rohkaiskaa mielenne ja noudattakaa lakia, sillä minä en ainakaan kehoita Teitä kieltäytymään asepalveluksesta. Ellei meidän isillämme ja esi-isillämme olisi ollut uhrautuvaa uhrimieltä, niin emme olisi tässä.

KOLME MUUTOSTA

Kolme hengen muutosta minä mainitsen teille: kuinka henki tulee kameliksi, ja leijonaksi, sekä lapseksi vihdoin leijona. Paljon painavaa on hengessä, väkevässä kestävässä hengessä, jossa syvä kunnioitus asuu: painavaa ja painavinta vaatii sen väkevyys. Mikä on painava? Näin, Näin kysyy kestävä henki, ja niin se polvistuu, kuin kameli, ja tahtoo saada hyvän taakan kannettavakseen. Mikä on painavinta, te sankarit — näin kysyy kestävä henki, — että ottaisın sen kantaakseni ja iloitsisin väkevyydestä. Eikö se ole tämä: alentua, tuotaakseen kipua kopeudelleen? Antaa hulluutensa loistaa, pilkkataakseen viisauttansa? Vai onko se tämä: erota asiastamme, kun se viettää voittoaan? Nousta korkeille vuorille, kiusaamaan kiu-

saajaa? Vai onko se tämä: ravita itseänsä tiedon terhoilla ja ruoholla ja kärsiä sielun nälkää totuuden tähden? Vaiko onko se tämä: olla sairas ja lähettää lohduttajat takaisin ja solmia ystävyyttä kyyhkysten kanssa, jotka eivät koskaan kuule, mitä sinä tahdot? Vai onko se tämä: astua likaiseen veteen, jos se on totuuden vesi, eikä torjua tyköänsä kylmiä sammakoita eikä kuumia konnia. Vai onko se tämä: rakastaa niitä, jotka meitä halveksivat, ja ojentaa käsi kummitukselle, kun se tahtoo meitä pelottaa? Kaiken tämän painavimman ottaa kestävä henki kantaakseen: niinkuin kameli, joka kuormitettuna kiiruhtaa erämaahan, niin kiiruhtaa hän omaan erämaahansa. Mutta autioimunassa, erämaassa tapahtuu toinen muutos: leijonaksi tulee täällä henki, vapauden se tahtoo saada saaliikseen ja olla herra omassa erämaassaan. Viimeisen herransa se etsii itselleen täältä: viholliseksi se tahtoo tulla hänelle ja viimeiselle jumalalleen, voitosta hän tahtoo kamppailla suuren lohikäärmeen kanssa. Mikä on se suuri lohikäärme, jota henki ei enää mieti sanoa herraksi ja jumalaksi? ”Sinun pitää”, on suuren lohikäärmeen nimi. Mutta leijonan henki sanoo, ”minä tahdon”, ”Sinun pitää”, on sen tiellä, kullavälkkeisenä, suomuseläimenä, ja jokaisesta suomuksesta hohtaa kultainen ”Sinun pitää”, Tuhatuotisia arvoja hohtaa näistä suomuksista, ja näin puhuu mahtavin kaikista lohikäärmeistä: ”Olevaisten koko arvo — se hohtaa minusta.” ”Kaikki arvo on jo luotu, ja kaikki luotu arvo — se olen minä. Totisesti, ei pidä enää olla mitään minä tahdon.” Näin puhuu lohikäärme. Veljeni, mihin tarvitaan hengen leijonaa? Miksi ei riitä se kuormitettava eläin, joka tyytyy vähään ja tuntee syvää kunni-

oitusta? Luomaan uusia arvoja — siihen ei leijonakaan vielä pysty: mutta hankkimaan itselleen vapautta uuteen luomiseen — sen mahtaa leijonan mahti. Vapauden hankintaan ja pyhään kieltämiseen velvollisuudenkin edessä: siihen, minun veljeni, tarvitaan leijonaa. Ottaa itselleen, oikeuttaa uusiin arvoihin — se on peljättävintä ottamista kestäväälle ja syvästi kunnioittavalle hengelle. Totisesti, ryöstöä se on hänelle ja ryöstävän eläimen asia. Pyhimpänä hän rakasti kerran tuota, ”Sinun pitää”: nyt hänen täytyy löytää harhaa ja mielivaltaa vielä pyhimmästäkin, että hän ryöstäisi itselleen vapautta rakkaudeltaan: leijonaa hän tarvitsee tähän ryöstöön. Mutta sanokaa, minun veljeni, mitä voi vielä lapsi semmoista, mitä leijonakaan ei voinut? Miksi täytyy ryöstävän leijonankin vielä tulla lapseksi? Viattomuutta on lapsi ja unohdusta, uusi alku, leikki, itsestään vierivä pyörä, ensimmäinen liike, pyhä myönteisyys. Niin, luomisen leikkiin, veljeni, tarvitaan pyhää myönteisyyttä: omaa tahtoansa, nyt henki, oman maailmansa saavuttaa maailmasta-hukkunut. Kolme hengen muutosta; minä teille mainitsin: kuinka henki tuli kameliksi ja leijonaksi, kameli, sekä leijona, vihdoin lapseksi.

— ja vasta sitten, kun te kaikki olette minut kieläneet, minä tahdon palata teidän tyköenne.

Totisesti, toisin silmin, minun veljeni, minä silloin etsin kadonneitani, toisella rakkaudella minä silloin teitä rakastan.” Näin puhui Zarathustra.

SELKÄRANGATTOMUUS JA PELLEILY!

Monet hengentieteen harrastajat, jotka ovat vuosia tai vuosikymmeniä opiskelleet hengentieteitä, syllistyvät ehkä tietämättään selkärangattomuuteen tai pelleilyyn. Tämän huomaa selvästi kun esim. tapaa henkilön, joka on kaikkien kanssa samaa mieltä. On myös epämiellyttävää nähdä, kuinka jotkut taas latelevat henkisten asioiden termejä tai ajatuksia, kuin lapset runojaan. Usein kuuluu kuvaan myös yliammuttuja kertomuksia "tähtitieteellisistä" tapahtumista, jotka on sepitetty sadun tai runon muotoon.

Kuitenkin suurin osa hengentieteen opiskelijoista tajuaa sen tosiasian, etteivät nämä asiat ole leikin asioita, vaan niihin tulee meidän kaikkien suhtautua tietyllä hienotunteisuudella ja kunnioituksella. Pitäkäämme vitsit vitseinä ilman hengentieteellisiä termejä, koska näiden asioiden sirkusmainen esittäminen loukkaa vakavasti todellista asiamaamme. En missään tapauksessa ole huumoria vastaan, mutta en hyväksy yliammuttua pelleilyä näiden asioiden suhteen.

Selkärangattomuus on myös erittäin paha tauti, joka koetelee varsinkin hengentieteen vanhempia opettajia, ehkä heidän tietämättään, kuten alussa mainitsin. On luonnollista, että opettajalta vaaditaan, että hänen tulisi olla hyvissä suhteissa kaikkien kanssa, mutta nuo vaatijat eivät aina muista, että näitä vaatijoitakin on hyvin monenlaisia, ja jopa hyvin epäilyttäviäkin tyyppisiä, joiden kanssa on mahdotonta olla aina väleissä ja samaa mieltä, vaikka kuinka yrittäisi. Valitettavasti on kuitenkin tällaisiakin opet-

tajia olemassa, jotka kaikesta huolimatta ovat aina väleissä kaikkien kanssa ja ovat ainakin muodollisesti samaa mieltä heidän kanssaan, kunnes mielipiteet taas yllättäen vaihtuvatkin taas päinvastaisiksi jossain toisessa tilaisuudessa jne. Selkärangattomuutta voidaan pitää eräänlaisena poliittisena likaisena pelinä, jolla on sitten helppo sumuttaa vastustaja hiljaiseksi. Selkärangattomuuteen kuuluu myös sellainen tapa, että jos kysyy esim. opettajan mielipidettä jostakin asiasta ja pyytää suoraa vastausta, niin tätä vastausta ei saa, ja opettaja vain selittää, että esim. se ja se kuuluisuus sanoi niin ja niin. Selkärangaton opettaja luottaa sokeasti johonkin tiettyyn persoonaan, jota hän yleensä pitää puolijumalana, ja on näinollen aina samaa mieltä kuin hänen esikuvansa. Selkärangaton opettaja ei yleensä uskalla sanoa suoraan omaa mielipidettään, eikä hän yleensä anna esitelmistään ääninauhoja eikä jäljennöksiä, koska hän pelkää, että on mahdollisesti ollut jossakin asiassa eri mieltä, kuin hänen puolijumalainen esikuvansa jne. Tuolta esimerkkimme opettajalta puuttuu ikäänkuin jokin tärkeä ominaisuus, onkohan se sitten arkuutta, tai sokeaa uskoa, sitä on vaikea todeta, joten nimitän sellaisia opettajia ja heidän kaltaisiaan ihmisiä selkärangattomiksi. Väitteeni ei ole tuomio eikä panneltu, vaan se on mahdollisimman totuudellinen luonnekuva ihmistyyplistä, joksi emme saisi tulla kehitystiemme eri vaiheissa.

Monet ihmiset väittävät myös, ettei virheitä ja vikoja saisi etsiä, sillä se, muka sillä perusteella hidastaa rakkaiden lakien toteutumista jne. Tämä väite on kylläkin hie- man yksipuolinen, joten vastaan siihen siten, että ei totuu-

den julkistaminen ole pahasta lopputulosta ajatellen, ja se miten, ja missä sävyissä epäkohtia ja virheitä tuodaan julki, vaikuttaa myös paljon lopputulokseen jne., joten asia on varsin kaksiselitteinen. Sanoisin itse niin, että rakkautteen kuuluvat olennaisena osana totuuden ja rehellisyyden edistämiset, joten muutakin tarvitaan laajemmassa merkityksessä, kuin vain sana Rakkaus.

IHMINEN JA YHTEISKUNTA

Tällähetkellä puhutaan paljon sosialisoinnista, muka sillä perusteella, että se olisi ainoa pätevä tapa esimerkiksi työllisyyden paranemisen suhteen. Todellisuudessa kuitenkin aiheuttaa sosialisointi, vaikka osittainenkin, koko järjestelmän ja vapaan yhteiskunnan romuttumisen ja tuloksena on näinollen diktatuurinen valtion pakkovalta. Sosialisointia voidaan todella nimittää yhteiskunnan puoskaroimiseksi, ilman muita parempia vaihtoehtoja, jotka kaikki muut tulevat varmasti olemaan parempia ja tehokkaampia, kuin em.

Jotta yhteiskunta pystyy toimimaan vapaasti ja tehokkaasti, niin täytyy sen toiminta jakaa lähinnä kolmeen osaan, 1. talouselämään, 2. poliittiseen ja oikeudelliseen vapauteen, sekä 3. henkisen ja aineellisen kulttuurin vapauteen. Alkessamme ryhmitellä asioita näiden kolmen nimikkeen alle, niin päädyimme lähinnä seuraavaan tulokseen: 1. taluselä-

mä: tavaroiden kiertokulku, kulutus ja tuotanto. 2. poliittinen ja oikeudellinen vapaus, joka tarkoittaa käytännössä sitä, että meillä ihmisillä on oikeus vapaisiin mielipiteisiin, ja että kaikilla inhimillisillä pyrkimyksillämme on oikeus tukenamme. 3. henkinen ja aineellinen kulttuuri: yhteiskunnan täytyy kouluttaa meitä vapaavalintaisesti tuntemaan maailman eri kulttuureja, ja samalla sen tulee järjestää tarpeellinen määrä laitoksia, joissa voidaan kehittää ihmisten henkisyttä ja taiteellisuutta, jotta nämä ihmiset osaavat siten myöhemmin toimia tehokkaasti talouselämän ja politiikan parissa, kokoajan tietoisina siitä, että henkisyys näissä kaikissa kolmessa luokassa on se rakentava ja luova voima, jonka avulla ainoastaan voimme edistyä ja kehittyä maailmassa, jossa tulee vallita ikuinen rauha, sotien ja riitojen sijasta.

Me täällä Suomessa asuvat ajattelemme usein sitä, kuinka hyvin ovat mm Ruotsalaisten, L-Saksalaisten ja Sveitsiläisten asiat. Heillä on jatkuvaa työvoimapulaa, mutta meillä sensijaan on aina liikaa työttömiä, joita tämä maa ei tahdo pystyä elättämään. Pidämme usein itseämme kykenemättöminä toimimaan tehokkaasti ja itsenäisesti, ja olemmekin osittain oikeassa, kun ajattelemme kolmijakoisuuden kolmatta kohtaa. MEITÄ EI OLE YHTEISKUNNAN TAHOLTA TARPEEKSI VALISTETTU JA KOULUTETTU VASTAANOTTAMAAN HENKISTÄ KEHITYSTÄ, JOTTA OLISIMME OPPINEET AJATTELEMAAN JA TOIMIMAAN TEHOKKAAMMIN, sillä juuri tehokas ajattelu ja suunnittelu ovat niitä luovia voimia, joiden avulla voimme turvata aktiivisen toiminnan nykyisessä maailmassa, ja kun talouselämä ja poliittinen toiminta omaavat

nämä hyveet, niin silloin nekin voivat laatia ja suunnitella toimintaansa niin, että kaikille ihmisille järjestyä työtä ja tehokas toimeentulo ilman kalliita lisäerikois-työ-ohjelmia. **KAIVATAAN VAIN TEHOKASTA JÄRKEVÄÄ AJATTELUA, JOTTA ASIAT SAADAAN LUISTAMAAN.**

Näinollen sekä poliittinen valtio ja talouselämä saavat tarvitsemansa määrän henkistä tietoa oman hallintonsa alaisista piireistä, ja myös talouselämää varten tarvittava käytännöllinen sivistys pääsee täydessä voimassaan kukoistamaan vasta vapaassa yhteistoiminnassa luovan henkisen työn avulla. Oikean pohjasivistyksen saaneet henkilöt tulevat elvyttämään talouselämän alalla saavuttamansa kokemukset sillä voimalla, joka virtaa heihin vapautuneesta henkisestä elämästä.

Yhteiskunta, josta tässä on puhuttu lyhyesti, on käytävä paremmilla yksilöllisillä kyvyillä aikaansaadun ylituotannon yhteiskunnan hyväksi, kuten se on ottava yhteiskunnalta vähempiosaisten elantoon tarvittavat rahat. ”Yli-herra-huippupääjohtajia” ei luoda turhaan yksilöiden ansaitsematonta nautintoa varten, vaan yhteiskunnallisen elimistön sielullisen ja aineellisen hyvinvoinnin kohottamiseksi ja sen vaalimiseksi, mikä tästä elimistöstä syntyy voimatta sitä suoranaisesti hyödyttää.

Edellä esitetty kolmijakoisuus kaava on tarkoitettu meidän kaikkien ihmisten elinehtojen ja henkisen tason parantamisluonnokseksi, josta kaikille on hyötyä ilman pakkopoliittisia edellytyksiä.

VESIMIEHEN AJAN VAIKUTUKSET HENGENTIETEEN VOITTOKULKUUN

Tiedämme tällähetkellä, että elämme parhaillaan vesimiehen aikaa, jota on jatkunut jo vuodesta 1962 saakka. Tämä ajanjakso on varsin merkittävä erilaisten hengentieteellisten suuntausten kasvun vuoksi, sillä juuri vesimiehen aikana tulevat antroposofia, teosofia, kristosofia ja buddhalaisuus saavuttamaan suuren läpimurron länsieurooppalaisessa ja yleensä länsimaisessa elämänmuodossa. Tästä on myös todistuksena Markuksen 14 luvun 12. säkeessä mainittu raamatunlause, joka kuuluu seuraavasti: ”Menkää kaupunkiin, niin Teitä vastaan tulee mies kantaen vesiruukkuja, seuratakaa häntä.” Kristus on tässä antanut selvän vihjauksen tulevien tapahtumien suhteen, sillä vesiruukku on vanha uskonnollinen symboli, joka tarkoittaa kirkastunutta valaistua ihmisen minuutta, jonka avulla hän voi ainoastaan tulevaisuudessa suorittaa ”ylösnousun”, eli toisinsanoen hän voi siirtyä korkeammille henkisille taivastoille.

Vesimiehen ajan hallitsevana planeetana tulee olemaan voimakas Uranus, joka saattaa aiheuttaa suuria luonnollistuksia maankuoressa. Tämän planeetan tehtävänä on aiheuttaa suuria aineellisia muutoksia telluksella ja ne muutokset tulevat ulottamaan vaikutuksensa myös kaikkiin meidän materialistisiin tapoihinme kuten uskontoon, koululaitokseen, rakentamiseen ja kulkuneuvoihin yms asioihin.

Edellisellä kalojen aikakaudella oli hallitsevana planeetana Neptunus. Näinollen olikin kala ensimmäisten kristittyjen tunnuksena Roomassa, ja Kristuskin valitsi opetuslap-

sensa kalastajien keskuudesta, koska heistä tavallaan tehtiin "ihmisten kalastajia". Jeesus ruokki mm viisituhatta ihmistä kahdella kalalla ja viidellä leivällä, ja sen ajan temppelien seinillä oli kalojen kuvia pyhinä symbooleina. Kreikankielinen sana "kala" voidaan tulkita sen kirjainten mukaan seuraavasti: Jeesus Kristus Jumalan poika, Vapahtaja (tai armontuoja), näin ymmärrämme kala sanan todellisen tarkoituksen. Piispojen hiipatkin ovat kalan mallisia ja mm. paavin sormuksessa on kalan merkki. Näin aiheutti tuo kalojen aikakausi nykyisen länsimaisen maailman kehityksen valo- ja varjopuoliseen. On myös valittaen todettava ettei minään aikaisempaa aikakautena ole ollut niin paljon sotia ja verilöylyjä, kuin juuri kalojen aikakautena.

Ollessamme nyt vesimiehen ajassa on meillä paremmat astrologiset lähtökohdat kuin ennen, sillä kuten alussa mainitsin edustaa vesiruukku hengentieteiden voittokulkua ja vanhojen materialististen uskontojen tappiota. Raahab on ikuisen olotila ja siihen tulee vähitellen meidän kaikkien tietämyksemme johtamaan. Tunnettu ranskalainen ennustaja Michael Nostradamus on sanonut jo 1500 luvulla että se uskonto jota noudatetaan länsimaissa kalojen aikakaudella tulee kuolemaan, koska sitä ei toteuteta oikealla tavalla, eivätkä sen ajan papit ymmärrä raamatun salatieteellistä sanomaa. Valitettavasti vuonna 327 hylkäsivät materialistiset leipäpapit kirkkoisä Origeneen vetoituksen raamatun aitouden säilyttämisestä, ja näinollen lähti silloinen kristillinen kehitys väärille raiteille. Luonnon tapahtumissa pätee nimittäin se kaava, että luonto ja tapahtumat aina toistavat itseään, kuten asian laita on mm jälleensyntymisopissa ja luonnon uudelleen heräämisestä eloon, kun kesä tulee, ja kun tähdet ovat

määrätyssä asennossa aiheutuu siitä kylmiä pakkassaita mikäli on talvi, ja myös suursodilla ja kovilla pakkasilla on selvä syy-yhteys, joka näkyy myös puun vuosirenkaista. Toistoon ja tähtien asentoihin viitaten, on Nostradamus myös ennustanut kolmannen maailmansodan, jonka pitäisi sytyä tämän vuosisadan lopulla. Tunnemme tällähetkellä neljä suurta kulttuuriaikakautta, jotka ovat kuolleet, ja tällähetkellä kuolemaa tekee ns länsimainen kulttuuri uskomuksineen, ja mitä nopeammin tekniikka kehittyy, sitä nopeammin kuolema edistyy.

Me voimme kuitenkin olla onnellisia, sillä meillä on uudenlainen näkemys ja kokemus asioista, joita materialistit eivät halua ymmärtää. Meillä on sielussamme valon kipinä, jonka olemme saaneet suurilta opettajiltamme, Kristukselta, Buddhalta, Laotselta, Platonilta, Steinerilta ja Zarathusteralta sekä muilta suurilta profetoilta. Menkäämme valoon.

LASTEN HENGENTIEDE JA YSTÄVÄN PETTÄMINEN!

Usein puhutaan siitä, ettei lapsille saisi puhua hengistä ja hengentieteestä, mutta itse olen eri mieltä, sillä juuri lapsuudessa omaksutut mielikuvat hyvistä ja pahoista haltijoista auttavat lapsen kehitystä myöhemmälläkin iällä. Pienen vauvan ja lapsen unielämä on erittäin tärkeä asia, sillä juuri unen aikana lapsi vaeltaa henkimaailmassa kooten sieltä it-

selleen viisautta. Lapsi voi hyvin olla aikuisen tasolla ollessaan henkimaailmassa, mutta kun hän palaa takaisin ruumiiseensa, niin muisti kätkee kaiken ja viisaus jää piilevänä yliminään.

Seuraavassa esitän runon, joka sopii esitettäväksi lapsille ennen nukkumaanmenoa, sillä runossa on taikavoima.

Nuku nuku lapsosein,
aurinkokin käy yön verhon taa
ja jättää tähdet lepoasi valvomaan.
Virran venheissä on purjeet kääriyty,
ja linnut lepuuttavat siipiään.
Jo emon lämpöön käyvät pikku leijonat,
ja kalat unelmoivat ruoikossa.
Illan kukat hämärässä tuoksuvat,
ja kaikki vaikenee, vain öinen lintu laulaa.
Nuku nuku lapsosein ja sulje uneliaat silmäs,
nuku maailman keralla,
ja päästä vapauteen henkimaailmaan yöksi henkes,
suurta viisautta oppimaan.

Rukous:

Viisauden herra, suo minun kasvaa suureksi puuksi, jotta väsyneet voisivat levätä varjoissani ja jatkaa matkaansa virkistyneinä, ja jotta myrskyissä nääntyneet saisivat voimaa lehvieni suojassa. Opetä minua myös viisaudellasi olemaan valona pimeydessä vaelteleville, niin että voisin lämmittää heidän sydämiään ja valaista heidän tietään, kunnes he omalla tiedollaan osaavat sytyttää oman tulensa ja sen sytetyään luopua pimeydestä ja lopulta saavuttaa auringon valo.

Ystävän pettäminen:

Manalassa on paikka, minne joutuu jokainen, joka on pettänyt uskollisen ystävänsä. Tämä on raskaimpia syntejä, sillä se joka pettää ystävän, pettää ihmisen veljeyden. Hänen on kuljettava tietään ilman aiuttakaan ystävää, ja kauhu on hänen ainoa seuralaisensa. On kuin hän vaeltaisi aution maan halki, missä päättymätön polku kiemurtelee synkkien kallioiden välitse, tai kuolleiden autiomaiden halki, ja hänen yllään lepää sumuverho, sillä siellä ei ole tarpeeksi valoa, ja hänen kantapäillään kulkee kauhua herättävä olento, hänen salaisen pelkonsa ruumiistuma, ja vaikka hän yrittää kiiruh-taa eteenpäin, niin hänen jalkansa eivät tahdo liikkua pak-sussa liejussa. Siellä hän kärsii, kunnes joku, jonka seuraan hän ei ole arvollinen, säälistä pelastaa hänet tästä paikasta, jotta hän saisi uudelleen jälleensyntyä maan ihmisten veljes-kuntaan.

JEEBUS KRISTUS

Nykyisen katsantokannan mukaan on ihmisten erittäin vaikeaa suhtautua oikein Kristuksen maallisen elämän tapahtumiin, koska niistä on esitetty niin monenlaisia käsityksiä ja tulkintoja. Ylösnousemuskysymyksestä on myös paljon puhuttu, ja on päästy siihen tulokseen, että jos niin perin luonnonlakien vastainen tapahtuma hyväksytään, silloin ei nykyaikainen tieteellinen maailmankatsomus pidä paikkaansa, eikä sillä ole mitään merkitystä. Ajatustapa, joka pitää

ylösnousemusta luonnottomana on kuitenkin itse kristinopin kanssa jyrkässä ristiriidassa, sillä apostoli Paavali sanoo: "Mutta jos Kristus ei ole herätetty, turha on silloin saarnammekin, turha on silloin uskonnekin".

Nämä sanat tarkoittavat, että kristinuskolla ei ylipäänsä olisi mitään merkitystä, jollei ylösnouseminen olisi todellinen historiallinen tapahtuma.

Näissä tärkeissä kysymyksissä voi ainoastaan salatiede antaa meille riittävän selonteon luodessamme katsemme inhimilliseen kehitykseen ja Golgatan mysteerin suureen merkitykseen ihmiskunnalle.

SYNTINEN IHMINEN

Tehdessämme väärin kadumme, sillä katumus on elämän syvimpiä tuskia. Muutamissa tapauksissa kyllä voimme parantaa haavan, minkä olemme aiheuttaneet, mutta varsin monet tekemme kuuluvat tuohon synkkään luokkaan, jota nimitämme "auttamattomaksi." Useinkaan emme enään voi tai ehdi korvata toiselle sitä mielipahaa, tai harmia, jota aiheutimme. Antroposofia ei halua väistää elämän synkimpiä ongelmia, vaan se pyrkii luomaan valoa niihin. Ajanmittaan se myös puhdistaa ja kirkastaa sielumme ja tulemme näinollen voimakkaammaksi pahuutta vastaan.

Synnin jälkeen sanoo Antroposofia meille: Tuskasi on hyvää ainesta, joka Sinun tulee muuttaa rakkauden suureksi

voimaksi. Niin paljon kun olet rikkonut, niin paljon Sinun tulee rakastaa, sillä lenkeemuksenkin kautta sielun siivet vahvistuvat korkeaan hengenlentoon, sillä sielu ei milloinkaan saa *tahtoa* langettaa, mutta lankeemuksestahan sen pitää löytää viisautta.

Mikä ihana sana! Kaivava katumuksemme pyhitty, ja sen myrky muuttuu elämännesteeksi. Koko häpeämme, menneet syntimme ja tuskamme voimat muuttuvat vähitellen itsessämme suuren äärettömän viisauden ja kaikkivoivan rakkauden tuleksi, jonka voimalla luomme uutta ja parempaa maailmaa itsellemme ja muille. Rakkaus olkoon elämämme.

K. B.

AURINGON UNIVERSAALINEN JUMALALLISUUS!

(Manly P. Hall'in englanninkielisestä kirjasta "Salaiset opetukset", suomentanut Pekka Siitoin.)

Auringon palvonta on ollut ensimmäisiä ja suurimpia vaihteita uskonnon toteuttamisessa. Uudenajan papit ovat yhdistäneet ainoastaan nykyiset muodot näihin koruttomiin alkuperäisiin seremonioihin. Alkuperäinen hengenmieli tiedostaa valtavan hyväatekevän voiman auringon pallossa, ja sen Jumalallisessa oikeassa palvonnassa ainoana oikeana Jumaluutena. Alkuperäisestä oikeasta auringonpalvonnasta Albert Pike tekee seuraavan valtiollisen jaoituksen hänen kir-

jassaan nimeltä ”Moraalit ja Dogmit”: ”Niihin luonnollisiin ihmisiin aurinko oli synnynnäinen tulielementti, eli luonnon tulivoima. Aurinko oli elämän alkuunpanija, pää, ja ns virta-avain. Auringon sanottiin olevan tehokas perusta kaiken keskukselle, ilman, että sillä on liikettä, tai kiertorataa avaruudessa. Aurinko ei kiihoita ihmisiä, eikä muuta tapojaan, ja se on äärettömän suuri, jaoton, katoamaton, ja kaikkialla näkyvä. Aurinko oli ihmisten tarvitsemana valona, ja heidän luovana voimanaan, ja se oli silloin miesten ylimpämä pää-nä, ilman hirvittävää pelkoa, että se olisi mennyt pois. Auringon hyväatekevä vaikutus perustuu sen henkiseen säteilyyn pykälien muodossa. Hindulaisten auringonjumala oli Brahma, Persialaisten Mithras, Egyptiläisten auringonjumalat olivat: Atom, Ammon, Ra Anubis, Ptah ja Osiris. Kaldelaisilla oli Bel, Foinikialaisilla oli Adonai, Apollo ja Adonis olivat kreikkalaisilla, näinollen kuvattiin auringonjumalat erilaisina persoonallisuuksina eri maissa, eri tavalla ja eri hahmoissa. (Kristushan on nykyajan kristittyjen auringonjumala, tämä oli suomentajan huomautus.) Kaikkien kansallisten antiikkikulttuurien alttarit, vuoret ja temppelit olivat vihityt alkuperäisiin auringonpalvonta-tarkoituksiin. Niiden rauniopaikat pyhitettiin vielä myöhemmin uudestaan. Merkittävimmät kansalliset auringonjumalien muistomerkit ovat: Pyramiidit, Egyptissä ja myös Yacatanin niemimaalla, Käärmevuoret Amerikan intiaaneilla, Zikkurats, Kaldea- ja Babylonialaisilla, pyöreät tornit Irlantilaisilla, ja Englanti- ja Normandialaisilla olivat tarkoitukseen pyhitetyt kappelit.

Baabelin tornia käsittelevät käsikirjoitukset, jotka on löydetty, kertovat miehistä, jotka tahtoivat rakentaa Jumalalle

tornin, jotta heillä itsellään olisi helpompi harjoittaa astrologiaa, ja samalla he voisivat olla lähempänä Jumalaa ja taivasten valtakuntaa.

Useat ensimmäiset ennustajat ja profeetat, myös pakanat ja kristityt olivat selvillä astrologiasta ja astronomiasta, ja heidän kirjoituksiaan ymmärtää parhaiten kun niissä huomioidaan auringon vaikutus ja sen ylikuonnollinen ikivanha voima. Kehityksen myötä tiedot paranivat, ja taivaankappaleiden jaksollinen liikkuminen selvisi. Aurinkojumaluuden ja Jumalan suojelus oli antanut tellukselle maallisten jumalien valtaistuimet, taivaalliset kehot, maalliset kansalliset nimet, ja sen jälkeen oikean jumaluuden. Kiinteät tähdet olivat jakautuneet tähtikuvioihin, ja läpi kuvioiden eteni auringon Jumalien valo, ja sen planeettakiertolaisten rata niiden kuden kera.

1000 VUOTINEN VALTAKUNTA JA LUKU 144 000

Nykyajan kirkkokunnat ja etenkin lahkolaiset puhuvat paljon 1000 vuotisesta valtakunnasta, ja siitä ketkä sinne joutuvat ja miten kaikki käytännössä tapahtuu. Teorioita on esitetty useita, mutta ne kaikki ovat suurimmaksi osaksi vääriä. Suurin syy vääriin tulkintoihin on se, että ed.m. kirkkokunnat eivät tunnusta jälleensyntymisoppia, vaikka siitä nykyisessäkin raamatussa on selviä todisteita, mm kohdassa, jossa eräs apostoli kysyy Jeesukselta, mitä tämä lapsi on pahaa tehnyt, kun on sokeana syntynyt? Pahanteon on siis täy-

tynyt tapahtua edellisessä elämässä, sillä eihän lapsi ole vielä sellaista pahaa voinut tehdä äidin kohdussa, että hän olisi sen takia sokeana syntynyt.

Olen itse tutkinut 1000 vuotisen valtakunnan asiaa henkien avulla, ja olen tullut sen suhteen seuraavaan tulokseen, jonka esitän nyt mahdollisimman lyhyesti. Vähän ennen vuotta 2000 syttyy ydinsota, sen vuoksi, että maailman kansat ovat jakautuneet kahteen voimaryhmittymään, ja toinen haluaa anastaa vallan toiselta, ja toinen täytyy puolustautua. Sodan alkamispaikka on lähi-itä. Raamatussa sanotaan virheellisen käännöksen takia, että tulee maailmanloppu ja kaikki ihmiset kuolevat. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa vaan $2/3$ ihmisistä kuolee, ja sodan jälkeen tulee eräänlainen aikakauden loppu, joka ei tarkoita mitään maailman kokonaistuhoa, kuten nykyään erheellisesti ymmärretään. Vuoden 2000 jälkeen alkaa ns uusi aika, eli 1000 vuotinen valtakunta, jonka muodostavat ne jäljellejäävät $1/3$ maan ihmisistä, jotka säästyvät kuolemalta ydinsodassa. Muut $2/3$ ihmisistä joutuvat kokemaan fyysisen kuoleman, ja siirtyvät näinollen henkiolentoina manalaan, eli haadekseen, jossa he elävät kunnes ovat sovittaneet omat syntinsä, ja vasta 1000 vuoden kuluttua he syntyvät uudestaan maan päälle, kun tuhatvuotinen valtakunta on ohitse. Määrään $1/3$ joka pelastuu sisältyy myös sellaisia ihmisiä, joita ei hyväksytä 1000 vuotiseen valtakuntaan, ja heidät kuljetetaan ufoissa toisille tähdille väliaikaisesti, samoin kuin viedään niidenkin ihmisten sieluja sinne jälleensyntymään, jotka ovat syntymisvuorossa 1000 vuotisen valtakunnan aikana, mutta joita ei hyväksytä sinne. Ne ihmiset taas jotka ovat olleet oikealla tiellä ennen 1000 vuotista valtakuntaa, mutta jotka ovat kuol-

leet ennen valtakunnan perustamista, niin he jälleensyntyvät lapsina 1000 vuotiseen valtakuntaan. Raamatussa puhutaan myös kuinka paholainen sidotaan ja lopulta tuhotaan, mutta nämäkin kohdat on käännetty ja käsitetty väärin. Ei paholaista koskaan kukaan sido, eikä tuhoa, vaan ihmiset aiheuttavat itse itselleen eräänlaisen väliaikaisen negatiivisen sähköpurkauksen toiminnallaan, jolloin luonnollinen henkinen yhteys paholaisen virtapiiriin katkeaa tilapäisesti. Paholaisen voimat vaikuttavat pääasiallisesti vain astraalitasoilla, jotka ovat yhteydessä fyysisten tasojen kanssa. Kun aikanaan ehkä noin kymmenien miljoonien vuosien päästä suoritamme ylösnousemuksen, eli tason kohottamisen, niin vasta silloin eroamme — virtapiiristä. Todellisuudessa tulee kuitenkin paholainen aina olemaan olemassa, koska ilman häntä ei aineellista ainetta olisi olemassa, ja näin jäisi meiltä ihmisiltä pois kaksi vaihetta seitseen vaiheisesta kehityskaudesta, ja sehän olisi luonnon automaation vastaista. Ketään ei koskaan tuhota vakaumuksiensa perusteella, vaan helvetin kadotuksella ymmärretään sellaista olotilaa, jossa ihminen pysyy ikäänkuin paikoillaan aineellisen kehityskauden aikana, eikä pääse ylöspäin ennenkuin voittaa itsensä.

Luku 144 000 tarkoittaa juutalaisten määrää, jotka pelastuvat aikakauden lopulla taisteluista, edellytyksenä on tietenkin se, että he ovat hyljänneet Jehovan hirmulait, ja ovat ottaneet tilalle Kristuksen ohjelman. Muut juutalaiset tuhotaan suur-sodassa, ja nämä valitut 12 sukukunnan edustajat pääsevät 1000 vuotisen valtakunnan opettajiksi. Monet ihmiset ovat luulleet, että luvulla 144 000 tarkoitetaan kaikkia maailman valittuja ihmisiä, mutta se ei ole totta koska raamatussa puhutaan juutalaisista valituista, sillä juutalaiset

jälleensyntyvät aina uudestaan juutalaisena, poikkeuksena ne jotka hyväksyvät Kristuksen, nimittäin he vapautuvat juutalaisuudesta ja jälleensyntyvät muiden rotujen pariin. Henkisesti he kuitenkin kuuluvat edelleenkin noihin 12 sukukuntaan joista valitaan tuo ensinmainittu määrä.

OLEMME JUMALIEN SIEMENIÄ, ELI TULEVIA JUMALOLENTOJA

Kaikissa vanhoissa mytologioissa ja uskonnoissa puhutaan, kuinka Jumala loi maat ja taivaat, sekä ihmisen omaksi "kuvakseen". Tutkiessamme kuitenkin lähemmin tätä monissa uskomuksissa esiintyvää sanamuotoa, niin huomaamme, että ns luomiskertomus on vain tyypistetty ja yksinkertaistettu sanonta siitä, mitä todella tapahtui suurissa ja monimutkaisissa luomistöissä. Asian laajuuden takia selitän tässä yhteydessä vain kahta luomiskertomuksien yhteydessä esiintyvää asiaa, nimittäin, "Jumala loi, ja, "omaksi kuvakseen".

Ennenkuin voimme täysin ymmärtää sanonnan Jumala loi, niin on meidän ensin tiedettävä, mikä on Jumala, ja miten luominen käytännössä tapahtui jne. Tähän kysymykseen antaa nykyaikainen hengentieteen avulla suoritettu tutkimustyö varsin mielenkiintoisia vastauksia. Tiedämmehän kaikki, että niinsanottujen salatieteellisten kykyjen avulla voidaan tutkia niitä asioita, joista ei muuten voida saada tietoa. Tietenkin hengentieteiden piirissäkin on hyvin mo-

nenlaisia tutkimustapoja ja tutkimustasoja, joten ei ole kummallista, jos eri salatieteilijöiden tutkimuksissa on jonkin verran eroja. Ideathan ovat sitä, miltä kannalta niitä tarkastellaan, maastako, vai kuustako, vaiko siltä väliltä. Joku tutkii asioita imaginaation avulla, toinen saa voimakkaita inspiraatioita, ja kolmas saavuttaa korkean intuitiion, jonka avulla sitten metafysiikan piiriin kuuluvia tuloksia julkaitaan jne.

Alettaessa määritellä Jumalan olemusta, niin täytyy ensimmäiseksi jättää ns. Raamatun Jehova pois laskuista, koska häntä on pidettävä eräänlaisena Juutalaisen rodun kansallishenkänä, eli Jumalolentona, kuten oli samaa Väinämöinen muinaissuomalaisille. Toiseksi pitäisi Jumalasta sanoa Jumalat, tai esim. avaruuden toimeenpaneva voimakenttä, koska Jumalaa ei ole ymmärrettävä persoonallisena olentona, kuten Kristusta, joka viimeksimainittu ei ollut Jumala, vaan Jumalolento, Isän, eli avaruuden positiivisen voiman persoonallinen ilmentymä, josta tuli toiseksi korkein olento aurinkokunnassamme. Voimme siis olettaa, että Isä Jumala pitää sisällään kaiken elollisen luonnon voiman, joka Abraxas-ilmion tavoin luo jatkuvasti uutta ja muuttaa vanhaa myöskin karmallisessa mielessä, ja ne persoonalliset olennot, ihmiset mukaanluettuina henkiolentojen lisäksi, voivat pyytää Isältä voimaa esim. kaukoparannukseen tai ihmiskehitykseen, mikäli tuntevat Jumalten salaisuudet. Mitä korkeammalla henkisellä tasolla ihminen on, niin sitä enemmän ja tehokkaammin hän voi käyttää Isän rajatonta voimaa auttamiseen ja kehityksen edistämiseen. Hengentieteessä ovat vihkimykset näitä kehitystaitoja, joiden jälkeen aina vastaanottokyky kas-

vaa. Fyysisestihän voidaan maan päällä suorittaa maan, tulen, veden ja ilman vihkimykset. Voidaan myös sanoa, että jos Jumala haluaa tahtonsa täyttyvän, niin määrää hän jonkun alaisensa hoitamaan tuon asian esim. karmallisesti, joko positiiviseen tai negatiiviseen päätökseen, sillä niin hyvät, kuin pahatkin Jumalasta kotoisin olevat henkiolennot toteuttavat ja kunnioittavat luonnon lakia.

Voidaan siis sanoa, että Jumalan monet henkiolento-
luokat, eli "enkelit" kehittivät ihmisielen perustyyppin vuodattaen siihen omia ominaisuuksiaan, ja paratiisin käärmetarinaassa symbolisoituu se tosiasia, että ihminen sai itselleen sukupuolielimet, ja niihin liittyvän himon. Siitin eli "käärme" on ollut kaikkien nykyisten uskontojen lähtö- eli syntymisvoiman perusta, ja mm. siitimestä, joka kuvaa ikuisen elämän jatkuvuutta, on tehty mm. kirkon-
tornin vertauskuva. Voidaan myös sanoa ettei juutalaisten paratiisitarina ole ainoa, vaan tällaisia paratiisivaiheita on ollut paljon aiemmin monilla muillakin heimokunnilla.

Jumala loi siis ihmisen omaksi "kuvakseen", joka tarkoittaa käytännössä sitä että me ihmiset olemme tulevia Jumalia, kunhan vain saamme kuljettua kehitystiemme loppuun aktiivisen hengentieteen opiskelun avulla. Toisilla ihmisillä kuluu siihen vielä kenties tuhansia jälleensyntyimiä, mutta toisilta ehkä vain muutamia. Joskus sitten kaukaisessa tulevaisuudessa olemme niitä uusia Väinämöisiä ja Jehovia, jotka jälleen luovat itselleen uusia asuinsijoja laajenevassa Isän olemuksessa eli maailmankaikkeudessa.

Mitä taas tulee ns. tosikristillisyyteen, niin lähinnä tätä käsitettä noudattavat Buddhalaiset, koska he kieltävät kaiken sukupuolisuuden. Näinhän Kristuskin menetteli, vaik-

kei sitä sanonutkaan. Näin karkeana loppukommenttina voidaan sanoa, että kaikki ihmiset, jotka harrastavat sukupuolielämää ovat näinollen "käärmeenpalvelijoita", ja onko-
han sitten "sexualismi" paha, sen voi jokainen ratkaista henkilökohtaisesti.

MITÄ SAATANA TARKOITTI PUHUESSAAN MINULLE?

Aikoinaan, kun lähdin opiskelemaan salatieteitä oli minulla siihen hyvät syyt, nimittäin sellaiset, joista ei voida saada totuudellista kuvaa ilman Jumalan henkimaailman myötävaikutusta, ja kyseessä olivat lähinnä uskonnolliset asiat. Olin nimittäin jo pienestä pojasta alkaen ollut kiinnostunut maailmanhistoriasta ja eri uskonnoista ja halusin päästä selville näistä ihmiskunnalle elintärkeistä asioista, ja ehkä tästä johtuen pääsinkin seurakuntien taloustoimistoon konttoriharjoittelijaksi, jossa toimessa olinkin noin 8 kk ajan, kunnes erosin senvuoksi, että työtoverini eivät olleet alkuunkaan mitään esimerkillisiä ihmisiä, vaan päinvastoin. Tämän jälkeen seurasi elämässäni eräänlainen 8—9 vuotta kestävä henkisten asioiden lama-
kausi, kunnes sitten jälleen sain uusia virikkeitä ja henkisiä yhteyksiä Aino Kassisen myötävaikutuksella, ja päätin jälleen ryhtyä etsimään OIKEAA TOTUUTTA uskontojen viidakoista. Jumalan henkimaailman välityksellä minulle

selitettiin, mitenkä RAAMATUN TOTUUDET OVAT VÄÄRISTYNEET PAHASTI sen jälkeen, kun I. Biblia oli kirjoitettu. Ihmiset tekivät Jeesuksesta Jumalan, vaikka Kristus toteutti ainoastaan ihmisenä Jumalan tahtoa jne. En tässä yhteydessä ala erittelemään virheellisiä kohtia, vaikka minulla onkin niistä olemassa noin 1000 virheen luettelo, vaan kerron myöhemmin yksityiskohtaisesti vääristä raamatunkäännöksistä jne, joten palaan jälleen ensin-mainittuun asiaan.

SAATUANI JUMALAN HYVÄLTÄ HENKIMAAILMALTA tietoa vilpistä ja vääryyksistä, joita oli raamatun kääntämisen yhteydessä harjoitettu lähinnä I. ja II vuosisadalla jälkeen Kristuksen fyysisen kuoleman, päätin aloittaa lehdistön avulla kampanjan, jolla kirkkoväki saataisiin mukaan julkiseen keskusteluun teemana Raamatun aitous, jälleensyntymisoppi, ja mitä on oikea kristillisyys. Tätä ennen yritin saada mukaan useita pappeja, mutta kaikki kieltäytyivät, syyttäen minua epäsuorasti pahalaisen asiamieheksi yms. olioksi jne, joten lähdin yksin kirjoittamaan lehtiin käsityksiäni uskonnosta ja henkimaailmasta. Tästä kehittyikin aika mielenkiintoinen lehti-väittely, ja monet ihmiset saivat aivan uuden käsityksen uskonnon toteuttamisesta, kiitos siitä hyvälle henkiolennoille jotka minua auttoivat. Tämän ansiota on nyt se että Turun salatieteitä harrastavien ihmisten määrä nousi 40:stä noin 200:aan, ja määrä kasvaa kokoajan edelleenkin.

Toimiessani henkimaailman ja ihmisten välisenä yhteys-henkilönä olin tottunut siihen, että aina silloin tällöin tapasin Kristuksen, Luciferin ja Saatanan, joten en hämmästynyt kun kerran Saatanana puhutteli minua sanoen, et-

tä anna nykyisten kirkkokuntien olla rauhassa, äläkä häiritse heidän työtään, sillä ihmiset tarvitsevat kirkkokuntia. Pelästyin ensin ja ajattelin, että jokin korkea hyvä henkijumala on käskenyt Saatanan sanoa niin minulle, ja päätin toistaiseksi lopettaa kirkon ja raamatun arvostelun, kunnes sitten myöhemmin sain hyvältä henkimaailmalta tiedonannon, ettei kukaan Jumalan hyvän henkimaailman edustaja käytä pimeyden voimia apunaan annettaessa joitakin tärkeitä ohjeita, tai tiedonantoja ihmisille. Nyt hoksasin mistä oli todella kysymys. Olin näköjään alusta asti ollut oikeassa, kun olin jo pikkupojasta alkaen epäillyt sitä, että nykyiset kirkkokunnat ovat Saatanan liikelaitoksia, jonka avulla OIKEA KRISTILLISYYS SIVUUTETAAN. Katollinen kirkko julisti aikoinaan, että Paavi on Jumalan ja ihmisten välinen erehtymätön Kristuksen sijainen, ja tämän menettelyn avulla saatiin ihmiset uskomaan, että paavin tahto on Jumalan tahto jne. Paavin erehtymättömyys on kuitenkin karkea luokkaus Jumalan kunniaa vastaan, sillä Kristushan sanoo raamatussa suunnilleen näin, ettei oppilas voi mennä opettajaansa edelle, ja että vain Isä Jumala tietää kaiken, ja on näinollen tietenkin erehtymätön. Sellaista ihmistä ei ole olemassakaan joka ei olisi erehtyväinen, erehtyihän Kristuskin ihmisenä ollessaan ja pyysi usein Isältä rukouksen avulla anteeksi syntejään. Koska näinollen paavia pidetään erehtymättömänä, NIIN EI VOIDA MILLOINKAAN KORJATA NIITÄ RAAMATULLISIA VIRHEITÄ JOITA ON OLEMASSA, joten vääryys jatkuu uskonnon toteuttamisessa. Suomalaiset papit ovat hartaita mieleltään ja pitävät saarnojaan silloin onnistuneina mitä useammat ihmiset itkevät, mutta tämä

on väärin, Ihmisten tunteisiin vetoaminen ei kehitä heidän selvää järkeään, jonka avulla ainoastaan voidaan tulevaisuudessa käsittää Jumalan henkien ilmoitukset oikealla tavalla, ilman tunnehekumoinnin sumentamia aivoja ja silmiä. Tunteilla leikkimisen tilalle on tultava kosmisen rakkauden järjellinen sanoma Kristuksesta. Raamatussa sanotaan, tehkää parannus, joka tarkoittaa, muuttakaa mielenlaatunne, joten vasta kun piispat ja papit sen tekevät tulee todellinen Kristuksen rauha maahan ja silloin on kaikilla ihmisillä hyvä tahto. NÄIN HUOMAAMME LOPUKSI KUINKA SAATAN TOIVOO ETTEIVÄT KIRKKOKUNNAT MUUTTAISI LINJAANSA, JA SYYN ME TÄHÄN VARMASTI TIEDÄMME. Kirjoitan tästä aiheesta myöhemmin lisää.

KRISTUS — MYSTEERI JA JUUTALAINEN ROTU (kysymyksiä ja vastauksia)

Kysyjinä seururan jäsenet, vastaajana H. F.

1. Miksi Jeesus syntyi juutalaisen rodun keskuuteen, eikä muualle?

Vastaus: Ennen juutalaisia, oli maailmassa olemassa jo niinsanotut Atlantis-kansat ja heistä polveutuneet rodut, joilla kaikilla oli perintönä ns. Lemurialainen selvänäköisyyskyky, joten henget ohjasivat heidän toimintaansa, ja koska Lucifer oli silloin johtavana voimana, niin maassa, kuin

henkisilläkin tasoilla, niin vaikuttivat nämä voimat silloisten ihmisten elämässä. Näinollen tarvittiin täysin uusi ihmisrotu, jolla ei ollut näitä luciferi-ominaisuuksia, jotta voitiin saada aikaan täysin puhdas keho, jota ilman Jeesuksesta ei olisi voinut tulla meidän herraamme kosmista Kristusta.

2. Tuliko Jeesus juutalaisia varten, vai päinvastoin?

Jumala huomasi ettei puhdasta neutraalia kehoa voida kehittää Atlantis-ihmisten ruumiista aiemmin mainitun syyn vuoksi, joten ”Jehovan” toimesta luotiin täysin uusi juutalainen ihmisrotu, jonka ensimmäisiä ihmisiä olivat Aadam ja Eeva. Abrahamissa olivat tämä uudet ominaisuudet jo täysin kehittyneet, koska hän osasi erottaa fyysisistä ilmenyksistä Jehovan ilmoitukset, vaikka hänellä ei ollut ns. selvänäköisyyskykyä. Jo näihin aikoihin alkoivat tulevan Messiaan tuloon liittyvät valmistelut niiden ominaisuuksien johdattamana, joita uuteen juutalaiseen rotuun oli Jumalan toimesta istutettu. Erona juutalaisten ja muiden kansojen välillä oli se, että kun vanhoilla kansoilla oli selvänäkö synnynnäisenä lahjana, niin juutalaisten piti hankkia tämä kyky vasta myöhemmällä iällä, jos he yleensä sen kyvyn halusivat.

3. Mikä on itämaiden tietäjien näkemän tähden salaisuus?

Jeesuksen edellinen ruumiistuma oli profecta Zarathustra, ja vaikka hän olikin jo silloin luciferin vastustaja, niin hänellä oli siitä huolimatta ns. lemurialainen selvänäköisyyskyky, eikä hän näinollen voinut kehittyä pitemmälle siinä kehossa, vaan hänen oli kuoltava ja siirryttävä uuteen puhtaaseen kehoon, ja tähti, joka lähti liikkeelle

Zarathustran kuolinpaikalta symbolisoi hänen sieluaan, joka liiteli Beethemin seimessä olevaan Jeesukseen ja näin pystyivät itämaan eli Persian tietäjät näkemään kuinka syntyi meidän herramme Kosmillinen Jeesus Kristus.

4. Mikä on Golgatan mysteerin pää tarkoitus ihmiskunnan kannalta katsottuna?

Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo”, eli valo = aurinko = ihmisen sydän, Kristus. Golgatan mysteerissä rakkauden valon voimat iskeytyivät maahan ja täyttivät ihmisten sydämet. Ilman tätä voimaa emme milloinkaan olisi vapautuneet maan karmasta. Nyt voimme voittaa ylönousemuksen osaksemme, Kristuksen antaman minän valon avulla, ja hänen henkiolentonsa ovat tukenamme halutesamme.

5. Miksi kirkko ja papit eivät kerro meille koko totuutta Kristus-mysteeriosta Jeesus sanoo raamatussa: Luuk. 20:45—47. ”Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia kirkoissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, noita jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia, he saavat sitä kovemman tuomion”. Tämä on jo pelkästään hyvä vastaus kun puhutaan nykyajan papeista, jotka luulevat olevansa herran valittuja, kun he osaavat pyhät kirjat ulkoa, vaikka he eivät käsitä sanaakaan niiden gnostiikasta. Tietenkään emme voi yksistään syyttää pappeja heidän tietämättömydestään, vaan syyt löytyvät vanhojen kirkolliskokouksien kirjankääntäjistä, jotka eivät ymmärtäneet kääntää mm. jälleensyntymiskohtia selvästi, koska heidän järkensä eivät sitä käsittäneet, ettei ihminen ole ainutkertainen olen-

to. Nuo hurskastelevat pappiraukat eivät vielä nykyäänkään käsitä ettei Jumala ole raamattua tehnyt vaan erehdyväiset ihmiset ovat sen kääntäneet ja koonneet. Vuori-saarnassa sanotaan, älä vannu, mutta kuitenkin pappien on tehtävä vala, vaikka he eivät tiedä koko Kristus-mysteeriosta paljoakaan. Näin rikotaan jo heti aluksi Jumalan pyhiä sanoja vastaan, ennenkuin edes ollaan pappeja. Ei uskontoa ole tehty valtionkirkkoa varten, vaan ihmistä ajatellen, joten kirkko sen nykyisessä muodossaan on ”konkurssikypsä” jo hyvin pian.

6. Tuleeko synnynnäinen selvänäköisyys olemaan jälleen tulevissa ihmisissä?

Kyllä tulee, mutta siinä on se ero verratessamme sitä Atlantis-ajan näköön, että uudenajan näössä vaikuttavat tasapuolisesti sekä Kristus-, että Lucifervoima, kun sen sijaan ennen vaikuttivat vain jälkimmäiset voimat. Voimme itse päättää kumman jumaluuden otamme itseemme, molemmissa tapauksissa saamme valintaamme Jumalan siunauksen, sillä Jumala on sekä hyvien, että pahojen isä, sillä kaikki on lähtöisin hänen SANASTAAN, joka oli alussa.

JUMALA — KRISTUS ja LUCIFER

Kautta aikojen ovat monet profeetat koettaneet saada selville, miltä näyttää Isä Jumalan ilmenemismuoto. Raamatusta löydämme seuraavat kohdat, missä Jumalaamme ku-

vataan seuraavasti: Hebr. 12:29 Meidän Jumalamme on kuluttava tuli. Joh. 4:24 Jumala on henki. Johannes sanoo myös ettei Jumalaa voi kukaan nähdä, mutta myöhemmin Johannes sanoo toisin kohdassa 14:9. Jumalan ovat nähneet mm. myös Aamos ja Mooses, kohdat 2. Moos. 24:9—10, 33:22—23, 33:11, 1. Moos. 26:2 ja 32:30, sekä Aamos 9:1. Päätin itse myös pyytää opettajaltani symbolista henkistä kuvaa Jumalasta, ja sainkin sen, ja Jumala näytti seuraavalta: Näin kullankäristä komean kaksikasvoisen miespuolisen olennon istuvan marmorinäköisen laattarakennelman päällä, kädet kyynärpäät kohdalta kohotettuina kohden ylä-avaruutta, ja hänen päässään oli paavin hiippaa muistuttava päähine, joka oli koristettu jalokivillä, samoin kuin hänen liinoista muodostuneet vaatteesakin. Jumalan ympärillä kävivät voimakkaat tulivirtaukset, ja hän oli kuin kirkkaassa tulesa. Näky oli erittäin suuri ja voimakas, joten halusin itkeä. Sain tämän ilmes-tyskuvan henkisen opettajani avulla eräänlaisen intuition kautta. (Saattaa olla, ettei näky ollutkaan Jumala, vaan jumalolento)

Pappien lempiaihe on nykyään opettaa meitä ihmisiä vihaamaan Luciferiä, vaikka he eivät käsitä, että niin Kristus kuin Luciferkin ovat eroittamaton osa Jumalan kehityssuunnitelmaa, jonka avulla meidän ihmisten kehitystä edistetään, sillä juuri noiden kahden vastavoiman tulokseksi meillä on fyysinen aine voitettavanamme. Katsoessamme Golgatan mysteeriä henkisesti, niin näemme kuvan missä Kristus on ristillä ja hänen ja maan välissä on aurinko iskeytyvässä maahan, ja auringon päällä näemme Daavidin tähden, josta löydämme ratkaisun ns. hyvään

ja pahaan. Jakaessamme tähden kahteen kolmioon pystysuoraan, niin näemme kuinka kolmioiden kannat leikkaavat toinen toisiaan, ja niiden huiput ovat ylös- ja alas-päin. Ylempi kolmio kuvaa Kristustietoisuutta ja alempi Luciferitietoisuutta. Kolmioiden kannat, jotka ovat päällekkäin kuvaavat nykyajan ihmisen vaikutteita, kun hänellä on nuo molemmat voimat ympärillään. Ennen Golgatan mysteeriä oli Luciferillä ylivalta, mutta Golgatalla nämä voimat tulivat tasapainoon vaa'an tavoin, joten meillä ihmisillä on itsellämme päätösvalta valita kummalle jumaluuden tai tietoisuuden tielle me lähdemme, molemmissa tapauksissa, teemmepä hyvää tai paha, niin saamme siihen Jumalan siunauksen, mutta tietenkin tulevissa elämissä saamme sitten kokea karmavelan joko negatiivisena tai positiivisena tekojemme mukaan. Monien ihmisten on vaikeaa ymmärtää sitä tosiasiaa, että niin hyvyys kuin pahuuskin on lähtöisin Jumalasta, ja nämä voimat ilmentävät itseään selvästi Kristuksen ja Luciferin toiminnassa. On itsestään selvää, että tarvitsemme molempien voimien vaikutukset itsessämme, muuten emme voi kehittyä. Jumala on laatinut hienon systeemin kehitystämme silmäläpäitäen, juuri ed.m. järjestelmän avulla. Näinollen on meidän hyväksyttävä myös näiden molempien voimien toiminta hyvydestä pahuuteen. Emme me silti ole mitään pahuuden tukijoita, vaikka myönnämmekin sen välttämättömyyden aineellisessa maailmassa, vaan tärkeintä on se mitä me teemme, ja että emme tee paha kaikesta huolimatta. Kristus ja Saatana ovat molemmat Jumalan lapsia, ja me olemme niitä pojunpoikia, ja jos jotkut tekevät paha niin emme saa ketään vihata sen takia.

Mitä tulee nykyajan papistoon, niin he eivät tiedä juuri mitään raamatun todellisesta henkisestä sanomasta, joka on piilotettu raamatunlauseissa piilevään gnostiikkaan, ja sen huomaa kun kuuntelee heidän helvetintulella höystettyjä saarnojaan, ja niitä typeriä maallisella tavalla esitettyjä tulkintoja, joissa ei ole päätä eikä häntää. Käytännössä ei kukaan järki-ihminen, tai filosofi voi käydä kirkossa, juuri edellämainittujen syiden takia. Pappien pitäisi puhua kirkossa asiaa ja todellista vuorisaarnan mukaista oppia, eikä sortua jatkuvasti ja jokapaikassa lapselliseen tyhjänpäiväiseen lässytykseen, eipä ihme jos kirkko on pian ”konkurssikypsä” valtion virasto. Jeesus Kristus tuli tähän maailmaan tasapainoittamaan Daavidin tähden kolmiot, kuten oli Jumalan tahto, ja hän tuli näyttämään meille esimerkillään tien, kuinka voimme suorittaa jo eläessämme ylösnousemuksen siirtymällä korkeammille henkisille tasoille. Mutta ei Jeesus tullut syntejämme sovittamaan, vaan sen me joudumme itse tekemään karman lain mukaan, kuten Jumala on määrännyt. Vasta sitten, kun opimme auriongonjumala Kristuksen tien ja pääsemme selvyytteen oikeasta Kristustietoisuudesta ja henkisistä totuuksista, niin vasta silloin voimme vapautua jälleensyntyemisestä ja karmasta.

TOTUUDEN TIE

Hän joka hengessä hehkuen lukee raamattua ei lainkaan huomaa siellä olevia lukuisia virheitä, ja jos huomaakin ja joku kysyy miksi se, ja se asia on noin, vastaavat papit vain yliolkaisesti, että antakaa Te Jumalan vain olla oikeassa ja itsenne aina väärässä. Jeesuksen äidinkieli oli arameankieli jota hän käytti ja sen jälkeen vasta tehtiin ensimmäiset evankeliumit kreikaksi. Silloin oli käsillä kaikenkaikiaan yli 30 evankeliumia, joten vuonna 325 Nikean kirkolliskokouksessa päätettiin, ettei kaikkia oteta raamattuun, ja ne jotka otettiin niitten sisältöä muutettiin, vain hieman, mutta tarpeeksi, jotta alkuperäinen Kristuksen opetussanoma saatiin sopimaan siten, että Jeesuksesta tuli syntiemme sovittaja.

Kuitenkaan ei Nikean kirkolliskokouksessa vielä poistettu jälleensyntyemisoppia, ja se herättikin monia kysymyksiä ihmisten taholta kun he kysyivät miksi meidän täytyy syntyä uudelleen kärsimään pahojen tekojemme seuraamuksista seuraavassa elämässä, jos kerran Jeesus sovittaa syntimme ja vapahtaa meidät? Papit huomasivat tämän ja hieman myöhemmin eräässä suuressa kirkolliskokouksessa päätettiin jälleen, että jätetään nyt vuorostaan jälleen jälleensyntyemisoppi pois, niin edellämainittu asia korjaantuu.

Nikean kirkolliskokouksen aikoina tekivät kreikkalaiskatoliset ja roomalaiskatoliset raamatuista eri luonnokset ja vielä tänäkin päivänä on ortodokseilla parempi ja täydellisempi raamattu, kuin luterilaisilla, koska roomalainen versio joutui 1500 luvun alussa Martti Lutherin käsittelyyn

ja jälleen raamatun sisältö muutti muotoaan. Tämän jälkeen tekivät kaikki eurooppalaiset raamattunsa uudelleen Lutherin kaavan mukaan, joten se kreikkalainen raamattu, josta papit yleensä puhuvat ei ole se I alkuperäinen tekele, joten sen tekstiä ei voida pitää perusteena puolusteluille.

Allekirjoittanut tulee saamaan lähitulevaisuudessa materiaalia joista käy ilmi, että evankeliumeita ei julisteta oikealla tavalla. Ufo-olennot ovat minulle ilmoittaneet, etteivät mitkään kirkkokunnat tällähetkellä julista Jeesuksen oppeja oikealla tavalla, vaan niissä on ainoastaan tallella puolitotuutta. Tämän vuoksi he ovat ottaneet minuun ja moneen tuhanteen muuhun yhteyttä ympäri maailman, jotta ihmiset heräisivät tajuamaan oikean tietoisuuden. Eivät Ufolaiset Jeesusta kiellä, mutta he eivät voi hyväksyä tätä materialista kirkkosuuntausta, joka ei vastaa opettajamme Jeesuksen toiveita. Missään tapauksessa emme kiellä raamatun oikeata sanomaa, mutta emme voi hyväksyä poikkeavia linjoja.

Nykyisessä raamatussa on Jeesuksen ja Paavalin sanomilla suunnaton ero. Jeesuksen tavoitteena oli luonnollisen elämän kehittäminen ihmisessä, kun sen sijaan Paavali runoili ns. sovitustyön Jeesuksen välityksellä, jota ei voida pitää alkuperäisenä. Jeesus itse ei koskaan viitannut mihinkään lunastus tai sovitustyöhön, jonka hän kuittaisi kuolemallaan. Jeesuksen oppi oli aivan vastakkaista kuin Paavalin.

Nykyinen raamattu on niin sekava teos, ettei siitä voi saada mitään yhtenäistä kuvaa, ihmekös tuo, kun sitä on niin moni peukaloinut, kaikki asiat kerrotaan siellä eri

tavalla. Apostolit kertovat saaneensa tekstit milloin mistäkin ja myöhemmin niitä on taas muutettu. On kummallista, että Buddhan ja Jeesuksen vuorisaarna on aivan samanlainen vaikka Buddha eli paljon aiemmin kuin Jeesus.

Allekirjoittaneella on luettelo raamatun virheistä, ja olen tehnyt myös ilmaisen monisteen puutteellisuuksista ja poistetyistä sanomista, joten jos joku epäilee minua valehtelijaksi niin sopii pyytää virheluettelo minulta.

PAPEILLE

Täällä on pappeja; ja vaikka he ovat minun vihollisiani, käykää heidän ohitsensa ja miekkanne unta häiritsemättä. Heidänkin seassa on sankareita, monet heistä ovat kärsineet liikaa —: siksi he tahtovat saada toisia kärsimään. Pahoja vihollisia he ovat: mikään ei ole kostohimoisempaa kuin heidän nöyryytensä. Ja helposti tahrantuu se, joka käy heidän kimppuunsa. Mutta minun vereni on heidän verensä sukua, ja minä tahdon tietää vertani kunnioitettavan vielä heidänkin veressään. Ja kun he olivat menneet ohitse, valtasi Zarathustran tuska, eikä hän ollut kauan taistellut tuskaansa vastaan, kun hän alkoi puhua näin sanoen: Minä surkuttelen noita pappeja. He ovat minulle myös vastenmielisiä, mutta se on minusta mitättömintä, sen jälkeen, kun olen tullut ihmisten kes-

kuuteen. Mutta minä kärsin ja olen kärsinyt heidän kanssansa: vankeja he mielestäni ovat ja merkityitä. Hän, jota he sanovat vapahtajaksi on heidät kahlehtinut: — Väärien arvojen ja harhasanojen kahleisiin. Oi, jospa joku heidät vielä vapahtaisi heidän vapahtajastaan. Saareen he luulivat kerran saapuvansa, kun meri viskoi heitä sinne tänne, mutta katso, se oli nukkuva hirmu. Väärät arvot ja harhasanat: ne ovat pahimpia hirmuja kuolevaisille, kauan nukkuu ja vartoo niissä kohtalo. Mutta viimein se tulee ja valvoo ja syö ja ahmaisee sen, mikä on sen varaan majojansa rakentanut. Oi katsohan noita majoja, joita nämä papit ovat itsellensä rakentaneet. Kirkoiksi he sanovat: Imelätuoksuisia luoliansa. Voi tätä väärennettyä valoa, tätä ummehdutettua ilmaa. Täällä, missä sielu — ei saa lentää omaan korkeuteensa. Vaan näin käskää heidän uskonsa: POLVILLANNE PORTAITA YLÖS, TE SYNTISET. Totisesti, mielummin minä näen häpeämättömänkin, kuin heidän häveliäisyytensä ja harhautensa sijoiltaan vääntyneet silmät. Kuka loi itselleen tällaisia luolia ja katusmusportaita? Eivätkö ne, jotka tahtoivat piiloutua ja häpesivät selkeää taivasta? Ja vasta sitten, kun selkeä taivas jälleen katsoo läpi murtuneiden kattojen ja alas nurmelle, ja murtuneiden muurien unikkoihin, — minä tahdon jälleen kääntää sydämeni tämän jumalan tyysijojen puoleen. He sanoivat jumalaksi sitä, mikä oli heille haittana ja tuotti heille tuskaa: ja totisesti, heidän palvonnassaan oli paljon sankarin-laatua. Eivätkä he osanneet rakastaa jumalaansa muuten kuin naulitsemalla ihmisen ristiin. Vainajan-ruumiina he aikoivat elää, mustiin he vaatettivat vainajan-ruumiinsa, heidän puheistansakin minä haistan hautakam-

mioiden imelän höysteen. Ja ken elää lähellä heitä, elää lähellä mustia lammikoita, joista korpisammakko laulaa laulunsa vienon alakuloisesti. Parempia lauluja heidän täytyisi minulle laulaa, että oppisin uskomaan heidän lunastajansa: lunastetummilta täytyisi hänen opetuslapsiensa minun silmissäni näyttää. Alastomina minä tahtoisin heidät nähdä: sillä vain kauneuden pitäisi saarnata katumusta. Mutta kenet saakaan uskomaan tämä valmis puheinen murhe. Totisesti, heidän lunastajansa itse eivät tulleet vapaudesta, eivätkä vapaudu seitsemänneistä taivaasta. Totisesti, he itse eivät ole koskaan kävelleet tiedon matoilla. Aukkoja täynnä oli näiden lunastajien henki, jotta jokaiseen aukkoon he olivat panneet harhansa, aukontäytteensä, jota he sanoivat jumalaksi. Heidän myötäkärsimiseensä oli heidän henkensä hukkunut, ja kun he paisuivat ja tulvivat myötäkärsimystänsä, ui pinnalla aina suuri mielettömyys. Innokkaasti he ajoivat ja huutaen laumaansa oman portaansa yli: ikäänkuin tulevaisuuteen veisi vain yksi portas. Totisesti, nämä paimenetkin kuuluivat vielä lampaisiin. Pienet henget ja avarat sielut oli näillä paimenilla: mutta, minun veljeni, kuinka pieniä maita olivatkaan tähän asti avarimmatkin sielut. Verimerkkejä he kirjoittivat kulmalleen tielle, ja heidän mielettömyytensä opetti, että totuus todistetaan verellä. *Mutta veri on kaikista huonoin totuuden todistaja*, veri myrkyttää puhtaimmankin opin sydämien harhaksi ja vihaksi. Ja jos joku menee vaikka valkeaan oppinsa puolesta, — mitä se todistaa. Enemmän on totisesti se, että omasta roviosta nousee oma oppi. Kuuma sydän ja kylmä pää: missä nämä sattuvat yhteen, siinä syntyy tuulispää, lunastaja. Suurempia on totisesti

ollut ja ylhäissyntyisempi kuin ne, joita kansa sanoo lunastajiksi, nämä mukaansatempaavat tuulispäät. Ja vielä suurempien kuin mitkään lunastajat ovat olleet, täytyy lunastaa teidät, minun veljeni, jos tahdotte löytää tien vapautteen. Ei ole vielä milloinkaan ollut yli-ihmistä. Alastomina minä näin molemmat, kaikkein suurimman kaikkein pienimmän ihmisen: — Liikaksi toistensa kaltaisia he vielä ovat. Totisesti, kaikkein suurimmankin minä havaitsin liian-inhimilliseksi.

Näin puhui Zarathustra.

MIELIPITEITTEN VIIDAKKOKO?

Yleensä kun aletaan opiskella hengentiedettä lähdetään liikkeelle jostakin tietystä suuntauksesta. Tämä asia on tietenkin hyvä, kun ajatellaan sitä, että heti aluksi pitäisi ottaa esille kaikki näkökannat ja mielipide suuntauksia joita eri henkilöillä ja eri järjestelmillä on käytössään.

Kuitenkin kehittyessämme eteenpäin ja halutessamme itsellemme laajemman tietopohjan kannattaa meidän ehdottomasti käsitellä kaikkia hengentieteen suuntauksia jonkinverran, jotta voimme tehdä vertailuja esim. Antroposofian, teosofian, kristosofian ja muiden haarautumien eroavaisuuksista, jotka eivät mielestäni ole kovin suuria, sillä onhan kaikissa sama perusidea, joka vain on esitetty hieman eri muodoissa.

Monipuolinen ihminen on aina parempi kuin yksipuolinen.

KESTÄÄKÖ RAAMATTU NYKYISESSÄ MUODOS- SAAN ARVOSTELUN?

Eräät papit ja muut kiihkoluterilaiset ovat arvostelleet ja soimanneet minua viimeaikoina lehdistössä väittäen, että kyllä raamattu kestää arvostelun, kun se luetaan järjestelmällisesti lävitse. Kuitenkin olen edelleen sitä mieltä ettei nykyinen raamattu vastaa alkuperäistä, koska sieltä voi löytää yli 1000 virhettä. Ennenkuin Te uskotte minua, tai otatte tähän asiaan kantaa kehotan Teitä ottamaan Uuden Testamentin esille ja etsimään sieltä seuraavat kohdat jotka nyt ilmoitan Teille: Sulkuhakaset jotka ovat Matt 6:13 ja Luuk 11:2 ja 4 värssyissä tarkoittavat, että teksti ei ole alkuperäinen, vaan korjattu. Määrätyistä syistä, jotka mm. käsittelevät jälleensyntymisoppia, ovat seuraavat värssyt jätetyt pois raamatusta: Matt 17:21, 18:11 23:14. Markus 9:44, 46. 11:26. 15:28. Luukas 17:36. 23:17. Johannes 5:4. Apostolien teot 8:37. 15:34. 24:7. 28:29. Miksi nämä on jätetty pois?

Mitä tulee Jeesuksen sanontaan ”Minä olen tie totuus ja elämä”, niin alkuperäisessä Aremeankielisessä sanonnassaan Jeesus sanoo: ”MINÄ on tie totuus ja elämä”. Jokainen Teistä tietää mikä on MINÄN todellinen merkitys hengentieteessä. Nykyisestä raamatusta on jätetty pois myös seuraavat kirjat: Juuditin kirja, Salomon viisus, Tobian kirja, Jeesus Syyrakin kirja, Profeetta Baaruk, 2 Makka-bealaisten kirja, Esterin kirja, kertomus Susannasta ja Danielista, Baabelin Belistä, Baabelin lohikäärmeestä, Asarian rukous, Kolmen miehen kiitosvirsi tulessa, ja Juudaan

kuninkaan Manassen rukous. VIIMEKSIMAINITUT TEKSTIT OVAT OLLEET ALKUPERÄISESSÄ RAAMATUSSA, mutta tiedätte kyllä miksi ne ovat jätetyt pois.

KRISTILLINEN KIRKKO JA SALATIETEET!

”Se koira älähtää, johon kalikka kalahtaa” sanoo vanha sananlasku, ja tämä sopiikin hyvin nykyajan kirkkovaen tyyliin, kun he lausuvat julki omia mielipiteitään yleensä okkultiikasta. Luterilaiset ja lahkolaiset ovat toisissaan huolissaan siitä suuresta noususta, jota salatieteet nyt edustavat kansojen keskuudessa. Materialistinen kirkko järjestää yhä useampia tilaisuuksia, joissa ihmisiä varotetaan muka okkultiikan vaaroista jne, ja että kaikki hengentieteilijät ovat muka Saatanan palvelijoita ja häiriytyneitä ihmisiä jne. Valitettavasti täytyy kuitenkin todeta, että tuollaiset edellämainitut väitteet, joita kirkon taholta niin auiliisti ja autuaasti ladellaan, todistavat vain heidän itsensä henkistä tyhjyyttä ja yksipuolisuutta, kun nuo papit eivät näköjään tunne läheskään mistä on todella kysymys. Kirkon tunnuslause on tällähetkellä ”Lue enemmän, luuleet vähemmän”, ja tätä lausetta he tarjoavat muille, vaikkeivat itsekään toimi omien ohjeittensa mukaan.

Me salatieteilijät myönnämme avoimesti sen totuuden, että emme hyväksy kirkkoa laitoksena, koska sen toiminta perustuu rahan valtaan. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä,

ettenme hyväksyisi Kristusta. Jeesus ja kirkko laitoksena on kaksi aivan eri asiaa, kuten on henki ja aine kaksi eri asiaa. Myönnämme myös sen totuuden, että Jeesus Kristus on korkein henkinen persoonallisuus meidän auringkokunnassamme, sillä hän on läpikäynyt 7 viikkimykseen tien. Jeesus Kristus on, ja oli opettajamme ja tiennäyttäjämme, mutta kirkko ei tähän tyytynyt, vaan teki Jeesuksesta syntiemme sovittajan ja palvottavan Jumalan. Jeesus sanoi itse itseään ihmisen pojaksi, ja hän sanoi myös, että Isä on korkein, ja hänenkin tulee siis palvella Isää.

Kalevalassa kerrotaan kuinka iso tammi peittää suuruudellaan taivaan, auringon ja tähdet, ja näinollen maan asukkaat joutuvat pimeyteen. Kysymyksessä on symbolinen kerronta maailman pääuskonnoista, eli ns:ta valtioidenuskonnoista, jotka puutteellisilla tiedoillaan ja opetuksillaan pimentävät kansojen totuuden valon kosmisilta Jumalten totuuksilta, jota viimeksimainittua juuri hengentiede pyrkii edistämään, vaikkei ns. vastapuoli sitä haluakaan tunnustaa. Kalevalassa kerrotaan myös kuinka meri synnyttää pienen miehen, joka sitten voimallaan kaataa tuon taantumuksen tammen, jolloin valo taas pääsee loistamaan pimeään Pohjolaan, eli tähän aineelliseen maailmaan. Meren synnyttämä pieni mies on Kristus, jonka rakkauden valon voima kaataa pimeyden puun, jotta tilaa tulee totuuden esiinmarsille, ja niihän nyt alkaakin vähitellen käydä. Raamatusahan sanotaan kuinka neitsyt Maria synnyttää vapahtajan, ja Kalevalassa on asian toisinto, koska sana meri on kreikkaksi monikossa Maria. Meri siis mm. synnyttää puunkaatajan sekä Väinämöisen jne. Merihän on okkultiikassa neitsyyden symboli.

Jeesus Kristus ei ole koskaan sanonut, että me ihmiset tarvitsimme nykyisenlaisen kirkkolaitoksen, joka toimii kuin liikeyritys. Kristuksen sanomasta ymmärtää sen tosiasian, että uskonnon harjoittamisen täytyy perustua syvään kutsumukseen, ilman siihen liittyvää elinkeinoa säännöllisessä palkanmaksu muodossa. Todelliset papit hoitavat ammattiaan ilman hintoja ja taksoja, kuten ennen oli laita mm. Franciskus Assisilaisen aikaan. Nykyään papit ovat eteviä kirjanoppineita, kun kysymys on asioiden ulkooppimisesta, mutta asioiden syvällisestä gnostiikasta he eivät paljoakaan tajua mitään. On ihmeellistä, että kirkkomiehet eivät mm. tajua sitä tosiasiaa, että henkisiäkin järjestöjä ja suuntauksia on varsin monenlaisia niin hyviä kuin pahojakin, ja että pahoja salatieteilijöitä on vain 2—3 % koko hengentieteilijöiden kokonaismäärästä. Mikäli taas vertaamme esim. luterilaisen kirkon jäsenten määrää ja sitä, kutka ovat vilpittömiä, ja ketkä ovat ns. ”pahoja”, niin viimeksimainittujen joukoista löytyy prosentuaalisesti paljon enemmän negatiivisia, kuin hengentieteilijöiden piiristä, joten salatieteilijöiden mustamaalaaminen on täysin aiheetonta. Väinämöinen antaa hyvän ohjeen niille, jotka aiheettomasti toisia syyttelevät tai tuomitsevat: ”Elkätte, imeisen lapset, Sinä ilmoisna ikänä tehkö syytä syyttömälle, Vikoa viattomalle! Pahoin palkka maksetahan tuolla Tuonelan ko’issa: Sija on siellä syyllisillä, vuotehet viallisilla, Alus kuumista kivistä, palavoista paateroista, peitto kyistä, käärmehistä, Tuonen toukista ku’ottu”.

MIHIN RAAMATUSSA VOIMME LUOTTAA

Tutkiessamme raamatun tekstiä ja luotettavuutta esimerkiksi vaikka henkimaailman avulla, niin tulemme valitettavasti toteamaan sen ikävän tosiasian, ettei nykyiseen raamatunkäännökseen voi luottaa alkuunkaan. Minulla itselläni on vanha 1700—1800 luvun puolenvälin aikainen raamattu, ja kun verrataan sen tekstiä nykyisiin raamattuihin, niin erot ovat tekstin käännöksissä suuria, jopa aivan vastakkaisia kuin nykyinen teksti.

Vanhasta raamatusta käy mm. ilmi sellainen asia, ettei ole suotavaa kastaa lapsia pienenä, vaan vasta sitten kun he todella ymmärtävät mistä on kysymys. Tästä johtuu, että monilla lahkolaisilla on ns. aikuiskaste.

Uudessa raamatussa minitaan mm. kuinka Jeesus kiroaa viikunapuun, mutta vanhassa raamatussa hän siunaa viikunapuun.

Tämän lisäksi ovat ihmiset tehneet Jeesuksesta syntiemme sovittajan, ja tuon syyn nojalla on sitten jälleensyntymisoppi pyyhitty ylitse. Raamatussa sanotaan myös, että olkaa kuuliaisia laille ja esivallalle, mutta alkuperäinen teksti sanoo näin: olkaa kuuliaisia Jumalten henkivalloille ja laeille.

Professori Aaltonen kirjoittaa mm. apostoli Paavalista seuraavaa: Jeesuksen ja Paavalin opetuksen välillä on suuri ero. Jeesus panee paljon painoa ihmisen luonnolliselle hyvälle elämälle, Paavali taas runoili oppijärjestelmän, nimeltä: SOVITUS, VANHURSKAUTTAMINEN, LAKI JA EVANKELIUMI. Professori Karsten huomauttaa teoksessaan ”Pakanuus ja kristinuskko”, ettei Jeesus viitannut

lunastukseen tai sovitukseen, jonka hän toteuttaisi kuolemallaan. Jeesuksen koko oppi on täysin vastoin Paavalin aatetta sellaisesta syntien anteeksiannosta, joka muka suodaan ihmiselle ainoastaan Jeesuksen sovittavan kärsimyksen ja kuoleman nojalla. Tämä tutkimusoppi ei ole lainkaan sopusoinnussa sen kanssa, mitä Jeesus opetti armah-tavan rakkauden vuoksi vapaasti anteeksiantavasta taivaal-lisesta Isästä, jollainen oppi esiintyy vertauksissa, tuhlaaja-pojasta, kuninkaasta ja palvelijasta, ja fariseuksista ja bub-likaaneista ym. Ainoastaan, kun Paavalin tavoin otti pe-rustaksi käsityksen, että Jumala on maailmasta kokonaan pois-päin kääntynyt ja ihmisten syntisyydestä vihasta katke-rana, saattoi pitää tarpeellisena muodostella oppeja edus-tavasta sovituksista, jolla Jumala saatiin jälleen suomaan syntiin langenneelle ihmiskunnalle armonsa osallisuuden. Kirkkomme on näinollen hyljännyt Jeesuksen alkuperäisen opin, ja ottanut tilalle Paavalin saturunot. Se julistaa ainoana oikeana oppina Paavalin mukaan, että ihmisen liha on perinpohjin saastunut ja paha, ja että koko ih-miskunta on synnin turmelluksessa, josta vain muka Jee-sus voi meidät pelastaa. Pyhän raamatun sanoma on Jee-suksesta Kristuksesta ja hänen opetuksistaan, ja nämä Jeesuksen viisaudet on Paavali sotkenut perusteellisesti.

Edelläesitetystä voimme todeta sen tosiasian, ettemme tarvitse mitään muuta pyhää kirjaa kuin ne, mistä käy ilmi se, mitä Jeesus todellisuudessa on itse sanonut. Tarvitsemme siis ainoastaan nuo neljä evankeliumia alkuperäis-sessä muodossaan, se riittää meille. Emme me tarvitse mitään Paavalin omia satukäsityksiä uskonasioista, vaan me haluamme itse muodostaa Jeesuksesta omat käsityksem-

me. Papit eivät tietenkään tässäkään asiassa tule antamaan periksi, ennenkuin ns. viides evankeliumi hebrealaisten mu-kaan saatetaan päivänvaloon. Silloin paljastuvat kaikki pe-tokset ja väärennökset, joita on uskonnon varjolla tehty jo lähes 2000 vuoden ajan. Kun viides evankeliumi löy-tyy tietävät maailman suurimmat kirkkokunnat, että se on oikea, mutta he eivät voi myöntää sitä, koska he ovat jo niin kauan opettaneet harhaoppeja. Nuo suurimmat kirk-kokunnat, jotka kuvaavat juuri ilmestyskirjan lohikäärmeen päitä, aloittavat suuren vainon ns. oikeaoppisia vastaan. Raamatussa sanotaan kuinka Saatana on liittoutunut niiden kanssa, jotka eivät harjoita totuuteen perustuvaa uskontoa, ja se on totta. Aika näyttää ketkä ovat todellisia Saa-tananpalvelijoita, mekö?, vai nykyiset suurimmat kirkko-kunnatko?

Me tarvitsemme vain ohjenuoraksemme seuraavat Jee-suksen lait, jotka hän mainitsee vuorisäärnassa: 1. Älä suutu, 2. Älä ajattele epäpuhtaasti, 3. Älä vanho, 4. Älä vastusta pahaa, ja 5. Älä tapa, vaan rakasta kaikkia.

KIRKON JARRUTTAVA VAIKUTUS IHMISEN KEHITYSKULUSSA!

Tunneimme kaikki salatieteiden avulla selville saadun maapallon syntykaavan, kuinka ensin vallitsi ns. saturnus-kausi, jonka jälkeen siirryttiin aurinkokauteen, ja jonka jäl-

keen tulimme ns. kuun kauteen, ja sen loputtua siirryimme I. aineelliseen kauteen, jota nyt nimitämme maakaudeksi, ja joka on 7. vaiheisen ketjun 4. planeettakausi. Samoin tiedämme myös, että me ihmiset olemme tavallaan neliosaisia, sillä olemme saaneet joka pallokaudella itsellemme uuden ominaisuuden, joka ilmenee meissä olevissa kolmessa henkisissä olemuspuolissa, ja neljäs joka on fyysinen ruumis on vain ajallinen välittäjä, ja on näinollen tuomittu häviämään ennekuin 7. vaiheinen kehityskausi päättyy. Tämä nelinäisyys on suhteessa siihen, että olemme nyt neljännessä maakehityskaudessa, ja me länsieurooppalaiset kansat kuulumme ns. arjalaiseen rotuun, joka edustaa 5. juurirotua maapallolla, ja joka on korkein vaihe tämänhetkisessä kehityskulussa. Viides arjalainen rotu polveutuu Atlantisajalla eläneestä muinais-seemiläisestä rodusta, joka alkoi kehittyä pallollamme noin 20—30 000 vuotta ennen Aatamin ja Eevan luomista. Arjalaisen rodun päätehtävänä on voittaa ns. astraalitason vaikutus, ja tilalle kehittää arjalaisen ajattelun hallinta, jolloin asiat ymmärretään terävän ajattelun avulla, ja kun sitten myöhemmin ajattelun tuloksena siihen lisätään kosmisen Kristuksen rakauden sanoma, joka tarkoittaa käytännössä sitä, että oikea RAKKAUS ON toisten palvelemista ja auttamista ilman loukkauksia, joten se ei missään tapauksessa ole ns. tunnehekumointia, johon kuuluu ylenmääräinen ilo ja suru, tai sääli. Melkein kaikkien maiden mytologiat kertovat edellämainitusta kehityksestä epäsuorasti, eikä poikkeuksena ole mitenkään esim. meidän Kalevalammekaan, josta nyt kerromme Teille esimerkkejä:

- JOUKAHAINEN = fyysinen ihminen, joka lauletaan suohon, koska sillä sellaisenaan ei ole tulevaisuutta. Samoin käy fyysiselle maapallolle.
- LEMMINKÄINEN = tunneihminen, fyysinen rakastaja ja aatteellinen soturi on myös tuomittu häviämään, koska tunteilla ei kehitystä edistetä. Kysymyksessä on tunteen voittaminen eli astraalitason ylittäminen, sillä tämä on alin henkinen taso, jolla vaikuttavat mm. riivaaajahenget, ja jossa samassa tasossa on mm. manala, eli tuonela. Kuten huomaamme Lemminkäinen kuolee Tuonelan virtaan ja hänen äitinsä, joka kuvaa luontoa, herättää hänet uuteen jälleensyntymään opettelemaan uudestaan tunnetason voittamista.
- ILMARINEN = järki-ihminen, joka edustaa ns. arjalaista ajattelua, jonka turvin ainoastaan voimme voittaa alemman henkisen ominaisuutemme, joka tulee astraalitasolta. Tämä taso symbolisoi ns. eetteritasoa, joka on terveen älyn lähde maailmankaikkeudessa. Kun Ilmarinen takoi Kaleva-

lassa Sammon, niin tarkoitti Sampo sitä että Jumalat antoivat ihmiselle eetteriruumiin, joka on järjen ja älyn symboli, ja jonka jokaisen tulee itselleen kehittää, ettei jää kehityksessä jälkeen.

VÄINÄMÖINEN = oli vanha jo syntyessään, sillä hän oli elänyt jo edellisellä 7-vaiheisella palloketjulla, kunnes tuli mukaan jälleen tähän uuteen kauteen edustamaan ns. ihmisen yliminää eli tietoisuussielua, jolloin ihminen tällä asteella ollessaan on eräänlainen kaikkietävä yli-ihminen, eli Jumalolento. Tällaisiksi tulemme kun yhdistämme järkeemme kosmisen rakkauden Kristuksessa.

Taulukosta voimme nähdä ihmisen eri tasot joita on neljä, ja jotka on voitettava, ennenkuin voimme seurata Kristuksen tietä Aurinkoon. Huomaamme myös, että suurin osa ihmisistä painii Lemminkäis-aatteen parissa. Mm se tapa jolla kirkkokunnat toteuttavat oppejaan on Lemminkäisen asteella, samoin on myös politiikan laita ja muiden aatteiden, ja vain vähän on aatteita ja ihmisiä jotka edustava Ilmarista, eli järkevää ajattelua ja toimintaa ilman tunnehekumointia, tai kiihkoilua, tai sokeaa uskoa. Harrastaessamme henkimaailman yhteyttä voimme näin todeta sen tason, johon pystymme olemaan yhteydessä, eli

siten, jos emme ole voittaneet Lemminkäistasoa, niin voimme olla vain yhteydessä sen tason henkien kanssa, ja tämän on riivaaajien taso, joten papit eivät voi saada itselleen aikaan korkeatasoista yhteyttä, koska he eivät ole päässeet Ilmarisen tasolle. Väinämöisen ja Ilmarisen tasoilla eivät riivaaajat enään voi vaikuttaa, joten siellä vallitsee Jumalan yhteys. Näinollen on ymmärrettävää pappien pelko, kun he eivät tiedä salatieteistä ja sen tasoista yhtään mitään, vaan sotkevat kaikki pahan kerran, ja tukevat näin epäsuorasti riivaaajien toimintaa. (* = yhteystapa eli menetelmä)

PIISPA WATSONIN TEOKSEEN "RAAMATUN PUOLUSTUS"

Milloin epäusko oli esteenä, Jeesus ei voinut tehdä ihmeitä; mistä meidän täytyy päätellä, että ihminen, joka katsoo ihmeitten ajan olevan ohi, tekee itselleen mahdottomaksi päästä sellaista todistamaan. Nykyisin katsotaan ihmeitä tehtävän siten, että tekijä mielivaltaisesti käskee kohdettaan; mutta tämä on mahdottomuus, ei ihme, eikä Jeesus koskaan tehnyt sellaista ihmettä. Onko suurempi ihme ruokkia viisi tuhatta miestä viidellä leivällä, kuin kukistaa Euroopan kaikki armeijat pikku lentolehtisellä? Silmäilkää oman elämännenne tapahtumia; jos ette huomaa tehneenne sellaisia ihmeitä, että eläncenne niiden va-

rassa, te ette näe niin, kuin minä näin. On totta, että minä en voi tehdä ihmettä kokeilemalla, enkä muita vallitakseni, enkä todistaakseni heille voimani yliveraisuuden; niin kuin ei voinut Kristuskaan. Mutta silti voin tehdä ja teen sellaisia, jotka sekä ällistyvät, että lohduttavat minua ja omiani.

Profeettoja sanan nykyisessä merkityksessä ei ole koskaan ollut. Joonas ei ollut mikään profeetta nykyisessä mielessä, sillä hänen Niniveä koskeva ennustuksensa ei toteutunut. Jokainen vilpiton ihminen on profeetta; hän ilmaisee mielipiteensä sekä yksityisistä että julkisista asioista. Näin: jos jatkatte Tuolla tapaa, on tulos oleva Tuollainen. Hän ei koskaan sano, että niin ja niin on käyvä, teittepä mitä tahdoitte. Profeetta on Näkijä, ei Mielivaltainen Diktaattori. On ihmisen vika, jos Jumala ei kykene tekemään hänelle hyvää; sillä hän antaa sekä hyvälle että pahoille, mutta pahat torjuvat hänen lahjansa.

Joka epäilee omia aikeitaan: ovatko ne Hyveellisiä vai Paheellisia? ei tiedä mitä Hyve on. Kukaan ihminen ei voi tehdä Paheellista tekoa ja luulla sitä Hyveelliseksi. Kukaan ihminen ei voi luulla pimeyttä valkeudeksi.

Kaikki Rikoslait houkuttelevat Rikkomuksiin ja ovat sen tähden julmuutta ja Murhaa. Juutalaiset lait (sekä seremonialliset että reaaliset) olivat kaikista ihmisten lakikirjoista alhaisimmat ja sortavimmat, ja koska ne kuten kaikki muutkin lait annettiin muka jumalallisesta käskystä, ne olivat sitä miksi Kristus ne julisti: hävityksen kauhistusta, so. Valtionuskonttoa, joka on kaiken Julmuuden alku ja juuri.

Tee tai Toimi Tehdäksesi Hyvää tai tehdäksesi Pahaa. Kuka tohtii tuomita, paitsi Jumala yksin?

W. B.

HUOMAUTUKSIA PIISPA BERKELEYN "SIRIS" -TEOKSEEN

Mielikuvitus — Inhimillinen, Ikuineen Jokaisessa Ihmisessä.

Mielikuvitus — Jumalallinen Jokaisessa Ihmisessä.

Kaikki Ihmisessä. Jumalan Kuva oli Mielikuvitus.

Neljä Aistia ovat Ihmisen Neljät Kasvot ja Elämän Veden Neljä Virtaa.

Jeesus piti Mielikuvitusta Ihmisen Tosiolemuksena ja hän sanoo, että minä en jätä teitä Orvoiksi ja että minä näyttäydyn teille; myös hän puhuu Henkiruumiista eli Enkelistä, koska pienet Lapset aina näkevät Taivaallisen Isän Kasvot.

Tietoa ei saada päättelemällä, vaan Välittömästi Tajuamalla tai Havaitsemalla, oitis. Kristus puhuttelee Ihmistä, ei hänen Järkeään. Platon ei tuonut Elämää ja Kuolemattomuutta Päivänvaloon. Vain Jeesus teki tämän.

Koko Raamattu on Alusta Loppuun täynnä Mielikuvitusta ja Näkyjä, ei Moraalisia Hyveitä; ne ovat Platonin ja Kreikkalaisten ja kaikkien Soturien alhaisuutta. Moraaliset Hyveet ovat alituisia Synnistä Syyttäjiä ja aiheuttavat Alituisia Sotia ja Herruutta toisten ylitse.

W. B.

KUOLEMAN SAARNAAJAT

On kuoleman saarnaajia: ja maa on täynnä sellaisia, joille täytyy saarnata pakoa elämästä. Täynnä on maa tarpeettomia, turmelleet ovat elämän aivan liian-monet. Houkuteltakoon heidät ”iäisellä elämällä” pois tästä elämästä.

”Keltaiset”: se nimi annetaan kuoleman saarnaajille, tai ”mustat”. Mutta minä tahdon näyttää heidät teille vielä toisenvärisinä. Tuolla ovat hirmuiset, jotka kulkevat peto sisässään ja joilla ei ole mitään valitsemista, ei ainakaan muuta kuin himot, tai itsensä raatelu. He eivät ole vielä tulleet edes ihmisiksi, nämä hirmuiset: saarnatkoot ne pakoa elämästä ja menkööt itse menojaan. Tuolla ovat sielun näivetytystautia potevaiset: he tuskin syntyneet, kun he jo alkavat kuolla ja kaipaavat väsymyksen ja kieltäymyksen oppeja. He tahtovat mielellään olla vainajia, ja meidän pitäisi hyväksyä heidän tahtonsa. Varokaamme herättämästä näitä vainajia ja vahingoittamasta näitä eläviä ruumisarkkuja. He kohtaavat sairaan, tai vahuksen, tai kuolleen ruumiin, ja heti he sanovat ”elämä on kumottu.” Mutta vain he ovat kumotut ja heidän silmänsä, joka näkee ole-massaolossa ainoastaan yhden kasvot. Sankan alakuloisuuden saartaminen ja himoten pieniä sattumia, jotka tuovat kuoleman: niin he odottavat ja purevat hampaansa yhteen. Tai toisin: he tavoittavat ja pilkkaavat samalla omaa lapsellisuuttansa: he riippuvat elämästä kuin oljenkorresta ja pilkkaavat, että vielä riippuvat oljenkorresta. Heidän viisautensa kuuluu näin: ”hullu, joka jää elämään, mutta niin ylen hulluja me olemme. Ja se juuri on elämässä hulluin-

ta.” ”Elämä on pelkkää kärsimystä”, näin sanovat toiset eivätkä valehtele: pitäkää siis huoli siitä, että te lakkaatte. Pitäkää siis huoli siitä, että lakkaa elämä, joka on pelkkää kärsimystä. Ja näin kuulukoon hyveenne oppi: ”Sinun pitää tappaa itsesi. Sinun pitää itse salaa hiipiä pois.” ”Hekuma on syntiä”, näin sanovat toiset niistä, jotka kuolemaa saarnaavat, väistykäämme pois ja älkäämme ollenkaan siittäkö lapsia. ”Synnyttäminen on vaivalloista”, -sanovat toiset — ”miksi enää synnytetäisiin? Eihän synnytetä muuta kuin onnettomia.” Ja hekin ovat kuoleman maan kuoleman saarnaajia? Ottakaa pois mitä minulla on!

”Sääliä tarvitaan” — näin sanovat kolmannet. ”Ottakaa pois, mitä minä olen. Jos he olisivat peräti sääliväisiä, he tekisivät lähimmäistensä elämän sietämättömäksi. Olla paha — siinä olisi heidän oikea hyvytensä. Mutta he tahtovat irtautua elämästä: mitä he siitä huolivat, että kahleillaan ja lahjoillaan sitovat toiset vielä lujemmin. Ja tekin, joille elämä on hurjaa työtä ja levottomuutta ettekö te ole kovin väsyneet elämään? Ettekö ole hyvin kypsiä kuolemaan kuoleman saarnaajia?

Te kaikki, joille on mieluista hurja työ ja nopeus, uutuus, vieraus — te siedätte huonosti itseänne, teidän ahkeruutenne on pakenemista ja itsensäunohtamisen tahtoa. Jos te uskoitte enemmän elämää, te antautuisitte vähemmän hetken valtoihin. Mutta teillä ei ole itsessänne kyllin sisällystä odottamiseen — eikä laiskuuteenkaan. Kaikkialla kaikuu niiden ääni, jotka saarnaavat kuolemaa: ja Maa on täynnä sellaisia, joille kuolemaa täytyy saarnata. Tai ”iäistä elämää”: se on minulle samantekevää — kun he vain joutuin menevät menojaan.

Näin puhui Zarathustra. (Kristus oli edellisessä elämässään Zarathustra. Tämä tieto perustuu hengentieteen avulla tehtyihin tutkimuksiin Jeesuksen kehitysvaiheista.)

KUN "EREHTYMÄTÖN" PAPPI JOUTUU MANALAN HELVETTIIN JA KATUU!

Kirjassaan "Uusi Usko" kertoo eräs Jumalan profeetta työstä, jota hän tekee Onnettomien sielujen maassa, eli manalassa, ja kuinka hän tapaa siellä mitä erilaisempia ihmisiä, mitä kauheimmissa olotiloissa. Syynä kärsivien kiduttavaan olotilaan siellä on ollut heidän maanpäällisen elämänsä virheellinen ja valheellinen toiminta, joka on kenties heidän tietämättään kohdistunut Jumalan totuuksia ja kunniaa vastaan heidän maanpäällisen elämänsä aikana. Kirjan kirjoittaja kertoo, kuinka hän tapasi manalassa mm. erään papin, jota hän ponnekkaasti alkoi auttaa seuraavin tuloksin:

"Muistan erikoisesti erään tapauksen, hän oli ollut pappi. Hän ei ollut syyppä mihinkään suureen rikokseen, ja hän oli maan päällä nauttinut suurta kunnioitusta ja arvontoa. Hänellä oli ollut suuret puhujanlahjat, mutta hän oli ollut kovin ahdas mielipiteiltään, sekä tuomitseva. Hän ei ollut ymmärtänyt suunnitelmia ja rakkautta, vaan julisti ihmisille vain Jumalan vihaa ankaruutta ja kosta. Pappi oli tuominnut ikuisen kadotukseen jokaisen, joka ei täyttänyt Jumalan tahtoa, kuten hän itse asian edellytti ja käsitti.

HÄN OLII USKOSSAAN YLPEÄ, JA ITSETIETOINEN, SEKÄ OMAHYVÄINEN OMASSA VIISAUDESSAAN. Hänen sitten joutuessaan tänne helvettiin, ei kukaan ollut häntä vastassa. Hänen elämänsä oli ollut vain lakia ja sen epätoivoista täyttämistä, mutta ei rakkautta. Ei mikään hellä side liittänyt häntä kehenkään tuonpuoleisen maailman olentoon, koska hän ei uskonut heihin. Tosin hänen vanhempansa olivat ennen häntä tulleet sinne, mutta kun hän oletti, ettei heitä enään ole, niin ei hän voinut heitä enään rakastaa siten kuin olisi pitänyt, joten vanhemmat olivat jo niin kaukana etteivät tienneet pojan olevan saapumassa rajan ylitse. Näinollen ei tapaaminen ollut tällöin mahdollista, koska pappi ei sitä voinut rakkaudella odottaa. Näin oli sitten pappi yksin tällä puolella helvetissä ja herättyään hämmästyi suuresti, kun ei ollutkaan kuollut, vaan leijaili pimeydessä. Hän oli kuollut sairastuoteelle maan päällä ja odotti joskus heräävänsä paratiisiin kirkkaudessa, mutta olikin manalan pimeydessä. Hän oli ollut kiivas mies maan päällä, ja tämä ominaisuus vaikutti hänessä täälläkin. Hän suuttui ja koetti päästä pois pimeydestä, mutta ei onnistunut. Hän huusi kovia sanoja ja väitti että häntä on petetty, ja vihdoin hän kiihtyneenä kaatui pimeän luolansa lattialle ja pyörtyi.

Minä joka häntä yritin siellä auttaa, sain käydä siellä monta kertaa, ennenkuin pappi alkoi katua ja hänen omatuntonsa tuomitsi hänen päälliset opetuksensa ja virheensä. Hetki jolloin hän tajusi virheensä oli kauhistuttava, sillä hän luuli joutuvansa ikuisen kadotukseen, kuten oli itse aiemmin opettanut ihmisiä. Vihdoin kuitenkin hänelle selvisi, ettei Jumala häntä kadotukseen tuominnut,

vaan katuvaishana hänet määrättiin aloittamaan uusi elämä maan päällä, josta pitäisi sitten kehittyä totuudellisemman kuin edellinen oli ollut. Kynnelsilmin lähti hän uudelle jälleensyntymälle kiittäen Jumalan armoa ja kunniaa.”

Vaeltaessani manalassa, näin myös erään voihkivan miehen, joka oli kahdehdittu kallioon. Pysähdyin hänen luokseen ja aloin puhutella miestä, mutta kesti kauan ennenkuin hän jaksoi vastata ja sitten hän sanoi: ”anna minun olla” — Minä tuon Sinulle apua, sanoin, joten seuraa minua Jumalan valoon. ”Sinä valehtelet, etkö viimeksikin käydessäsi täällä luvannut apua?, mutta mitä teitkään kirstiit vain kahleitani ja kiusasit minua entistä enemmän”. Katsoin ihmeissäni miestä ja sen jälkeen huomasin kauhukseni luolan perällä olennon, joka nauroi ääneensä. ”Seuraa minua”, sanoi olento vangille, ”minä vien sinut iloon nautintoon ja riemuihin, minä katkaisen kahleesi kunhan vain ensin lupaat seurata minua”. Vanki koetti kohottaa kätensä ja yritti ojentaa sen pahalaisen asiamiehelle, mutta pyörtyi tuskasta ja kauhusta. Naurava olento oli pimeyden ruhtinaan asiamies, joka keräsi sieluja manalassa pahalaisen armeijaa varten, samoin kuin minäkin koetin tehdä vastaavaa työtä Kristuksen hyväksi. Jokaisesta sielusta käydään armoitonta taistelua mm. maan päällä, mutta varsinkin kuoleman jälkeen manalassa, ja ne ihmiset, jotka ovat eläneet ja opettaneet valhetta, ovat alttiimpia joutumaan pahalaisen palvelijoiksi, kuin rehellisyyteen pyrkivät ihmiset. Valitettavasti pappien luulo, että vain he pystyvät olemaan oikeita uskonnontulkitsijoita edesauttaa heidän joutumistaan pimeyden ruhtinaan valtakuntaan, sillä vain totuus johtaa valoon.

KIRKKO JA NYKYAIKA

Ennen lähtöään Suomesta Siirala ehti Vartija-lehdessä (3—63) esittää muutaman terävän huomion Luterilaisten Kirkkojen Yleiskokouksen suuntaviivoista. Hän käsitteli ennen kokousta laadittua tutkimusasiakirjaa, jossa etsittiin kokouksella henkisiä suuntaviitteitä. Tutkimusasiakirja on kaikessa hämäryydessään erittäin valaiseva.

Kokouksen tunnus oli ”Kristus tänään”. Sen eräs vaikeus oli, mitä merkitsee ”tänään”. Siirala toteaa, että nykytilanteen arvioinnissa ”ei ole antauduttu dialogiin sen sukupolven suorittaman luovan tilanteensa tulkin kanssa, mikä sisältyy esimerkiksi psykologian, sosiologian, psykiatrian, psykoterapian ja sosiaalipatologian piirissä toteutettuun tutkimukseen. Erityisesti kiintyy huomio siihen, kuinka epämääräisesti asiakirjassa käsitellään kysymystä ihmisen suhteesta omaan itseensä ja ihmistä ympäröivään todellisuuteen: ’... pyrkimys itsenäisyyteen ja riippumattomaan elämään on (sanoo tutkimusasiakirja) ytimenä siinä, mitä Raamattu kutsuu synniksi.”

Sen perusteellisemmin on tuskin mahdollista käsittää Raamattua väärin. Tämä on Dostojevskin ”suurinkvisiittorin” raamatuntulkintaa. Jos lähtökohta on se, että tuomiin ihmisen ”pyrkimys itsenäisyyteen”, että suhtaudutaan nurjasti ”inhimilliseen luovaan toimintaan”, joka on muka ”anastanut ihmisen ajan ja tarmon”, ja nähdään negatiivisena ilmiönä ”ihmiskeskeisyys”, ei todellakaan ole mitään mahdollisuutta päästä dialogiin aikamme parhaiten voimien kanssa. Nimitän aikamme parhaiksi voimiksi juuri

näitä yleiskokouksen tutkimusasiakirjan tuomitsemia pyrkimisen liike; pyrkimystä luovaan toimintaan, jota vastassa mahtava henkisen, hengellisen ja sosiaalisen yhdenmukautumisen liike; pyrkimystä luovaan toimintaan, jota vastassa on idän valtiollinen kulttuuridiktatuuri ja lännen kaupallinen kulttuuridiktatuuri; pyrkimystä ihmiskeskeisyyteen, jota vastassa on poliittisten, sosiaalisten ja henkisten laitosten pyrkimys itsetarkoitukselliseen elämään. Liittyykö sitten luterilainen kirkko samaan rintamaan näiden vastavoimen kanssa?

Jos niin tapahtuu, tulee kristillisen elämän kehitys tapahtumaan luterilaisen kirkon ulkopuolella. Tätä ehkä Siirala tarkoittaa sanoessaan: "On merkillistä havaita, että sukupolvemme keskellä suoritetun luovan työn ja empiirisen tutkimuksen piirissä saatetaan usein nähdä todellisuudessa ja maailmassa enemmän Kristuskeskeisyyttä, kuin teologiassa, tilanteiden arvioinneissa, joissa jopa saatetaan kuvata nykymaailmaa todellisuudeksi, josta Kristuksen läsnäolo on hävinnyt . . ." Näille teologisille tilanearvioille Siirala lupasi omistaa sanoja, jotka selkeydessä eivät jätä toivomisen varaa: "Teologia jää ihmiskunnan nykytilanteen selvittelyssä sakeaan sumuun niinkauan, kuin se toistaa sellaisia lausumia kuin asiakirja . . . Tämä saattaa aidosti kuvata minkälaiseksi saatamme teologeina tai saarnamiehinä kuvitella aikamme ihmisen. Tuskin se kuitenkaan sisältää kuvausta sen ihmiskukupolven erityislaadusta ja elämän tendenseistä, jonka keskellä nyt elämme."

Toivon, ettei Aarne Siirala ole lopullisesti poistunut Suomesta.

Reijo Wilenius
fil.tohtori

ELÄMÄN VIISAUKSIA

Mun seutuko tulisi näyttää sulle? Ei käy, jos et katolle kassani tule.

Goethe

Uskonnolliseen kiivailijan mieli on kuin silmäterä: mitä enemmän valoa siihen suunnataan, sitä enemmän se sulkeutuu.

Holmes

Uskokaa niitä, jotka etsivät totuutta, epäilkää niitä, jotka ovat sen löytäneet.

Gide

MIKSI EROSIN KIRKOSTA

Monia monia vuosisatoja sitten ja nykyaikanakin, ovat eri kirkkokunnat harjoittaneet uskonvainoja ja painostusta Jeesuksen nimen varjolla, saadakseen toteutuiksi itsekkäät päämääränsä, tehdä Kristuksesta ainoa ja oikea yliolento, jota meidän sitten tulisi palvella, kuin aikoinaan intiaanit palvoivat totempaalujaan tai alkuasukkaat veistämiään kivi-kuvia. Uskonvainoista saamme vielä tänäkin päivänä todellisen kuvan seurattessamme Pohjois-Irlannin levottomuuksia.

En lainkaan halua kieltää Jumalan ja Jeesuksen ole-

massaoloo, siitä tässä ei ole kysymys, vaan asian ydin on siinä, kuinka meidän tulisi toteuttaa Jeesuksen oppeja oikealla tavalla, eli siten, että huomioidaan "minän valo" oikealla tavalla.

Alkuperäisessä muuttamattomassa raamatussa Jeesus sanoo: "minän valo on tie totuuteen ja autuuteen", mutta myöhemmissä raamatuissa tämä on käännetty "minä olen valo tie totuuteen ja autuuteen». Verratessamme kahta edelläesitettyä lausesanontaa toisiinsa huomaamme niissä suuren ymmärryseron niiden tarkoituksiperien suhteen. Jeesus tarkoitti todella sitä, että jokaisessa ihmisessä piilee jumaluus ja se voidaan tuoda esille kehittämällä "minän valoa", eli jokainen ihminen voi itse kehittää itseensä voimat, jotka avaavat portit ikuiseen autuuteen. Nykyisin käytössä olevasta lauseesta saa vain sen kuvan, että Jeesusta tulee pitää ihmeolentona, jota meidän maan matojen pitää palvella kuin epäjumalaa, ja ellemme näin tee, pelottelevat papit meidät helvetin iankaikkisella tulella.

Vaikka Jeesus oli suuri profeetta, ei hän silti mikään ainoa ihmeolento ollut, sillä olihan Buddhakin korkealla tasolla. Jeesus oli ihminen kuten me muutkin ja teki virheitä vaikka opetti toisin. Jeesus sanoi: "rakastakaa lähimmäisiänne niinkuin itseänne ja älkää tuomitko ettei Teitä tuomittaisi". Kuitenkin hän ajoi fariseukset temppeleistä ulos ruuskalla ja "kirosi" viikunapuun, joka kuoli eikä tuottanut enään hedelmää vaikkei ollut viikuna-aikakaan. Kuitenkin Jeesus ristillä ollessaan voitti kuoleman, kirkasti itsensä ja siirtyi henkenä toiselle planeetalle, palatakseen uudestaan maan päälle noutamaan omiaan, kun aika on kypsä.

Nykyajan papit ja kirkko tekevät yhä samoja virheitä kuten aina, luomalla Jeesuksesta yliolennon, ja samalla myös luomalla itselleen sädekehän, jota kukaan muu ei pysty murtamaan. Raamatussa sanotaan, "iloista antajaa Jumala rakastaa", mutta vain harvat papit ovat tätä kehoitusta noudattaneet, oma asunto, etuudet, auto ja korkea palkka ovat pääasia, ja näinollen helposti unohtetaan todellinen lähimmäisenrakkaus. Ihmiset eivät saa pelätä ja palvella pappeja, vaan pappien on palveltava kansaa. Todellinen kirkon aate perustuu vaatimattomuuteen ja köyhyyteen, eikä raha saa aina olla pääasia, kuten nykyään on asian laita. Köyhiltä ihmisiltä ulosmitataan heidän viimeiset lanttinsa Jeesuksen kirkon raha-arkun katteeksi, ja kolehtihaavi on aina heilumassa. Näinkö nämä maiset hengen ruhtinaat ajavat Jeesuksen asiaa ja uskontoa, onkohan se oikein?

Voin vain sanoa, etten ole kommunisti enkä ateisti, vaan eroni perustuu yksinomaan kirkon itsekkääseen toimintaan. Silti pyrin edistämään hengentiedettä, niinkuin avaruuden henkiolennot toivovat, eli suuntana totuus. —

Ole aina valmis sanomaan mitä ajattelet, niin alhaiset ihmiset luopuvat seurastasi.

Arorismeja:

Vankilat ovat lain kivistä ja porttolat uskonnon tiilistä rakennetut.

Kuuntele kun hölmö haukkuu itseäsi, niin tiedät, että hän sinua kuitenkin ajatuksissaan ihailee.

Elleivät toiset ole pöhköjä, niin me olisimme.

Kysymys: kutka ovat aiheuttaneet enemmän väkivaltaa maailmassa, kristityt, vaiko väitetyt saatananpalvojat?

AURINKOKUNTAMME PÄÄLLIKÖT!

Luciferin aloitettua kapinansa taivasmaailmoissa noin 100.000 vuotta sitten, niin on sen jälkeen, tähän saakka, tapahtunut paljon merkittäviä asioita. Arkkienkeli Mikael voitti tuolloin sotajoukkoineen Luciferin ja pakoitti hänet poistumaan henkisistä korkeammista taivasmaailmoista. Hävittyään valtataistelun, joutui Lucifer luonnollisesti etsimään itselleen uuden valtakunnan, ja niin hän luonnollisesti loi apulaisiensa kanssa itselleen hengen vastakohtan, eli aineellisen maan, jota hän sitten ryhtyi johtamaan niinsanottuna ”manpiirin ylijumalana”. Atlantisajan ihmisethän tunnustivat tämän järjestelyn käytännössä, koska Luciferin toimesta tämä rotu kehitettiin mm. Ufoissa linnunradan takaa tuotujen prototyypin avulla. Vasta noin 10.000 vuotta ennen Kristuksen syntymää nimitti Lucifer tälle pallolle niinsanotun maailman herran, joka toimi eräänlaisena Luciferin pääministerinä, ja aineellisten asioiden johtajana. Tämän ”pääministerin” nimi oli Moloch, jota nykymaailma kutsuu Iso-kehnoksi eli Saatanaksi.

Myöhemmin taas arkkienkeli Je Ho Va ei hyväksynyt Luciferin vasallina olemista, vaan päätti luoda itselleen oman kansan, joten näin syntyivät juutalaiset. Jehova yritti järjestää niin, että juutalaiset saisivat ylivallan maailmassa, ja että heistä näinollen tulisi ns. yliherrakansaa, mutta tämä suunnitelma ei onnistunut, koska Zarathustra huomasi vaaran, ja koska hän oli silloisista ihmisistä viisain, niin hänet määrättiin avaruuden hallituksen määräyksellä jälleensyntymään juutalaiseen rotuun, ja näin syntyi Jeesus,

jonka voiman avulla estettiin juutalaisen maailmanvallan suunnitelmat, ja tilalle aukenivat rakkauden kanavat maan ja avaruuden hallituksen välille. Nämä kanavat olivat olleet poikki siitä päivästä alkaen, jolloin Licifer hävisi sodan. Myös Buddha olisi halunnut syntyä Kristuksena, ja sen hän tekikin voimallaan, joten neitsyt Maria synnytti tavallaan kaksi Kristus-lastaa, mutta avaruuden hallituksen määräyksellä Buddhan hengen omaavan Kristuslapsen piti kuolla jo nuorena fyysisesti, koska tilaa oli vain paremmalle. Syy oli nimittäin siinä, että Zarathustra oli lähempänä oletettua

7. vihkimystä kuin Buddha, joten parempi sielu valittiin Kristukseksi.

Luettelen seuraavassa johtajiemme arvoasteet suuruusjärjestyksessä:

1. Isä Jumala, = avaruuden toimeenpaneva voima, persoonaton. Ylivoimainen, joka tukee kaikkea elämää, niin hyvää, kuin pahaakin, karmassa.
2. Kristus Jeesus, korkein persoonallinen olento aurinkokunnassamme, mutta *ei puutu aineellisen maailman asioihin*, vaikka pystyisi. On suorittanut 7 vihkimystä. Hallitsee vain korkeampaa henkistä maailmantasoa. Tunnus: lähimmäisenrakkaus.
3. Lucifer, planeettakuntamme aineellisten pallojen, ja alemman henkisen maailmantason ylijumala, jonka alaisuudessa tavallaan ovat kaikki ihmiset, ja täällä olevat alemmat hen-

- get. Tunnus: laiskuus, ja itsekkyyks
 sekä aineellisen ihmisen suuruus. 6
 vihkimystä.
4. Buddha, toimii sekä Kristuksen, että Luci-
 ferin hyväksi. Tunnus: älä välitä ai-
 aineellisista asioista vähääkään. 6
 vihkimystä.
5. Saatana, maapallon ylipäällikkö, Luciferin
 pääministeri. Määrää luonnonvoi-
 mien toiminnan. Tunnus: nautinnot
 ja kiusanteko. 5 vihkimystä.
6. Luonnonkuninkaat, tuli, ilma, maa ja vesi. Näiden nel-
 jän voiman ruhtinaat toimivat Saa-
 tanan määräyksestä, miten milloin-
 kin. Ovat suorittaneet 4 vihkimystä.
 Myös ihmiset jotka ovat suorittaneet
 4 vihkimystä voivat hallita luonnon-
 voimien toimintaa, kuten mm. Moo-
 ses teki.

Tämän lisäksi on myös tuhansia alapäälliköitä yms. olen-
 toja, joita ei tässä yhteydessä kannata mainita. Huomaam-
 me kuitenkin taulukosta, että jokaisella "jumalolennolla"
 on oma tärkeä tehtävänsä aurinkokunnassamme, ja huo-
 maamme myös etteivät he suoranaisesti taistele toisiaan
 vastaan, vaan pyrkivät kaikki tavallaan toteuttamaan Isä-
 Jumalan tahtoa ja tarkoitusta omalla erikoisella tavallaan.
 Vaikka Kristuksella olisi valta tuhota muut ja pelastaa
 kaikki ihmiset maasta taivaan paratiisiin, niin hän ei sitä
 tee, koska ihmisten itsensä on se tie voitettava, onhan
 tarjolla kaksi tietä. Tämänvuoksi joudumme aina jälleen-

syntymään yhä uudelleen ja uudelleen, kunnes tiedämme
 henkisten maailmojen salaisuudet, ja opimme tällöin suorit-
 tamaan tehtävämme elämän koulussa loppuun, jomman-
 kumman tien myötävaikutuksella. Kaikki Jumalat tukevat
 meitä määrättyissä asioissa.

ALEMMAN MINÄMME PEILIKUVA, ELI KYNNYK- SENVARTIJA

Meillä kaikilla ihmisillä, ainakin melkein kaikilla, on
 usein mielessä, eli ajatuksissa asioita, joita pelkäämme.
 Varsinkin hengentiedettä opiskelevien ihmisten piirissä nämä
 tilapäiset pelon ajatukset ovat mielessä aina silloin tällöin,
 koska nämä ihmiset tietävät ja jopa näkevät sellaisia olen-
 toja ja olioita, joista ei muilla ihmisillä ole tietoa. Näin-
 ollen on ajottainen pelko täysin ymmärrettävää, kun vais-
 toamme, että lähellämme on jokin oudonnäköinen olento,
 emmekä voi tarkalleen nähdä sen ulkomuotoa, koska ehkä
 olemme vielä niin alussa henkisessä kehityksessä, pystyäksem-
 me näkemään selvästi.

Tiedämme myös, että kodissamme on suuri määrä eri-
 laisia henkiolentoja, jotka voivat olla esimerkiksi vaikka
 luonnonhaltioita, vainajahenkiä, tai muita korkeampia, tai
 alempia auttaja-opettajia, jotka toimivat sen mukaan mil-
 laiset ovat omat tavoitteemme, hyvät, vaiko pahat. Tämän
 lisäksi on kodissamme myös todennäköisesti ns. hirviö-olen-

to, niin ihmeelliseltä kuin väitteeni kuullostaakin, niin on se 95 %:sti totta. Tarkoitan luonnollisesti prosenttiluvulla sitä, että 95 henkilöllä sadasta on tämä hirviö kotoaan. Tietenkin prosenttiluku on noin arvio, eikä sitä tule ottaa kirjaimellisesti.

Tämä hirviö on astraalitason olento ja se muuttaa muotoaan sen mukaan miten me sen isäntänä toimimme. Kaikki pienetkin ajatuksemme ja pelkomme se imee itseensä ja kehittyi niiden alempien luonteenominaisuuksien mukaan, joita me sille tiedottomasti lähetämme. Tämä olento ottaa itselleen mitä iljettävimmän eläinhahmon, jota en tässä yhteydessä voi edes alkaa kuvailla. Voin yksinkertaisesti sanoa, että tämä olento on meidän kaksoiskappaleemme, ajatuksiemme ja luonteenme puolesta, kun puhumme ihmisen alemmasta minästä. Yliminämme kanssa emme taas voi työskennellä, koska se ei ole siihen valmis, niinkauan kuin emme ole tuhonneet tuota alempaa, ajatuksiemme ja tekojemme voimalla. Vasta kun olemme saaneet ajatuksiemme voimalla luoduksi hirviöstä uuden kauniin olennon, niin se jättää meidät rauhaan ja menee pois ja silloin avautuvat etemme uudet mahdollisuudet henkisen kehityksen tiellä. Mutta palatkaamme vielä tuohon hirviö-asiaan. Nyt varmasti monet lukijat ajattelevat, että olen puhunut edellä ns. symbolokieltä, ja tarkoitan hirviöllä vai teoreettista oliota, joka symbolisoi luonnettamme, mutta vastaan suoraan, en ole puhunut symbolikieltä, VAAN HIRVIÖ ON TODELLISUUDESSA OLEMASSA KOTONANNE PERSONALLISENA OLENTONA, JONKA LÄSNÄOLON TE USEIN TUNNETTE, VAIKKETTE SITÄ ALUKSI VOIKAAN NÄHDÄ, MUTTA KEHITYK-

SEENNE KUULUU, ETTÄ TE TULETTE SEN NÄKEMÄÄN JA JOPA USEITA KERTOJA SILLOINKIN, KUN TE VÄHITEN SEN HALUAISITTE NÄHDÄ. Tässä pätee siis se yksinkertainen kaava, että mitä eniten pelkääte, sen Te tulette näkemään, tai kohtamaan jonakin iltana, tai jonkakin yllättävänä yönhetkenä silmienne edessä. Tietenkin, Te voitte rukoilla ja pyytää ettei lähellenne päästettäisi mitään edelläkuvattua asiaa, tai olentoa, mutta silloinhan ette voi kehittyä, jos ette pysty kohtaamaan ja voittamaan sielunne salaista ruumiillistunutta olentoa, joka hirviönä seisoo edessänne. Tuo hirviö joka on oma karmanne, elää kanssanne erillisenä olentona ja vaikuttaa elämäännne, kunnes se on voitettu kuten aiemmin olen maininnut. Mikäli hirviön olemuksessa kasvaa negatiivisuus suuremmaksi, kuin positiivisuus, niin alkaa se hallita isäntäänsä, ja vie lopulta tämän mukanaan määrättyksi ajaksi helvettiin, jossa sitten ihmisen fyysisen kuoleman jälkeen toimitetaan ns. pakkopuhdistus määrättyyn rajaan saakka, kunnes vaaka on jälleen tasapainossa ja yksilö voi lähteä uudelle jälleensyntymis kierrokselle jne.

Muistakaa siis, mitä enemmän pelkääte, tai epäröitte, jopa ajatuksissa, sanoissa, tai töissä, niin sitä iljettävämmiksi tuo hirviö, jota kynnyksen vartijaksi kutsutaan kasvaa, ja sitä vaikeampi on sitä voittaa. Hirviö voi myös puhutella Teitä, ja sanoo näin, suunnilleen tähän tyyliin: "minä olen Sinun kaksoisolentosi ja vartijasi ja elän Sinun luomastasi voimasta, joten älä ala liikkua henkisissä maailmoissa ennenkuin olet vapauttanut minut. Voit kyllä tehdä niin, kuten haluat, kiellostani huolimatta, mutta silloin "riskeeraat" monia asioita, ja vasta kun olen vapaa, silloin

olet täysin turvassa vaaroilta". Mehän tiedämme, että olemme kaikki poiskuolleita Jumaluudesta, joten on luonnollista, että omistamme hirviön, joka jonakin iltahetkenä seisoo makuuhuoneemme nurkassa katsellen ja alkaen puhutella meitä, samalla kun itse olemme kauhusta ja järkytyksestä kankeina. Muistakaamme kuitenkin, että olento ja sen näyttäytyminen on olennainen osa kehityskulkuamme. **NUKKUKAA HYVIN!**

VELVOLLISUUDET KUTSUVAT AINA!

Puhuttaessa salatieteiden opiskelusta ja siihen liittyvistä henkisistä velvollisuuksista, niin on todettava käytännössä kahdenlaista suhtautumista ko asiaan. Toiset ihmiset ovat sitä mieltä, että hengentieteen opiskelun tulee olla salaista toimintaa, ilman, että muut ihmiset saisivat siitä vihiä, ja että kaikenlaista muuta toimintaa tulisi välttää, etteivät vaan kanssaihmiset saa selville, että esim. asianomainen harrastaa salatieteitä jne. Toiset luonteet pyrkivät taas työskentelemään avoimesti ilman julkisuuden pelkoa, ja he ovat melkein aina käytettävissä, kun jossakin tarvitaan apua, olivatpa avun tarvitsijoita sitten ihmiset, tai vaikkapa vain manalan kurimuksissa kärsivät henget.

Huomaamme siis, että on kahdenlaista ilmaa puhuessamme salatieteilijän velvollisuuksista. Olen itse henkilökohtaisesti sitä mieltä, että meidän on aina oltava valmiita aut-

tamaan niitä ihmisiä, tai sieluja, jotka apua tarvitsevat, eikä aika tai paikka saa olla esteenä hyvälle yrityksille. On aina oltava valmis uhrauksiin yöllä tai päivällä, eikä milloinkaan saa asettaa omaa mukavuuttaan, tai arkuuttaan esteeksi jonkin asian toteuttamisen suhteen. Hengentieteen päätarkoitus on ihmisen kehittäminen Totuuteen ja Rakkauteen, ja näinollen tuo asia tai asiat velvoittavat meitä aina ja kaikkialla tehokkaaseen toimintaan. Lähimmäisenrakkaus, niin ihmisiä, kuin henkiäkin kohtaan on se velvoittava kutsumus, jonka mukaan tulee aina toimia. Mikäli me tätä lakia vastaan rikomme tietoisesti, niin silloin karmmame pahenee, eikä meitäkään silloin haluta auttaa ylhäältä päin, koska sen mukaan meille annetaan, tai ei anneta, mitenkä toimimme. Emme ole kevoillisia hengentieteilijöitä, ellemme tule apuun silloinkun kutsutaan, jonkun vieraan, tai vaikkapa jonkun seuran jäsenemme taholta. **OLE AINA VALMIS**, näin sanoo Kristus, ja näin sanovat partiolaiset, miksemme mekin.

ÄÄRETÖN RAKKAUS

Ääretön rakkaus, kosminen voima, maailman herra, suuri nimeämätön, on meidän kaikkien tuntema Jumala.

Hän on antanut meille sen suuren elinvoiman ja kauniin luonnon josta me ihmiset saamme nauttia. Olemme osa hänestä, pienen pieni osa tuota kosmista voimaa, joka

on hänestä lähtenyt meihin. Olemmeko näinollen muistaneet toimia kuten Jumalan sanansaattajat ovat meitä esimerkeillään opastaneet, emme varmastikaan, sillä meitä fyysisiä ihmisiä hallitsevat vielä alemmat minät, jotka tahtovat nujertaa paremman minämme, vaikka tilanne tulisi olla toisin. Niinkauan kuin emme pysty nujertamaan armotta alempaa minäämme, olemme aina syyn ja seurauksen lain alaisia, joka tarkoittaa karmaamme eli kohtaloamme. Niin kauan kuin emme voita itsekkäitä ajatuksiamme saamme syntyä yhä uudelleen ja uudelleen, kunnes opimme Jumalan määräämän lain lähimmäisenrakkaudesta. Jeesus Kristus on se suuri Jumalan sanansaattaja, joka antoi meille ohjeet kuinka voimme vapahtaa itsemme ja näinollen kirkastaa sielumme hänen esimerkinsä mukaan. Ollessamme vaikean tilanteen edessä katsokaamme raamatusta miten Jeesus toimi vastaavassa tilanteessa ja tehkäämme me samoin, silloin noudatamme Jumalan lakeja. Kukaan muu ei voi vapahtaa meitä synneistä, ei edes Jeesus, ellemmme tee sitä itse sisäisesti, hänen oppiensä mukaisesti, silloin voimme voittaa kuoleman ja voimme yhtyä rajattomaan äärettömään ja suureen rakkauteen Jumalaan, ja näinollen olemme täyttäneet hänen käskynsä.

LOPPUSANAT

Moni lukija ajattelee varmasti lopuksi tästä kirjasta ehkä, että olipas se mielikuvituksellista sillisalaattia, ja voidaanhan tietenkin asia näinkin ilmaista, sillä ovathan kyseessä todella suuret ja laajat asiat, joista ei monellakaan ihmisellä ole ollut aiemmin konkreettista tietoa.

Suurin osa tämän kirjan sisällöstä perustuu vanhoista mytologioista koottuun ja tulkittuun tietoon, sekä henkilökohtaiseen henkimaailman yhteyteen, joka on allekirjoittaneella ollut apuna tietojen tulkinnassa.

Puhuttaessa yleensä salatieteiden eli hengentieteiden tulkinnasta, niin voimme hyvällä syllä sanoa niiden aiheen olevan tavattoman laajan, ja jopa niin laajan, että esimerkiksi tämän kirjan jokaisesta kappaleesta, voisi kirjoittaa pelkästään oman yhtä suuren kirjan, kuin tästä teoksesta. Näinollen on täysin ymmärrettävää, että kenties jokin lukijoista jää kaipaamaan joitakin lisäselvityksiä jostakin määrätystä tässä kirjassa olevasta asiasta. Tästä johtuen olen aina valmis auttamaan ja antamaan lisäselvityksiä niille ihmisille, jotka niitä haluavat, joten oheistan tämänvuoksi kirjan yhteyteen osoitteeni ja puhelinnumeroni:

HESIODOS FOINIX

Turun Hengentieteen seura: Kaskenkatu 1 A
20100 Turku 10 Suomi

Mikäli haluatte todella edelleen kehittää henkistä olemustanne, ja mikäli haluatte saada entistä enemmän todellista tietoa näistä asioista, niin suosittelen Teitä hankkimaan seuraavat vuoden 1974 aikana ilmestyvät kirjat meiltä:

”Ufot uskonto ja pahalainen” ja

”Uuden ajan unikirja”

Seuraavien henkilöiden, teosten, tai nimimerkkien lainauksia on käytetty osittain kirjassani:

Rudolf Steiner/ otteita antroposofiasta

Terveystieteiden valinnanvapaus ry

Kirja: Uusi Usko

Kirja: Kalevala

Johannes Greber

Raamattu

Kirja: Näin puhui Zarathustra

Manly P. Hall

Aino Kassinen

Nimimerkki: K. B.

Anselm Kaste

TEE — lehti

Nils A. Amneus

William Blake

Joan Grant

Reijo Wilenius

Salainen Oppi

Kirja: Ufot uskonto ja pahalainen.

Edellämainitut lainaukset on merkitty kirjatekstissä, ja niitä on käytetty sen vuoksi, että allekirjoittanut on voinut johdonmukaisesti perustella ja esilletuoda toisten vastaavia käsityksiä näistä yli-aistisista asioista, näin eivät asian epäilijät voi väittää, että kirjani teksti olisi vain omaa mielikuvitustani.

H. F.

YHTEYS UFOIHIN JA HENKIMAAILMAAN

Hesiodos Foinix väittää kirjassaan seuraavaa:

Jokaisella tervejärkisellä ihmisellä, joka omaa kiinnostusta yliluonnollisia asioita kohtaan, on mahdollisuus yhteydenottoon Ufoihin tai henkiin.

KIRJOITTAJA KÄSITTELEE MYÖS MUITA ALAN KYSYMYKSIÄ

- Mistä Ufot tulevat ja mikä on niiden tarkoitus?
- Mitä henkiolennot tekevät ja missä ne ovat?
- Mikä on Jeesuksen asema henkimaailmoissa?
- Miten ihmisen tulee kehittää itseään, jotta häntä ihailaan ja arvostetaan.
- Onko Raamattu täysin luotettava nykyisellään?
- Mitä mieltä eräät muut alan henkilöt ovat näistä kysymyksistä?
- Onko sielunvaellusoppi totta vai valhetta?
- Mitä on rakkaus?
- Onko ihminen Jumala ja häviämätön ihminen?
- Miksi huumausaineita käytetään?
- Onko todellista kuolemaa olemassa, vai muuttuuko ihminen henkiolennoksi, tai ufo-olennoksi?
- 1000 vuotisen valtakunnan salaisuus, onko sitä?
- Voiko salatiede eli hengentiede edistää totuutta?
- Saako ihminen yliluonnollisia kykyjä ilman totuutta?
- Ovatko nykyajan papit Raamatun fariseuksia?

Monia muita mielenkiintoisia kysymyksiä käsittelee Hesiodos Foinix kirjassaan.

OSTAKAA JA LUKEKAA, KOKEKAA JOTAKIN UUTTA JA MULLISTAVAA!